

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Δ. ΣΤΕΦΑΝΟΥ

ΛΙΒΑΔΕΙΑ ΤΑΞΙΔΙ ΜΝΗΜΗΣ

ΔΗΜΟΣ ΛΕΒΑΔΕΩΝ

Συλλογή ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΚΕΝΤΡΙΚΗΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ ΛΕΒΑΔΕΙΑΣ

ΛΙΒΑΔΕΙΑ

ΤΑΞΙΔΙ ΜΝΗΜΗΣ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Δ. ΣΤΕΦΑΝΟΥ

ΛΙΒΑΔΕΙΑ
ΤΑΞΙΔΙ ΜΝΗΜΗΣ

ΔΗΜΟΣ ΛΕΒΑΔΕΩΝ

Έκδοση: ΔΗΜΟΣ ΛΕΒΑΔΕΩΝ
Πλατεία Εθικής Ατίστασης
Τηλ.: 22610-88124-125
FAX: 22610-80987

Copyright © Κωνσταντίνος Δημ. Στεφάνου
Κορυτσάς 14 – Λιβαδειά
Τηλ.: 22610-28906

Επιμέλεια παρουσίασης: Κωνσταντίνος Δημ. Στεφάνου

Με βοήθησαν ο καθένας με το δικό του τρόπο:
Σίσσυ Πεταλά-Καράμπελα
Λουκία Κορογιάννου-Κυλάφη
Ντίνα Λάζου-Πολυτάρχου
Σαλώμη Χριστοδούλου
Δημήτρης Πάνου
Νεκτάριος Παπαγεωργίου

Επιμέλεια έκδοσης – Παραγωγή: Εκτυπωτική Αττικής Α.Ε.
Ανδριανού & Βιολέτας 3, 136 71 Αχαρναί
Τηλ.: 210-2403850, Fax: 210-2403852

ISBN: 978-960-98285-0-5

Απαγορεύεται η μερική ή ολική αναδημοσίευση του έργου τούτου καθώς και η αναπαραγωγή του με οποιοδήποτε μέσο χωρίς τη γραπτή άδεια του επιμελητή Κωνσταντίνου Δημ. Στεφάνου.

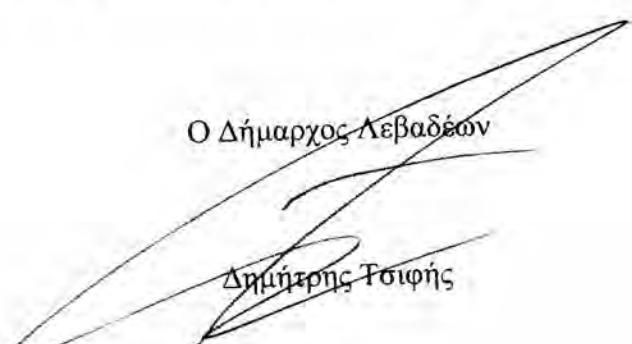
ΠΡΟΛΟΓΟΣ

Μελετώντας αυτό το Λεύκωμα οι γεροντότεροι θα θυμηθούν αγαπημένα τους πρόσωπα, που έχουν πια φύγει απ' τη ζωή, θα ξαναφέρουν στη μνήμη τους περιστατικά που βίωσαν, όταν ήταν πολύ νέοι, θα περπατήσουν ξανά στους δρόμους του απογευματινού περίπατου, στις αλάνες που έπαιξαν μέχρι το σούρουπο με τους φίλους τους, στα εκκλησάκια που προσευχήθηκαν, στα νεκροταφεία που έθαψαν τους πατεράδες τους. Θα ξαναβουτήξουν στο ποτάμι που πλατσούριζαν μικροί κάτω από τα ψηλά πλατάνια της Κρύας, όταν συντρόφευαν τη μάνα τους που έκανε μπουγάδα στο παγωμένο νερό της Έρκυνας. Θα ψάξουν να ξαναβρούν τα παλιά αφεντικά τους, τους δασκάλους τους, τους συμμαθητές τους, τον παπά της ενορίας τους, τους παλιούς πολιτικούς, τους γειτονές τους, τους συγγενείς τους. Θα συγκινηθούν και με τα φτερά της φαντασίας τους θα πετάξουν πολλά χρόνια πίσω και θα ανασύρουν πολλές θύμησες.

Οι νεότεροι θα απολαύσουν τη μαγεία των όμορφων εικόνων της ζωής στη Λιβαδειά των παππούδων τους, θα ψάξουν τον προπαππού, την προγιαγιά τους, θα συγκρίνουν τη γειτονιά τους με την παλιά γειτονιά της φωτογραφίας, θα περιδιαβούν με τη φαντασία τους την όμορφη πόλη και θα ξαναθυμηθούν τις διηγήσεις του παππού και της γιαγιάς τους, όταν τους νανούριζαν στην κούνια τους.

«Ένα αληθινά υπέροχο ταξίδι στο παρελθόν της Λιβαδειάς. Ας το απολαύσουμε.»

Θα ήθελα να ευχαριστήσω το Πνευματικό Κέντρο του Δήμου Λιβαδειάς, που επιμελήθηκε την παρούσα έκδοση, για την προσπάθεια που κατέβαλε.

Ο Δήμαρχος Λεβαδέων

Δημήτρης Τσιφής

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

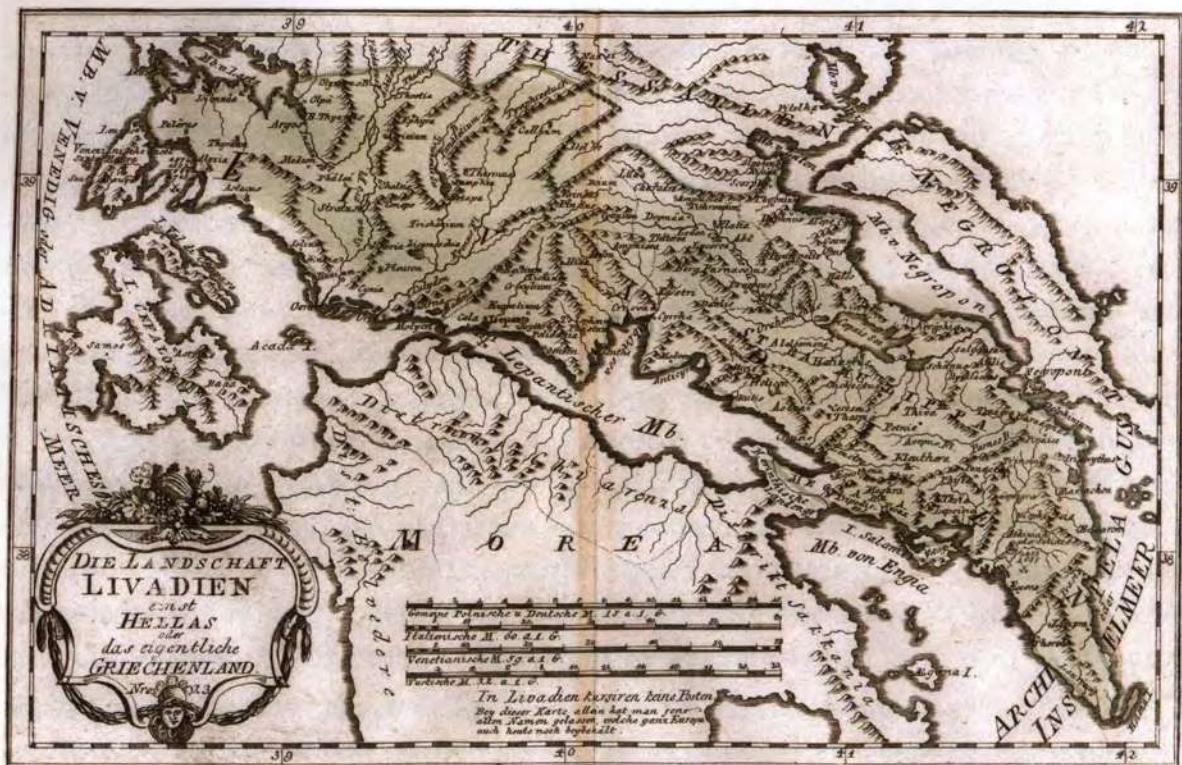
Βασική προϋπόθεση για τη δημιουργία ενός Λευκώματος είναι η ύπαρξη ενός πλούσιου φωτογραφικού - αρχειακού υλικού, που να έχει τη δυνατότητα να ταξιδεύει τον αναγνώστη στο χώρο και στο χρόνο, που αυτό δημιουργήθηκε, και να του διηγείται με απλά λόγια τα όσα είδε ή άκουσε.

Από τα παιδικά μου χρόνια επηρεασμένος από την ευαισθησία της μπτέρας μου για την ιστορία της πόλης μας άρχισα να συγκεντρώνω φωτογραφίες, γκραβούρες, καρτποστάλ, βιβλία και καθετί που είχε σχέση με τη Λιθαδειά. Η αγάπη μου για τη γενέθλια γη με βοήθησε όλα αυτά τα χρόνια να ξεπεράσω τις χρονοβόρες και οικονομικές δυσκολίες, που συνάντησα, και με το πέρασμα των χρόνων, ένα αξιόλογο υλικό βρέθηκε στα χέρια μου. Αυτό το υλικό δεν το θεώρησα ποτέ ιδιοκτησία μου αλλά απόκτημα όλων των ανθρώπων της Λιθαδειάς. Κινούμενοι από την ίδια αγάπη για την καταγραφή της ιστορικής πορείας της Λιθαδειάς πολλοί συμπολίτες μου, μεταξύ των οποίων ο Λευτέρης Τσόγκας, ο Πόππη Καθαρίου, ο Θανάσος Λάζος, η Λουλά Βασιληά, η Λουκία Στεφοπούλου-Μπιά (+), ο Άρης Μέγας, ο Σπύρος Γουργιώτης και πολλοί άλλοι μου προσέφεραν υλικό από τα προσωπικά τους αρχεία. Τους ευχαριστώ ιδιαίτερα, όχι μόνο για το υλικό που μου προσέφεραν αλλά και για την σιωπηρή πρωτοβουλία τους. Το δημιουργικό αποτέλεσμα των χρόνων που πέρασαν καθώς και η αμέριστη συμπαράσταση των συμπολιτών μου ήταν η αφορμή για τη δημιουργία αυτού του Λευκώματος.

Η Λιθαδειά έχει απασχολήσει κατά καιρούς αξιόλογους ντόπιους και ξένους ιστορικούς συγγραφείς. Η επαφή μου με το έργο τους μου έδωσε τη δυνατότητα να αντλήσω πολύτιμες πληροφορίες και να σκηματίσω έτσι μια μικρή εικόνα για το παρελθόν της πόλης μας. Από τους αείμνηστους Τάκη Λάππα, Ευθύμιο Δάλκα, Αιμιλία Γιαννακούρου - Χατζημανόλη και την εργογραφία πολλών άλλων διδάχτηκα πολλά και μπόρεσα να δω πιο σφαιρικά την ιστορική πορεία της πόλης μου.

Επειδή θεωρούσα πως τίποτα δεν πρέπει να χαθεί και πως όλα είναι μια συνέχεια του παρελθόντος μας, κρατούσα πάντοτε όλα τα πολύτιμα στοιχεία που αφορούσαν τη Λιθαδειά. Όμως οι τεράστιες οικονομικές θυσίες που απαιτεί η έκδοση ενός Λευκώματος ήταν πολύ πάνω από τις δυνατότητές μου. Έτσι βρέθηκα αντιμέτωπος με μεγάλες δυσκολίες. Τα μέλη του Δοικητικού Συμβουλίου του Πνευματικού Κέντρου του Δήμου Λεβαδέων και ο Δήμαρχος κ.Τσιφής εκτίμησαν την προσπάθειά μου και στάθηκαν πολύτιμοι αρωγοί δίπλα μου αναλαμβάνοντας την έκδοση αυτού του Λευκώματος.

Τους ευχαριστώ όλους.
Κωνσταντίνος Δ. Στεφάνου

Χάρτης της Στερεάς Ελλάδας με τη γενικότερη ονομασία "LIVADIEN"
VONREEILLY, 1791.

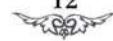

Χάρτης της Βοιωτίας του 1787. Ιστορική και γεωγραφική περιοχή της Στερεάς Ελλάδας, που τα όριά της συμπίπτουν σχεδόν με το σημερινό νομό της Βοιωτίας.

Ιανουάριος 1811. Εντυπωσιακή άποψη της πόλης από περιοχή κοντά στο δρόμο που οδηγεί στη Λιβαδειά από την Αθήνα. Ξεχωρίζουν το κάστρο και οι πύργοι του, η πυκνοκατοικημένη συνοικία του Ζαγαρά (Άγιος Νικόλαος), η περιοχή της «Ωρας», τμήμα της Μητροπόλεως, η συνοικία της Κάδης (Άγιος Γεώργιος) καθώς και τμήμα από το Λυκοκοχώρι (Ευαγγελίστρια).

STACKELBERG, 1834

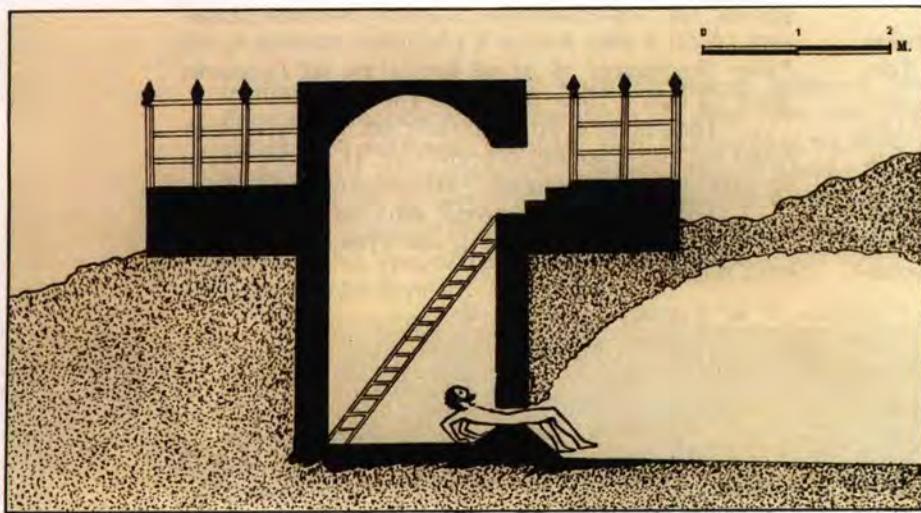

Μίδεια το παλιό της όνομα, κτισμένη πριν από τον Τρωϊκό πόλεμο πάνω στην κορυφή του κωνικού λόφου του Προφήτη Ηλία.

Ένας Αθηναίος πολίτης ο Λέβαδος έπεισε τους κατοίκους να αφίσουν τις υπάρχουσες εστίες και να κατεβούν χαμπλότερα.

Έκτοτε το νέο άστυ μετονομάσθηκε σε Λεβάδεια, Λεβάδια, Λεβαδία, Λεβαδειά, Λειβαδειά, Λειβαδιά και Λιβαδειά, όπως συνηθίζεται μέχρι τούδε να προφέρεται και να γράφεται.

Κατά την αρχαιότητα, στην πόλη της Λιβαδειάς λειτουργούσε το ξακουστό Μαντείο του Τροφώνιου, από τα σημαντικότερα εκείνου του κόσμου. Ήταν δημιούργημα, κατά τα λεγόμενα, του ικανού αρχιτέκτονα Τροφώνιου από τον Ορχομενό. Ο χρόνος ίδρυσης και η θέση, που προτιμήθηκε, δεν αιτιολογούνται εύκολα από ερευνητές και αρχαιολόγους, γιατί τα διαφωτιστικά στοιχεία παραμένουν ελλιπή και αποκαλυπτικές ανασκαφές δεν υπάρχουν.

Το σχεδιάγραμμα* δείχνει τον πιθανό τρόπο μετάβασης του ενδιαφερομένου στο χρηστήριο του Τροφώνιου. Ο επισκέπτης πρώτα έβαζε στην οπή τα γόνατά του, ενώ το υπόλοιπο σώμα διείσδυε εντός αυτής με μεγάλη ταχύτητα, λες και το τραβούσε με ορμή τα νερά ενός ποταμού.

* N. Παπαχατζή: Πανσανίου Ελλάδος Περιήγησις: Βοιωτικά - Φωκικά, Εκδοτική Αθηνών.

Ως εδώ είδαμε τι γράψανε οι παλιοί για το μαντείο. Ας δούμε και κάποιον του καιρού μας. Πρόκειται για τον καθηγητή της Ψυχιατρικής στο Πανεπιστήμιο Αθηνών, τον Δ. Κουρέτα. Καταπιάστηκε και εξηγεί επιστημονικά, το πως ενεργούσε το μαντείο σε κείνους που του ζητούσαν χρησμό. Για όσους προσωπικά πρόστρεχαν στο Τροφώνιο, ο Κουρέτας γνωματεύει ότι «υπάρχουν ενδείξεις ότι πρόκειται περί ανθρώπων που επροβληματίζοντο γύρω από ζητήματα ψυχολογικά ή μεταφυσικά τα οποία και σήμερον ακόμη εις ωρισμένας περιπτώσεις είναι περιεχόμενον ψυχονευρώσεως ή αρχομένης σχιζοφρενίας ή εμφανίζονται κατά την δεγομένην κρίσιν νεανικής ιδιορρυθμίας».

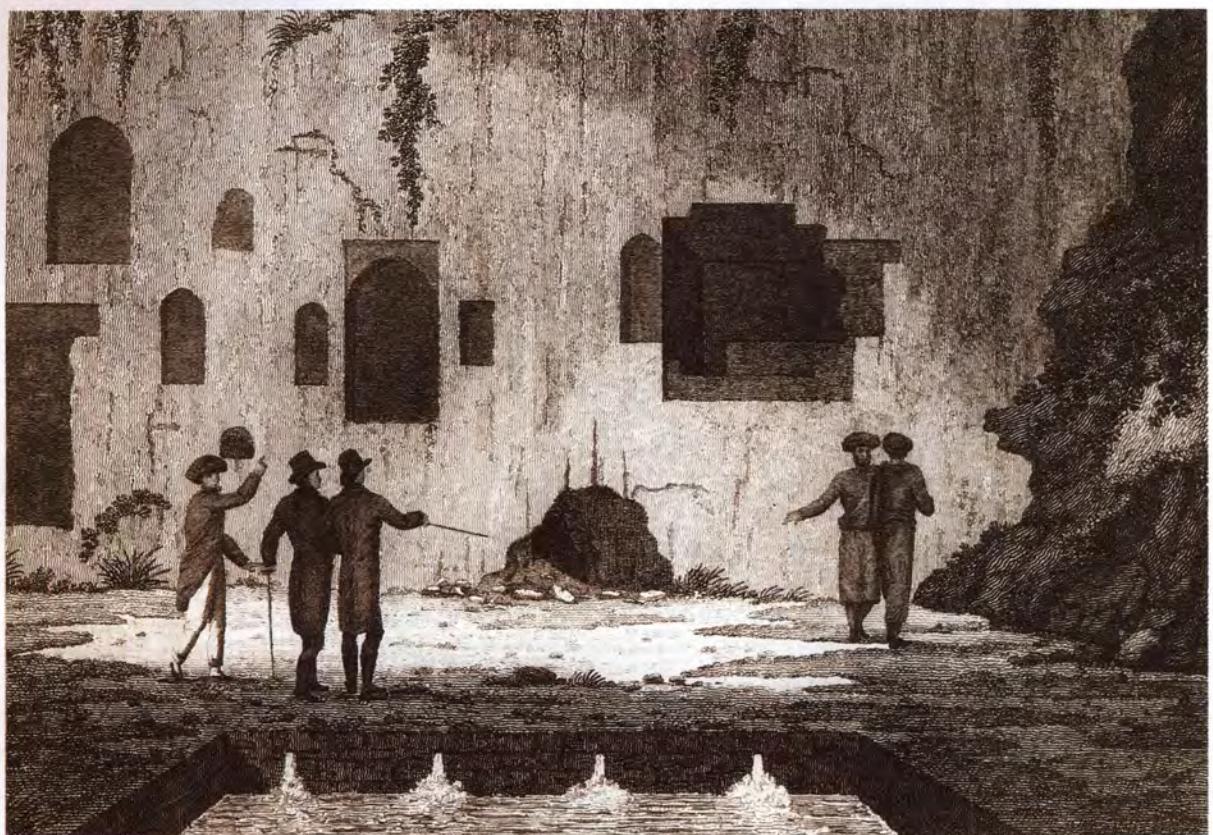
Τάκη Λάππα ΒΟΙΩΤΙΑ ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΟ ΣΧΕΔΙΑΣΜΑ

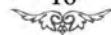
Η μεγαλοπρέπεια, η επιβλητικότητα και η μυστικοπάθεια του τοπίου της Κρύας ήταν εκείνα
τα στοιχεία, που τράβηξαν πιθανόν εδώ τους ιδρυτές του Τροφώνιου μαντείου.

WILLIAM LINTON, 1856.

Αρχείο Άρη Μέγα.

Ορθή (μετωπική) όψη της αίθουσας και των άλλων λαξευμάτων
στο ιερό του Τροφώνιου.
EDWARD D. CLARKE, 1983.

Η περιοχή των πηγών της Έρκυνας και του ιερού του Τροφώνιου, όπως φαινόταν
το 1805 από τη δεξιά όχθη του ποταμού.

SIMONE PONARDI, 1805

Έρκυνα: Η παιδούλα του Εδικώνα

Γεμάτος ποίηση και αβρότητα είναι ο μύθος, που έπλασε για τη γέννηση του ποταμού η φαντασία των αρχαίων προγόνων. Λέει ότι η Έρκυνα, πριν γίνει ποτάμι, ήταν μία δημοφη παρθένα, κόρη του μυθικού αρχιπέκτονα και ιδρυτή του γνωστού, στο πανελλήνιο, μαντείου του Τροφώνιου. Κάποτε, στα χρόνια εκείνα των παραμυθιών, έπαιζε εδώ κοντά στην πατρική της κατοικία με μία άλλη επίσης χαριτωμένη νύμφη, την Περσεφόνη, κόρη αυτή της μέλαινας Δήμοπρας. Κρατούσαν μία χήνα και έτρεχαν χαρούμενες, μα επάνω στα τρεχάματα, τα γέλια και τα ξεφωνητά, τους ξέφυγε η χήνα από τα χέρια τους. Πέταξε σε μία παρακείμενη σπηλιά και κρύψτηκε. Έτρεξε τότε η νύμφη, Έρκυνα, μπήκε στη σπηλιά και μετακίνησε μία πέτρα, για να πιάσει τη χήνα, μα ευθύς ανάβλυσαν τα νερά ολόκληρου ποταμού, στον οποίο μεταμορφώθηκε η κόρη.

Τα νερά από τότε, σχηματίζοντας μία γραφική αρυτίδωτη μικρο-λιμνούλα στην αρχή, τρέχουν χαρούμενα πάνω σε βελουδοπράσινες πέτρες της κοίτης τους, κατρακυλούν σε μικροκαταράκτες, σκορπίζοντας ασημένιους αφρούς, χωρίζονται δε, για να κινήσουν αλευρόμυλους και νεροτριβές, και ενώνονται πιο κάτω πάλι, για να καθρεφτίσουν παιχνιδιάρικες μακρόσυρτες σιλουέτες σπιτιών και τρεμόσβηστα κομμάτια γαλάζιου ουρανού. Και ύστερα –ύστερα, βιαστικά και ανίσυχα τρέχουν– τρέχουν με αφροστόλιστα μικροκυματάκια κάτω από καμάρες γεφυριών και πλάι σε αυλές σπιτιών, ώσπου βγαίνουν από την πόλη. Τα νερά της Έρκυνας εξακολουθητικά έλκουν και συγκινούν και τους σύγχρονους Έλληνες και ξένους, που καθημερινά καταφθάνουν για να τα θαυμάσουν.

Σε μαγικούς πίνακες τα αποθανάτισε, με το πινέλο του, ο ζωγράφος, αγαπητό τέκνο της Λιβαδειάς, Θεόδωρος Λαζαρής, και με θαυμάσιους λυρικούς τόνους τα τραγούδησε η λύρα του Κωστή Παλαμά στη «φλογέρα του βασιλιά». Όταν στη θριαμβευτική πορεία για την Ακρόπολη της Αθήνας φθάνει τον αυτοκράτορα Βουλγαροκτόνο «τον καλόστρωτο της Λιβαδειάς τον κάμπο» και βλέπει τα νερά της Έρκυνας, ξεσπά ο μεγάλος βάρδος σε απανωτά θαυμαστικά και οραματισμούς:

«Ω νερομάνες, ω πηγές, ω ανάβρες, ω βρυσούλες
είσαστε εσείς οι εξωτικές κι εσείς οι αμαδρυάδες ...
Πάντα ωραίες, δύοια πασίχαρες και δροσοδότρες πάντα ...».

Θύμιου Δ. Δάλκα,
ΛΙΒΑΔΕΙΑ Ιστορικοί περίπατοι Α'

Άποψη της περιοχής των πηγών της Έρκυνας. Εδώ υπήρχαν κατά την αρχαιότητα οι πηγές της Λίθης και της Μνημοσύνης. Στα νεώτερα χρόνια η μία πηγή λεγόταν «Χλιά» (χλιαρά νερά) και η άλλη «Κρύα» (κρύα νερά). Με την πάροδο του χρόνου επικράτησε ως τοπωνύμιο των πηγών αλλά και όλης της περιοχής η «Κρύα».

POUGUEVILLE, 1805-1815.

Οι πηγές της Λίθης και της Μνημοσύνης στην Κρύα.
Στην αρχαιότητα πίστευαν πως είχαν τη δύναμη να αφαιρούν
ή να δίνουν στον άνθρωπο τη μνήμη.
E. REY, 1843

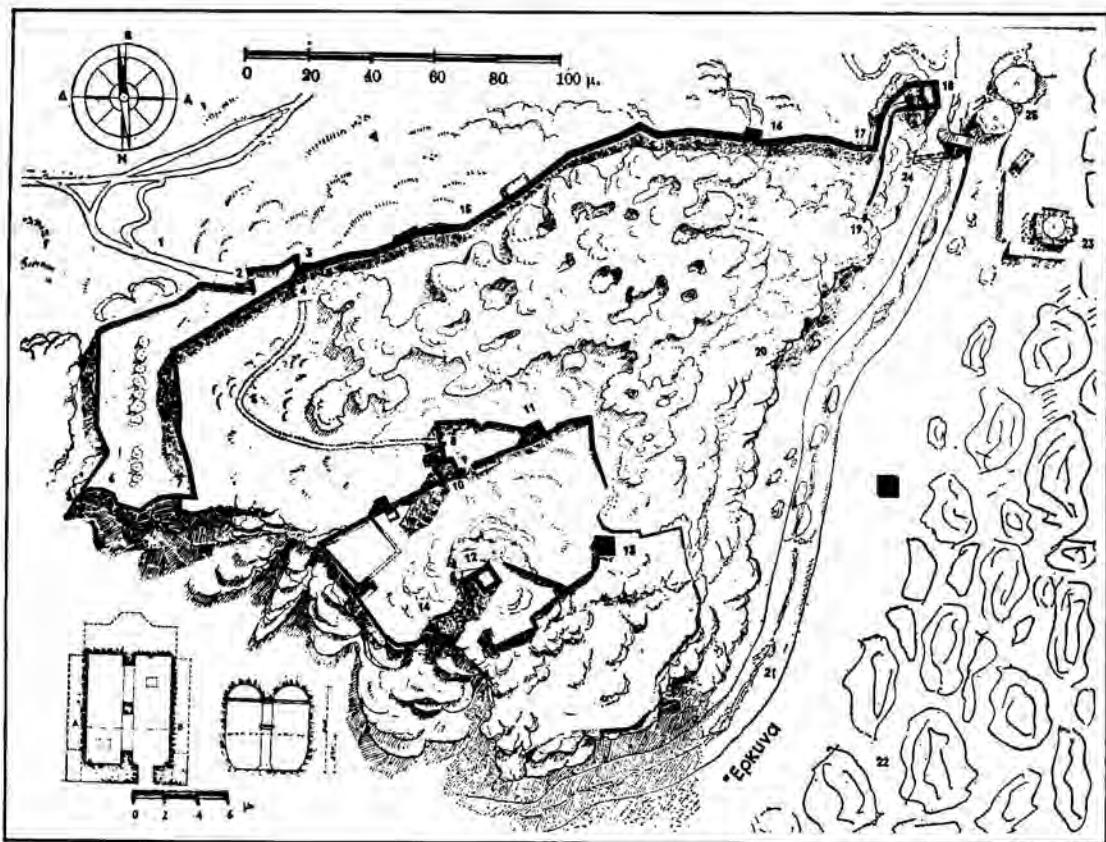

Το παλιό τοξωτό γεφύρι της Κρύας, γνωστό και σαν Τούρκικο γεφύρι.
Ένα έργο τέχνης και αντοχής συνάμα εδώ και διακόσια τουλάχιστον χρόνια.
E. REY, 1843.

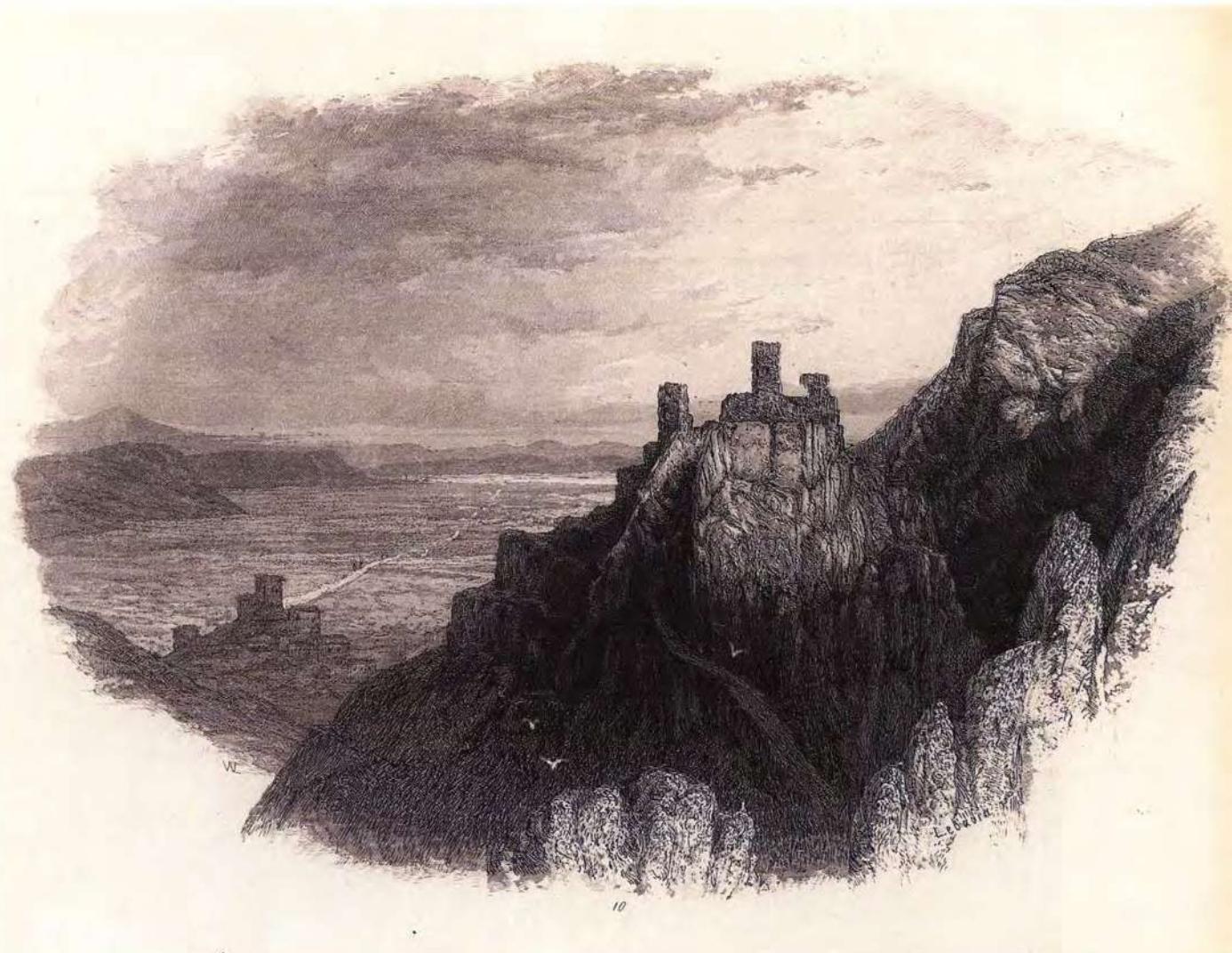
Η επικοινωνία μέσα και γύρω από τη Λιβαδειά γίνονταν με πολλές γέφυρες. Σπουδαιότερες εξ αυτών ήταν: «Οι τέσσερις γέφυρες της Έρκυνας, οι τρεις στην Κρύα και η μεγάλη τοξωτή που τη γκρέμισαν μετά την Επανάσταση και στη θέση της έκτισαν τη σημερινή γέφυρα της οδού Λάππα. Το Τρίχινο γεφύρι, που είναι πάνω στο Χείμαρο Ξηριά, δίπλα στο φρούριο. Στο γεφύρι αυτό σπρίζονταν οι πόλινοι σωλήνες που μετέφεραν το νερό στη δεξαμενή του φρουρίου από την περιοχή του Όσιου Σεραφείμ Λιβαδειάς. Το γεφύρι στις Μάκρεσι, πάνω στον Μακρυσαίο, που σώζεται μέχρι σήμερα αλλά δε χρησιμοποιείται. Κατά την παράδοση, μετά την Επανάσταση, κάποιος, που τον έλεγαν Αργύρη, ξημεροβράδυαζε στο γεφύρι και ... ρύθμιζε την κυκλοφορία. Μερικοί για να διασκεδάσουν καμώνονταν τάχα πως θα αγόραζαν το γεφύρι και απειλούσαν τον Αργύρη με έξωση με τον καιρό έμεινε η ονομασία "στου χαζο-Αργύρη το γεφύρι". Άλλο γεφύρι, και αυτό στο Μακρυσαίο, είναι το λεγόμενο Καμπούρικο στα Ισώματα. Το γεφύρι αυτό εξυπηρετούσε την επικοινωνία προς Ορχομενό και Χαιρώνεια. Ο δρόμος προς τη Χαιρώνεια που ήταν στρωμένος με πέτρες περνούσε από τα Κέρατα (Θούριο) και σε ορισμένα σημεία της διαδρομής σώζονται μέχρι σήμερα τα ίχνη του».

Αιμιλίας Λ. Γιαννακούρου-Χατζημανόλη
Η Λιβαδειά μετά τον Μεσαίωνα

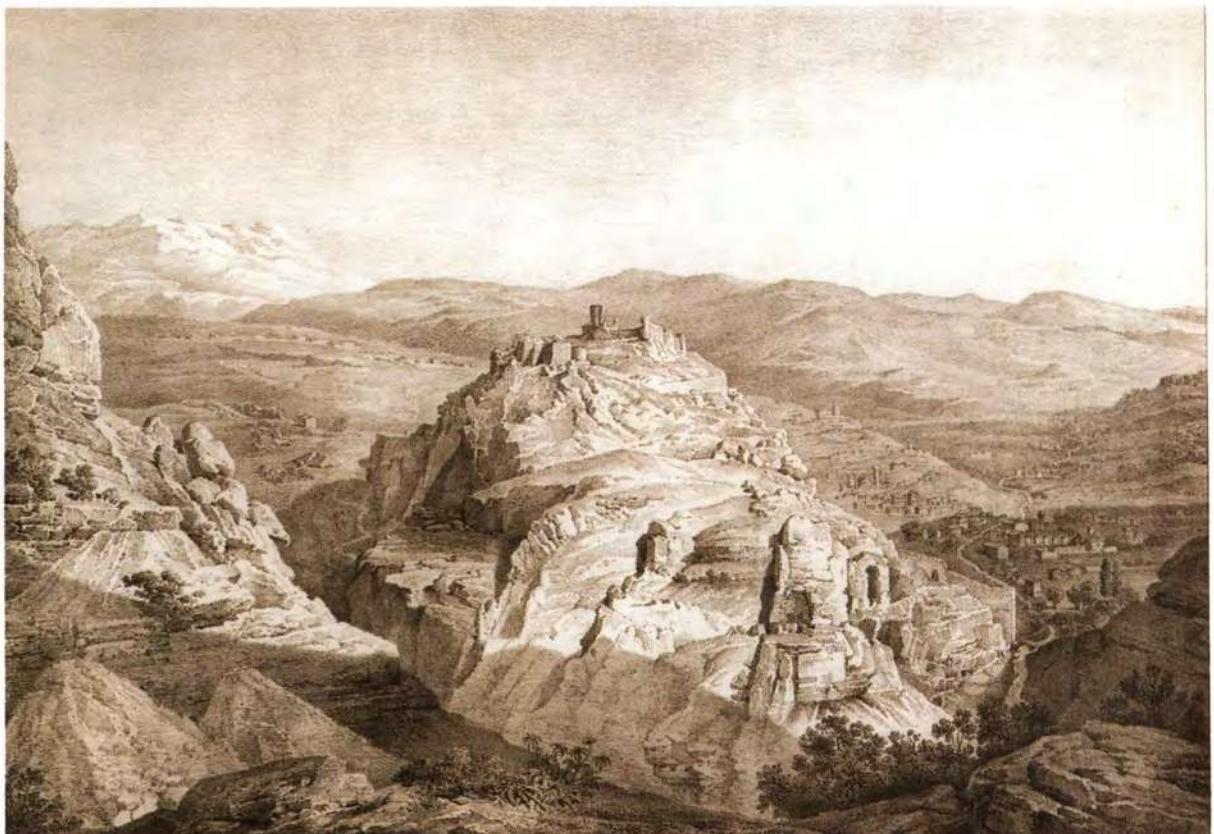
Σχέδιο* του Κάστρου της Λιβαδειάς. Ο λόφος πάνω από τις πηγές της Έρκυνας διαλέχτηκε στα μεσαιωνικά χρόνια για να οχυρωθεί και να αποτελέσει ένα από τα ισχυρότερα φρούρια της Βοιωτίας.

* N. Papachatzis: Πανσανίου Ελλάδος Περιήγησις: Βοιωτικά - Φωκικά, Εκδοτική Αθηνών.

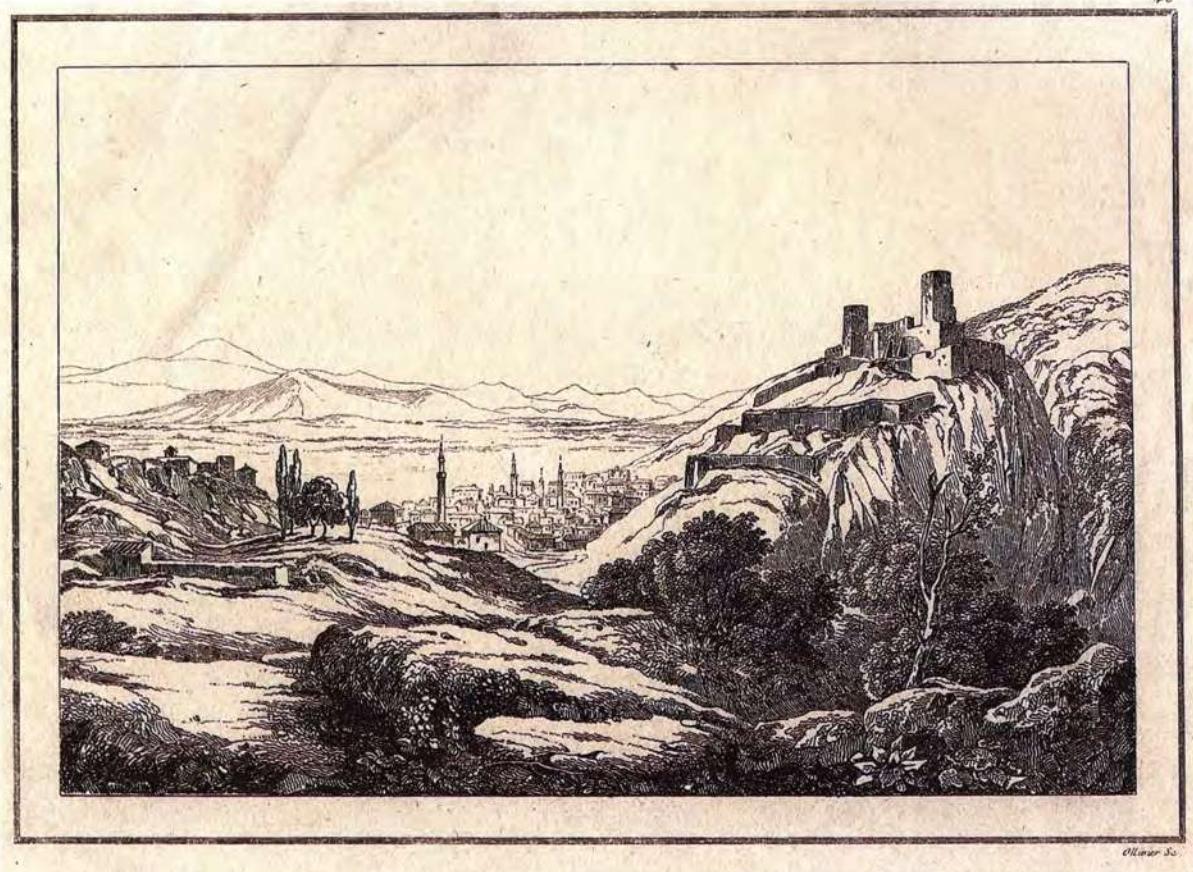
Άποψη του Κάστρου της Λιβαδειάς.

WILLIAM LINTON, 1856.

Πανοραμική άποψη της Λιβαδειάς από τη Γαρδαβίτσα. Ξεχωρίζει το Κάστρο, ενώ έντονη είναι η παρουσία της Έρκυνας που σαν φίδι διασχίζει την πόλη.

E. REY, 23/9/1843.

Ollier Sc.

Άποψη της πόλης από το Ζαγαρά. Αριστερά διακρίνεται ο λόφος της ώρας με τα δύο κυπαρίσσια στη μέση της πόλης και τέσσερις μιναρέδες, ενώ δεξιά το Κάστρο χωρίς δένδρα, εντός του οποίου εφυλάσσετο η σεπτή κάρα του Αγίου Γεωργίου.

POUGUEVILLE, 1805-1815.

1818, Γιαννάκης Στάμου Λογοθέτης (Χοντροδήμος). Άρχοντας-κοτζαμπάσης της Λιβαδειάς. Κατείχε τον τίτλο του Λογοθέτη, τον οποίο και κράτησε για επίθετο, αλλάζοντας το δικό του, που ήταν Χοντροδήμος.

Ρεγγίνα Λογοθέτη, κόρη του άρχοντα Γιαννάκη Στάμου Λογοθέτη.
Φορά κασμιρένιο πανωφόρι με γούνα, βαμβακερό τσεμπέρι με φούντα,
πουκάμισο με ντεκολτέ, φαρδιά μεταξωτή ζώνη, μπροκάρ φούστα,
βράκες ως τους αστράγαλους και πασούμια.

..Μα' την σαελος, οπως αριστος Αγιοσιοντης ειναι προφετης, αριστος και
 ποσφανωστης του μαρτυριου Λιβαδειας, διανομητης οπα' χρόνια λινησι
 μην σαελ ιερη μεραγγια 4.00. Ηλιοκαστρα, τη θανατην προσχο:
 γεινε να' λοι τη 2015μεταφυτην πει τη ημαρινοτητος ανεστησης την Εισαβε
 λη χρονον Νοεμβριαν 2015 σημειον ουσιας ζητηνε πει τον ιερησ ουσιας Ζευσ
 επον, τη θανατην ειδηρα ζητηνε πει τη γραμμη την περιφραγη την παλαιη
 αγια πολιτειας αριστας εγεναρ ιανησα αριστη σημειον πει προς Υπαλιθηνας την
 ποληπαρην ιερησ Ηλιοκαστρο. 1819. Τελ: φοροραπτη Λιβαδεια.

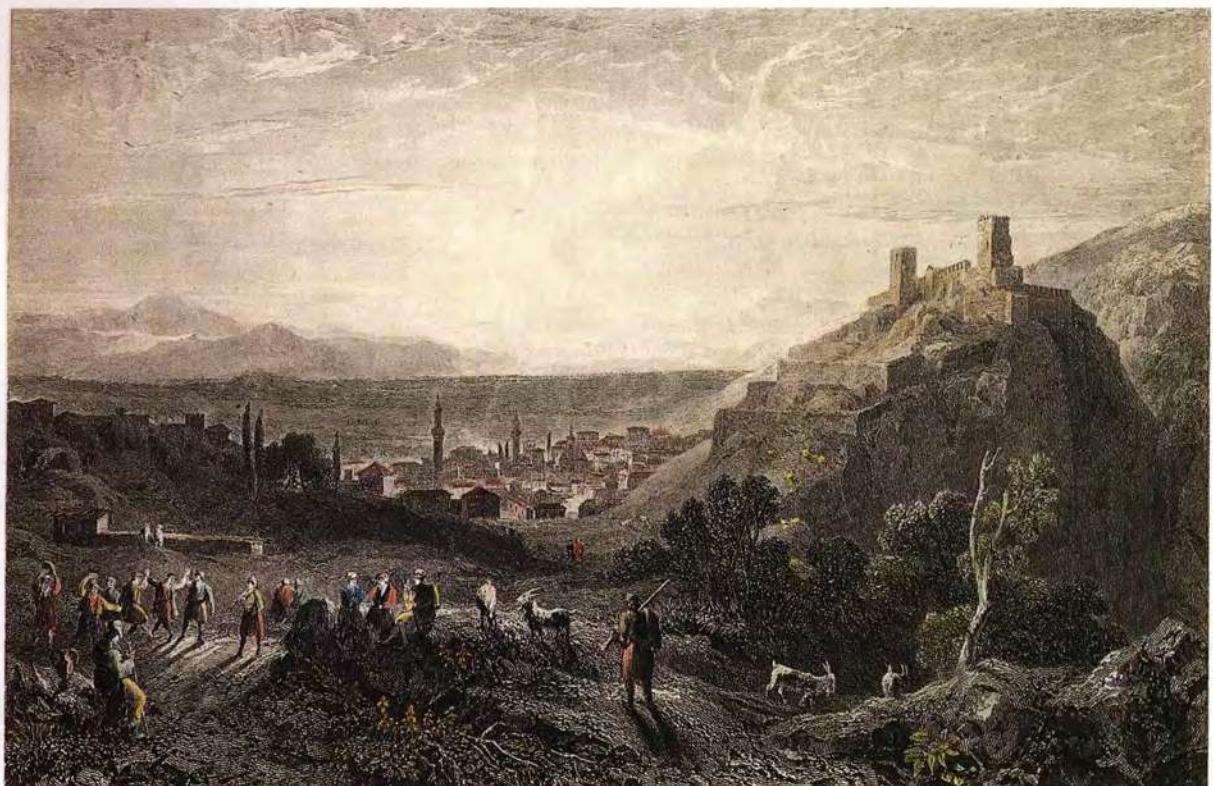

Φεβρουάριος 1819. Έγγραφο χορήγησης δανείου προς αγάδες και κοτζαμπάσονδες
 του Καζά Λιβαδειάς.

Αρχείο Ελευθερίου Τσόγκα.

Άποψη της πόλης στα 1820.
CARTWRIGHT, 1820.

Άποψη της πόλης από τα δυτικά.

H.W. WILLIAMS, 1829.

Το τζαμί του μαγειρείου ή «Σουλεϊμανιγιέ» στη Λιβαδειά.
Περιελάμβανε τεκέ, δηλαδή ησυχαστήριο και τόπο προσευχής
μουσουλμάνων ασκητών, που λέγονταν δερβίσονδες.
CHRISTOPHER WOROSWOPTH, 1839.

Άποψη της πόλης και του Παρνασσού (Λιάκουρα).
H.W. WILLIAMS, 1829.

Άποψη του Ελικώνα.
H.W. WILLIAMS, 1829.

Λάμπρος Κατσώνης (1752-1804)

Η πολεμική του δράση τροφοδότησε τα όνειρα των σκλαβωμένων Ελλήνων για την αποτίναξή τους από τον τουρκικό συγρό, ενώ αποτέλεσε μία από τις σοβαρότερες προεπαναστατικές μορφές.

1830. Το Ελληνικό κράτος μετά την απελευθέρωση και η «Χώρα της Λιβαδειάς», Μετά την απελευθέρωση και την πρώτη διοικητική διαίρεση της χώρας (1833), η Λιβαδειά γίνεται επαρχία του νομού Αττικής και Βοιωτίας με πρωτεύουσα την Αθήνα. Το 1835 γίνεται δήμος, ενώ το 1899 η Βοιωτία αποσπάται από το νομό Αττικής και Βοιωτίας, γίνεται χωριστός νομός για πρώτη φορά και η Λιβαδειά πρωτεύουσά της. Το 1900 επανέρχεται ο αρχικός νόμος, ενώ το 1912 γίνεται από δήμος κοινότητα μέχρι τα τέλη της δεκαετίας του 1920. Το 1929 γίνεται και πάλι δήμος, ενώ το 1943 η Βοιωτία αποσπάται οριστικά από το νομό Αττικής και Βοιωτίας, και η Λιβαδειά γίνεται πάλι πρωτεύουσά της.

1874 Άποψη των πηγών της Κρύας και του Κάστρου.

Μεταξύ των περιηγητών που πέρασαν από τη Λιβαδειά είναι και ο Γάλλος διπλωμάτης Henri Belle. Επισκέφθηκε την Ελλάδα τρεις φορές, ενώ στη Λιβαδειά έφθασε το φθινόπωρο του 1874. Το βιβλίο του “LE TOUR DU MONDE” (VOUAGE EN GRECE) με τις δεκάδες γκραβούρες και τον τρόπο περιγραφής των εντυπώσεών του, αποτελεί για τη Λιβαδειά μία σημαντική πηγή πληροφοριών προς έρευνα.

Αρχόντισσα της Λιβαδειάς.
TOUR DU MONOE, 1877.

1874. Τσαρουχάδικο της Λιβαδειάς. «Στις προθήκες είναι κρεμασμένα παπούτσια με γυριστές μύτες (γουρνοτσάρουχα) που μοιάζουν με κινέζικες παντούφλες. Ο μάστορας χωρίς να σταματάει τη δουλειά του απαντάει στους πελάτες, μιλάει με τους γείτονες, καπνίζει το τσιγάρο του, ενώ χωριάτες μαζεμένοι περνάνε από χέρι σε χέρι ένα zeynagi τσαρούχια, κοιτάζοντας τις ραφές, πασπατεύοντας το πετσί και παζαρεύοντας πολλή ώρα την τιμή».

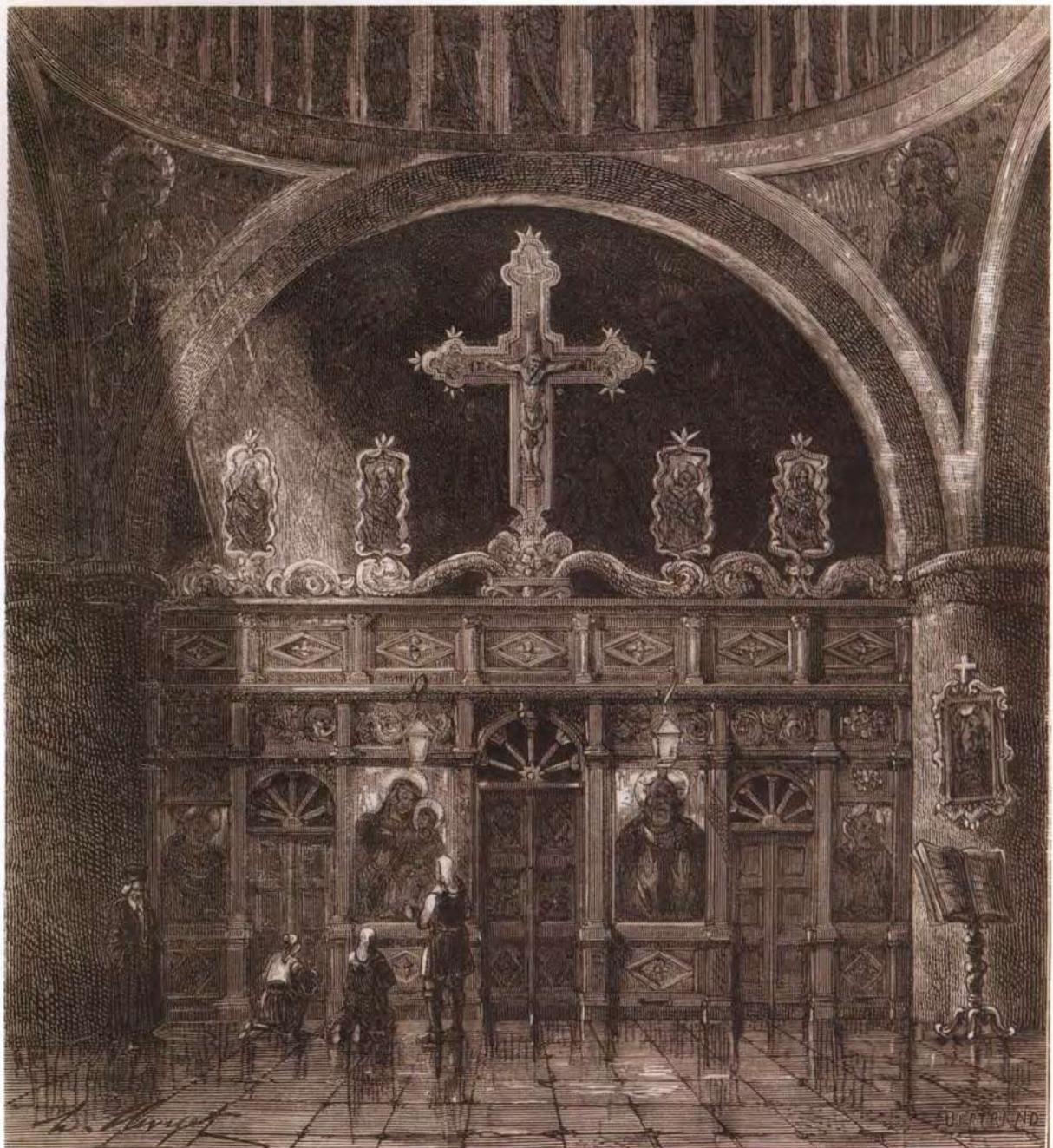
TOUR DU MONDE, 1877.

1874. Το κάτω παζάρι κατά μήκος της σημερινής οδού Στρατηγού Ιωάννου.

TOUR DU MONDE, 1877.

1874. Τέμπλο ναού στη Λιβαδειά. Ο καλλιτέχνης που έκανε το σχέδιο γράφει ότι ο ναός είναι του Αγίου Ιωάννη. Σύμφωνα όμως με τα γραφόμενα του Γάλλου περιηγητή ο ναός πρέπει να είναι του Αγίου Γεωργίου.

TOUR DU MONDE, 1877.

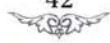
1874. Πομπή κηδείας έξω από το ναό Παναγίας της Ελεούσας. Το γεγονός ότι δε δόθηκαν τα αναγκαία χρήματα για την αναπαλαίωσή του είχε σαν αποτέλεσμα το σφράγισμά του, ενώ λίγα χρόνια αργότερα κατέρρευσε. Το 1904 κτίστηκε η σημερινή Παλιά Παναγία.

TOUR DU MONDE, 1877.

1874. Καφενείον «ΑΦΡΟΔΙΤΗ» στη Λιβαδειά και η απόδοση του τίτλου από τον ξένο περιηγητή. «Εδώ βρίσκονταν συγκεντρωμένοι οι πιο παράξενοι τύποι και οι πιο περίεργες φορεσιές. Μιλούσαν, όπως πάντα, ρωπότατα και το συνηθισμένο τους θέμα ήταν η πολιτική. Όλοι οι κάτοικοι φοράνε την εθνική φορεσιά, εκτός από λίγους που είναι ντυμένοι με διάφορες ποικιλίες, ανάλογα με το γούστο και την περιουσία του καθενός».

TOUR DU MONDE, 1877.

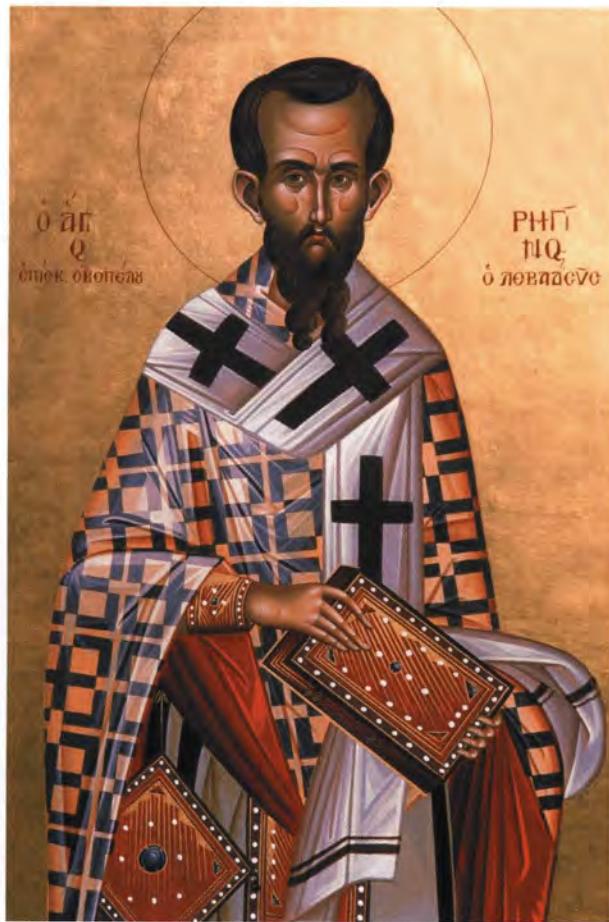

1874. Νιόπαντρο ζευγάρι της Λιβαδειάς. Μετά την απελευθέρωση από τον τουρκικό συγό η καθιέρωση του ευρωπαϊκού τρόπου ντυσίματος είχε φυσικό επακόλουθο το μαρασμό και σιγά-σιγά την εξαφάνιση των εθνικών ενδυμασιών.

TOUR DU MONDE, 1877.

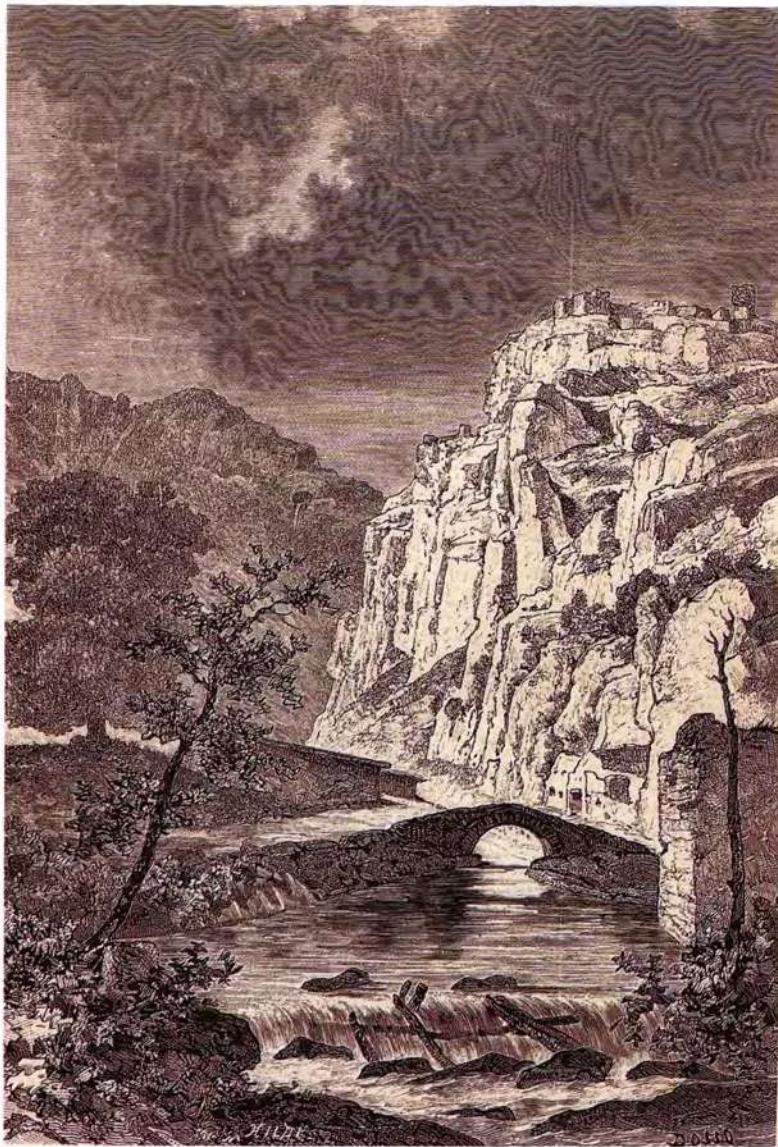
1874. Ιερέας της Λιβαδειάς.
TOUR DU MONOE, 1877.

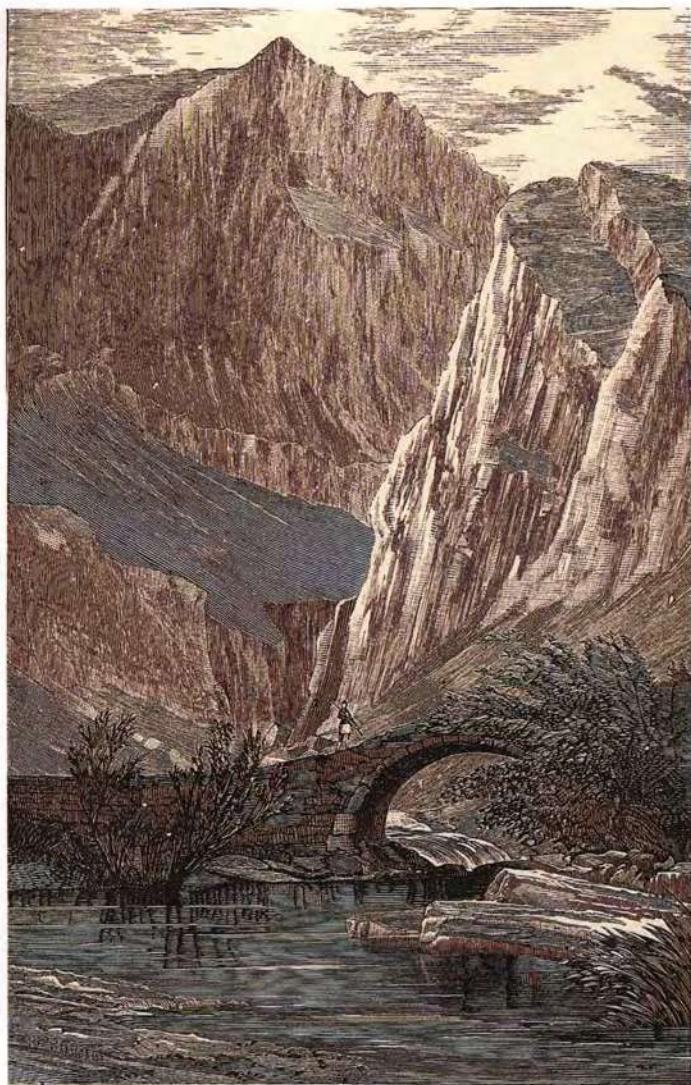
Μέσα στο πλούσιο αγιολόγιο της Χριστιανικής Ορθοδοξίας υπάρχει κι ένας Άγιος Λιβαδίτης. Ένας μεγαλομάρτυρας δεσπότης, που για τους αγώνες του η εκκλησία τον κατάταξε στους Αγίους. Πρόκειται για το Ρηγίνο, Επίσκοπο Σκοπέλου από τη Λιβαδειά. Γεννήθηκε το 285 στη Λιβαδειά, ενώ από μικρή ηλικία έκλινε στα γράμματα και την ασκητική ζωή. Πληροφορίες βυζαντινών χρονογράφων αναφέρουν ότι έλαβε μέρος στην Α΄ Οικουμενική Σύνοδο της Νίκαιας το 325 και στην Αρχιερατική Σύνοδο της Σόφιας (Σαρδική) το 347. Το 361 επί Ιουλιανού του Παραβάτη, βασανίστηκε προκειμένου να αλλαξιοπιστήσει· μα αρνήθηκε υπομένοντας τα βασανιστήρια. Αγανακτισμένος ο έπαρχος του Ιουλιανού, τον αποκεφάλισε στις 25 Φεβρουαρίου του 362.

Τουρκικό τζαμί, διαμορφωμένο σε εκκλησία.
TOUR DU MONOE, 1877.

Άποψη της Κρύας στα 1880.

Άποψη της περιοχής των πηγών της Έρκυνας.
R.R. FARRER, 1882.

Πρόσκλησις

Αριθ. 38 898.

Ο Συμβολαιογράφος; Λεβαδείας; Χαράλαμπος; Οδυσσεύς

Πρὸς τοὺς ἀναγγελθέντας; ἐκτοὺς ἐννεατέτας ἐπὶ τοῦ ἑκπλειστηριάσματος τῶν κτημάτων Γεωργίου καὶ Χρήστου Γκαβογιαννάκη κατοίκων ἀγίου Γεωργίου 1) Σοφούλαν Μ. Τσιτσιμῆδα κατοίκου Λεβαδείας 2) Κωνσταντίνου Εύριπατον κατοίκου Λεβαδείας 3) Ιωάννη Εύριπατον κατοίκου Λεβαδείας 4) Ιωάννη Ν. Εύριπατον κατοίκου Λεβαδείας 5) Ιωάννη Παπαϊωάνη κατοίκου Λεβαδείας 6) Κωνσταντίνου Λεβαδείας 7) Ιωάννη Μέγκυν κατοίκου Λεβαδείας 8) Νικόλαου Μήχον κατοίκου ἀγίου Γεωργίου ἔκδοχέα τῶν δικατωμάτων Ελένης Ιω. Λαζαρούλου 9) Αἰκατερίνην χύραν Ιω. Μπούκουλη ὡς φυτοκοδέπτροπου τῶν ἀνηλίκων τέκνων τῆς Σοφούλας, Βασιλεῆς καὶ Ειαργυρεῖας, κληρονόμων τοῦ πατρὸς τῶν κατοίκων Λεβαδείας 10) Σπυρού Παπαϊωάνηκου κατοίκου Λεβαδείας πιπεύδοντα 11) Χρήστου Γκαβογιαννάκην θρειλέτην κατοίκου ἀγίου Γεωργίου δὲ έκατον καὶ ὡς προσωρινὸν ἐπίτροπον τοῦ ἀπηγορευμένου ἀδελφοῦ του Γεωργίου Γκαβογιαννάκη.

Προκειμένου νὰ συνταχθῇ πίναξ κατάξεως ἐπὶ τοῦ ἑκπλειστηριάσματος τῶν κτημάτων τῶν ὀφειλετῶν Γεωργίου καὶ Χρήστου Γκαβογιαννάκη τῶν ἔκποιη-

θεινῶν διὰ τῆς ὑπὸ ἀριθ. 39,794 τοῦ 1896 ἐτους ἐκθέσεως πλειστηριασμοῦ ἐμοῦ τοῦ ἰδίου συμβολαιογράφου.

Σᾶς προσκαλῶ σπῶς ἐντὸς τῆς νομίμου προθετίκης προτάξεως καὶ καταθέτετε εἰς ἐκὲ ὡς ἐπὶ τοῦ πλειστηριασμοῦ ὑπελλήλου τούς τίτλους τῶν ἀπαιτήσαντος σας ὅπει ἔγετε λαμβάνειν ἐκ τοῦ ὡς εἴρηται ἑκπλειστηριάσματος νὰ φέρετε τὰς δεούσας ἀντιρρήσεις σας κατὰ τῶν τίτλων τῶν ἀλλων κανειστῶν καὶ οὐτέτης κατάταξιν κατὰ τὰς ἀναγγειαν κατοίκων Λεβαδείας καὶ διαιρένοντα καὶ λοιπά ἀλλως παρελθουσῆς ἐπὶ τῆς Αθήνας 4) Εἰρήνην Ν. Εύριπατον κατά τὴς προθεσμίας ταύτης πάσα τοικον Αθηνῶν 5) Ιωάννην Παπαϊωάνην αἰτήσις σας εἶναι ἀπαράδεκτος.

Ηὲς ἄρμοδιος δικαστικὸς κλητήρος παραγγέλλεται νὰ ἐπιδώσῃ τὴν παρουσιὰν ἀνὰ ἐνδιγράφον εἰς ἓντα ἑκαστοῦ τῶν ἀναγγελθέντων διαιρειστῶν εἰς τὸν ἐπιπεύδοντα καὶ τοὺς ὀφειλέτας ὁη μοσευθῆ δὲ καὶ διὰ τῆς ἐφημερίδος Ελεκτῶν.

Ἐγένετο ἐν Λεβαδείᾳ σύμερον τὴν εἰκοστήν ἑκτην Ἀπριλίου τοῦ 1896 χιλιοστοῦ δικαστικοῦ ἐνενηκοστοῦ ἐκτοῦ ἑτούς ἡμέραν Παρασκευὴν ἐν τῷ κατὰ τὴν ἀγοράν τῆς πόλεως ταύτης οικίᾳ ιωάννου Πελοπίδα γραφείῳ μου.

Ο Συμβολαιογράφος; Λεβαδείας
(Τ.Σ.) Χρ. Οδυσσεύς
Διὰ τὴν ἀντιγράφην. Λεβαδείᾳ αὐθημερόν
Ο Συμβολαιογράφος Λεβαδείας

26/4/1896. Ο Συμβολαιογράφος Λεβαδείας Χαράλαμπος Οδυσσεύς...

ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ ΣΧΟΛΕΙΟΝ ΛΕΒΑΔΕΙΑΣ

Αριθ. 319
Αρ. Διπλ. 1767

ΑΠΟΛΥΤΗΡΙΟΝ

Ο εν Λεβαδείᾳ Εύζ. Χ. Καρούζης ἐτῶν 14 πατέρος
νικηγόγιας διακούσας πάντα τὰ ἐν τῷ σχολείῳ τούτῳ διδασκό-
μενα μαθήματα καὶ τὴν ἀπολυτήριον δοκιμασίαν ὑποστάς κρίνεται ἄξιος τοῦ
βαθμοῦ *Οίκης παγακής* καὶ τῆς εἰς γυμνάσιον φοιτήσεως.

Ἡ δὲ ἐν τῷ σχολείῳ διαγωγὴ αὐτοῦ ὑπῆρξεν τρίσημη

Ἐν Λεβαδείᾳ τῇ 30 Ιουνίου 1888

ΟΙ ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΙ
Ενοράτως Καιάσος.
Χ. Καρούζης

(Τύποις Λ. Φαμάκη καὶ Σεΐ)

30/6/1888. Λίαν καλώς...

Αριθ. 52
17^η Μαΐου σχολικός
ετών Λευκάδης.

Σχολικός έτος 1899-1900.

Απολυτήριον.

Ο επί λεβαδικού μαθητή Σωτήρης Δ. Τσογγαρά είναι 15^{χρόνων} πεντρός καπλούδη, δευτερότοκος γειτονός της ίδιας γρίφης τού σχολείου του πατέρα του οποίου ήταν αδελφός της μητέρας του. Έχει υψηλές σπουδαϊκές ικανότητες, ιδιαίτερα στην άπολυτη προσποτή της φιλοσοφίας, η οποία έχει ξεπερνήσει την τάξη της Κομνατικής φοιτησίας. —

Διετέλεσε στην Αθηναϊκή Αρχαία σχολή με όλη την πλήρη ποσητική της αποτελεσματικότητα.

Έχει λαμβάνει την 88η θέση στην Επίσημη Αποτελεσματικότητα της Ελλάδος για το έτος 1900.

Ο Σχολείχης.

Τ. Λινούδης

Οι σύδιοι μαθητοί.

Λ. Κακούρης

Σ. Βαζαρόπουλος

28/6/1900. Σχεδόν καλώς...

Αρχείο Ελευθερίου Τσόγκα.

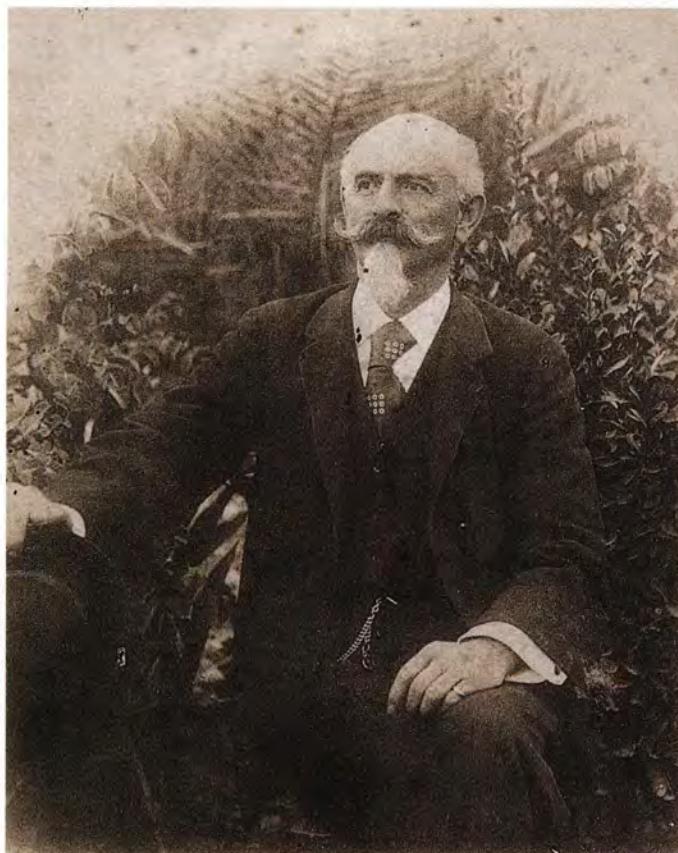

Κάρτα Μάξιμου (Καρτ-ποστάλ, γραμματόσημο και αναμνηστική σφραγίδα με το ίδιο θέμα). Εκδόθείσα για τα 100 χρόνια ορισμού της Λιβαδειάς ως πρωτεύουσα του νομού Βοιωτίας. Κοινή έκδοση του Δήμου Λεβαδέων και της Φιλοτελικής Εταιρείας Λιβαδειάς.

Το 1899 η κυβέρνηση του Γεωργίου Θεοτόκη αποφάσισε τη νέα διοικητική διαίρεση του κράτους και δημιούργησε επιτροπές, στις οποίες ανατέθηκε η μελέτη ειδικών νομοσχεδίων. Κυριότερη εισήγηση των επιτροπών αυτών ήταν η κατάργηση των 16 νομών που υπήρχαν τότε και τη διαίρεση του κράτους σε 27 μικρότερους νομούς. Μεταξύ αυτών ήταν και η διαίρεση του νομού Αττικο-Βοιωτίας σε δύο νομούς, με τη Λιβαδειά πρωτεύουσα του νομού.

Η πρώτη αυτή είχε σαν αποτέλεσμα την έντονη αντίδραση των Θηβαίων, οι οποίοι ζητούσαν να ορισθεί πρωτεύουσα η Θήβα, ενώ έντονα αντέδρασαν και οι Λιβαδίτες φοβούμενοι την ανατροπή αυτής της πρώτασης. Τα γεγονότα που ακολούθησαν μεταξύ των δύο πόλεων ανήκουν στις γκρίζες σελίδες της βοιωτικής ιστορίας. Πύρινα άρθρα σε τοπικές και αθηναϊκές εφημερίδες εκπροσώπων των δύο πόλεων, αγορεύσεις στη Βουλή μέσα σε έντονο κλίμα, συλλαλητήρια, ψηφίσματα, διακοπή της συγκοινωνίας, ξυλοδαρμοί, αιχμαλωσίες καθώς και επέμβαση του στρατού στη Θήβα για να αποτραπούν αιματοχυσίες, σκιαγραφούν τις εκδηλώσεις των πολιτών των δύο αντιμαχόμενων πόλεων. Αποφασιστικό ρόλο έπαιξαν στη Βουλή οι αγορεύσεις των Λιβαδίτων βουλευτών Νικόλαου Μπουφίδη και Ιωάννη Λάππα.

Τελικά, με το νόμο ΒΧΔ' της 8ης Ιουλίου του 1899 οι επαρχίες Θηβών και Λιβαδειάς απετέλεσαν το νομό Βοιωτίας με πρωτεύουσα τη Λιβαδειά.

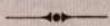
Ο Νικόλαος Μπουφίδης γεννήθηκε το 1841 στη Λιβαδειά και ήταν γιος του Νερούτσου Μπουφίδη. Μετά τις πανεπιστημιακές σπουδές του στη Νομική Σχολή των Αθηνών ασχολήθηκε με την πολιτική και πρωτοεκλέχτηκε βουλευτής το 1837 σε ηλικία 32 χρόνων με το κόμμα του Δημήτριου Βούλγαρη. Τιμήθηκε με το αξίωμα του Προέδρου της βουλής πέντε φορές. Μέσα από τις ιστορικές αγορεύσεις του στη βουλή, το 1899 κατάφερε να γίνει ανεξάρτητος νομός η Βοιωτία και η Λιβαδειά πρωτεύουσά του. Πέθανε σε ηλικία 71 χρόνων στην Αθήνα.

Αρχείο Θανάσον Λάζου.

ΚΑΤΑΣΤΑΤΙΚΟΝ

ΤΟΥ ΕΜΠΟΡΙΚΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΛΕΒΑΔΕΙΑΣ

Η "ΠΡΟΟΔΟΣ,,

Ἐν Λεβαδείᾳ τῇ 1 Ἰουλίου 1899.

Ο πρόεδρος

Κ. ΑΜΕΡΙΚΑΝΟΣ

Ο αντιπρόεδρος

Γ. Δ. ΛΑΠΠΑΣ

Ο ταμίας

Ι. ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ

Ο γραμματεὺς

Σ. Γ. ΠΑΣΧΑΛΗΣ

Τὰ μέλη τῆς ἐπιτροπῆς (Σύμβουλοι)

Γ. Χ. Βούλγαρις, Δ. Ι. Τσότρας, Π. Δ. Τζίμας.

Τὰ μέλη τοῦ Συλλόγου

Κ. Λ. Γονῆς, Εύστ. Ἀντωνόπουλος, Δ. Ἰμβριος, Γ. Ν. Εύθυ-
μίου, Π. Ταξιάρχου, Ν. Σφυρῆς, Α. Γονῆς, Δ. Μπακί-
ρας, Δ. Λ. Κουλελῆς, Ι. Σταμέλλος, Δ. Α. Χριστοδούλου,
Δ. Ι. Χατζόπουλος, Ν. Α. Κοντοπέταλος, Δ. Θ. Τριάντης,
Ε. Δ. Τζίμας, Γ. Μίλλιος, Ι. Καραμπέλλος, Ἀν. Ἀρ. Χρισ-
σαΐτης, Θ. Καραδήμος, Ν. Κ. Γαλατσιᾶνος, Δ. Π. Θηβαῖος,
Εύστ. Ἀν. Πανούργιας, Σπ. Δ. Σταύρου.

1/7/1899. Το Καταστατικό του εμπορικού συλλόγου Λιβαδειάς με την επωνυμία η
«ΠΡΟΟΔΟΣ». Εγκρίθηκε στις 24 Ιουλίου του 1899 από τον Αντιβασιλέα Κωνσταντίνο και
τον Υπουργό Εσωτερικών Γεώργιο Θεοτόκη.

ΨΗΦΙΣΜΑ

ΕΜΠΟΡΙΚΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ

“Η ΠΡΟΟΔΟΣ,”

ΠΕΡΙ ΚΑΘΥΣΤΕΡΟΥΝΤΩΝ

Ἐν Λεβαδειᾳ σήμερον τὴν δωδεκάτην τοῦ μηνὸς Μαΐου τοῦ χιλιόττοῦ ἐνεκοπιστού ἔτους συνελθών ὁ Ἐμπορικὸς Σύλλογος Λεβαδείας « ἡ Πρόδος » ἐν τῷ καταστήματι αὐτοῦ, συνεπέλη προσκλήσεως τοῦ κ. Προέδρου, ἵνα συσκεψθῇ καὶ ἀποφανθῇ ἐπως ἡ πώλησις ἐπὶ πιστώσει διαφόρων ἐμπορευμάτων ἐκ τῶν καταστημάτων ἔχασφαλισθῇ, ὁ Ἐμπορικὸς Σύλλογος συσκεψάμενος ἀποφαίνεται παμψηφεῖ.

ΨΗΦΙΣΕΙ

A.) Ἰνα πᾶς ἐμπόρος ἐγγεγραμμένος ὡς μέλος τοῦ Συλλόγου ὅσακις δέδει ἐμπορεύματα ἐπὶ πιστώσει ἄνω τῶν πεντήκοντα δραχμῶν νὰ λαμβάνῃ ἔγγραφον ἀπέδειξιν παρὰ τοῦ ἀγοραστοῦ ἐν διαστήματι ἐνὸς μηνός, μετὰ τὴν πέροδον δὲ τοῦ μηνὸς ὁ ἀνωτέρω ἐμπόρος ὑποχρεύεται νὰ ἐγείρῃ ἀγωγὴν κατὰ τοῦ ἀγοραστοῦ, τούτου δὲ μὴ γενομένου θὰ τιμωρεῖται εἰς πρόστιμον δραχμῶν τριακοσίων ἀριθ. 300, αἵτινες θὰ μένωσιν εἰς ἀφέλες τοῦ Συλλόγου.

B.) Νὰ ἐκλεγῇ τριμελῆς ἐπιτροπὴ ἐκ τῶν κ. κ. Κωνστ. Λ. Γονῆ, Ἡρ. Ἀσημακοπούλεου καὶ Γεωργ. Ν. Εύθυμιου, αἵτινες θὰ ἔξελέγχωσι τὰ βιβλία ἢν οἱ ἄνω ἐμπόροι συγενῶστιν.

C.) Ἰνα αἱ ἔξελέγχεις τῆς τριμελοῦς ἐπιτροπῆς γίνονται κατὰ μῆνα καὶ ἔκτακτως, τὰ καθήκοντα δὲ τῆς ἄνω ἐπιτροπῆς θὰ κανονισθῶσιν δι’ ἀλλῆς πράξεως.

D.) Ἰνα ἡ ἄνω ἀπόφασις τοῦ Συλλόγου ἐφαρμωσθῇ ἀπὸ τῆς πρώτης τοῦ μηνὸς Ἰανουαρίου τοῦ ἔτους 1901.

Ο Πρόεδρος
Κ. Αμερικάνος

Ο Αντιπρόεδρος
Γ. Δ. Λαζαρίδης

Ο Ταμίας
Ἡρ. Τσόγκας

Γ. Βούλγαρης

Ο γραμματεὺς
Σ. Πασχάλης

Οι Σύμβουλοι
Δ. Ι. Τσότρας Π. Δ. Τζίμας

12/5/1900.

"Ετος Θ'. Έν Λεβαδείᾳ τὴν 18. Οκτωβρίου 1900. Άριθ. 100

ΕΛΙΚΩΝ

Συνδρομήτησις προπληρωτέα ἐνταῦθα. Διμήχεταχωρήσεως προπληρωτέα ἐνταῦθα
Διὰ τοὺς ἐν τῷ ἑσπερικῷ δραχ. 8. Δι' ἔκαστον στίχον λεπτὰ 12
Διὰ τοὺς ἐν τῷ ἑσπερικῷ δραχ. 12. Αἱ εἰδοποίησεις κατ' ἀποχοπήν.

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΑΓΑΣ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ ΚΑΙ ΕΚΤΑΚΤΩΣ Γεώργιος Αθ. Σώκος ἔκδότης καὶ Διευθυντής

ΠΡΩΤΟΝ

Πρόγραμμα Πλειστηρίασμοῦ ἡ τοιχοκόλλητον γραφιμάτιον ἐπὶ ἀκενήτων κτημάτων

"Ο παρά

Τοῖς ἐν Αθήναις Πρώτο δίκαιαις δικαιστικὸς κλητῆρης καὶ διαιτηλῶν ὡς τοιοῦτος παρὰ τῷ Ειρηνοδικεῖῳ Λεβαδείας Ἰωάννης Σ. Πατῆς.

Δηλ. ποιεῖ διε

"Ἐπίθενται εἰς ἀναγκαστὶ κόν πλειστηρίασμὸν τὰ διὰ τῆς κατωτέρω ἐν ἀντιγράφῳ προστρατούμηνης ὑπ' ἀριθ. 451 καὶ ἀπὸ τριακοστῆκπωρ 151 τοῦ μηνὸς Αὐγούστου 1900 χιλιοστοῦ 6. νεακοσιοστοῦ ἔτους ἐκθέσεως ἀκενήτων κατασχέσεώς μου καὶ ἀκριβῶς ἐν αὐτῇ περιγραφόμενα καὶ δροθετούμενα ἀκίνητα κτήματα τοῦ δρελέτου Σταύρου Γκούτα κατοίκου Πετρομαγούλας, τὰ διοῖται κατασχέσειν ἀναγκαστικῶς κατ' ἔπισπει σιν τοῦ Ἰωάννου Ζηγγούρα κατοίκου Πετρομαγούλας,

Δινάμετ τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 2513 καὶ ἀπὸ 21ης Φεβρουαρίου 1871έτους ἔκτελεστοι συμβολαιοὶ τοῦ συμβολαιοῦ Η. Νάκου καὶ τοῦ σχετικοῦ

ἀυτοῦ ἐπιδιστηρίου τοῦ ἐπι-

ταγῆς.

Καὶ δυνάμει τῆς δοθείσης Ιω. Τάγκαλη, δυτικῶς μὲ

μοι ἐγγράφου παραγγελίας δρόμον καὶ ἔκειθεν μὲ οἰκίαν

καὶ πληρεξουσιότητος πτραπόδας τοῦ ἀνω ἀναφέρο-

μὲ οἰκίαν τοῦ δρειλέτου Σταύρου καὶ μετημβρινῶς

Ιω. Τάγκαλη.

3) Ἐπί ἔτέρας χαμογείου ιωάννου Συγγούρα κατοίκου Πετρομαγούλας συνητάμενης ἐντὸς τοῦ

Πετρομαγούλας συνητάμενης τοῦ δρειλέτου Σταύρου Όρχομενοῦ μετὰ τῆς

1) Ἐπί μᾶς χαμωγείου ἀναλογούσης περιοχῆς τῆς

οἰκίας κειμένης ἐντὸς τοῦ συνορευομένη ἀναπολικῶς

χωρίου Πετρομαγούλας τοῦ μὲ δρόμον, δυτικῶς μὲ προ-

Ἀριθμού Όρχομενίων μετατῆς αὐλίον καὶ ἔκειθεν μὲ οἰκίαν

τοῦ δρειλέτου Γκούτα, ἀρ-

τικῶς μὲ δρόμον καὶ οἰκίαν

καὶ διεύθητον τοῦ δρειλέτου Σταύρου Παπαϊωάννου καὶ μετημβρινῶς μὲ

πληρονόμων Γιαν. Παπαϊωάννου καὶ μετημβρινῶς μὲ

πληρονόμων Παναγιώτου Ντούγια οἰκίαν.

2) Ἐπί μᾶς ἔτέρας χαμογείου οἰκίας κειμένης ἐν-

τοῦ δρειλέτου Σταύρου Πετρομαγούλας τοῦ Δήμου Όρχομενοῦ συγχειμέ-

νου ἐπιστηκοῦ ἀγροῦ κειμένου βασιλι-

κῶν τεσσάρων καὶ μέτρων ἁκατόν (4 100|000) συνο-

ρευομένου ἀναπολικῶς μὲ Γεώργιον Παπαϊωάννου, δυ-

τικῶς μὲ Βασίλ. Παπαπανα-

ΐδίου δρειλέτος καὶ ἔκειθεν νόμων Αθαν. Κανούση καὶ

18/10/1900. Πρωτοσέλιδο της τοπικής εφημερίδας «ΕΛΙΚΩΝ».

Εκδότης καὶ διευθυντής: Γεώργιος Αθ. Σώκος.

Πανοραμική άποψη της Λιβαδειάς από τον Άγιο Βλάστο στις αρχές του 20ου αιώνα, Χωματόδρομος και μέσα στα χωράφια η σημερινή οδός Θεσσαλονίκης αριστερά, ενώ στο βάθος δεξιά επιβλητική είναι η παρουσία του Ιερού Ναού Αγίου Γεωργίου.

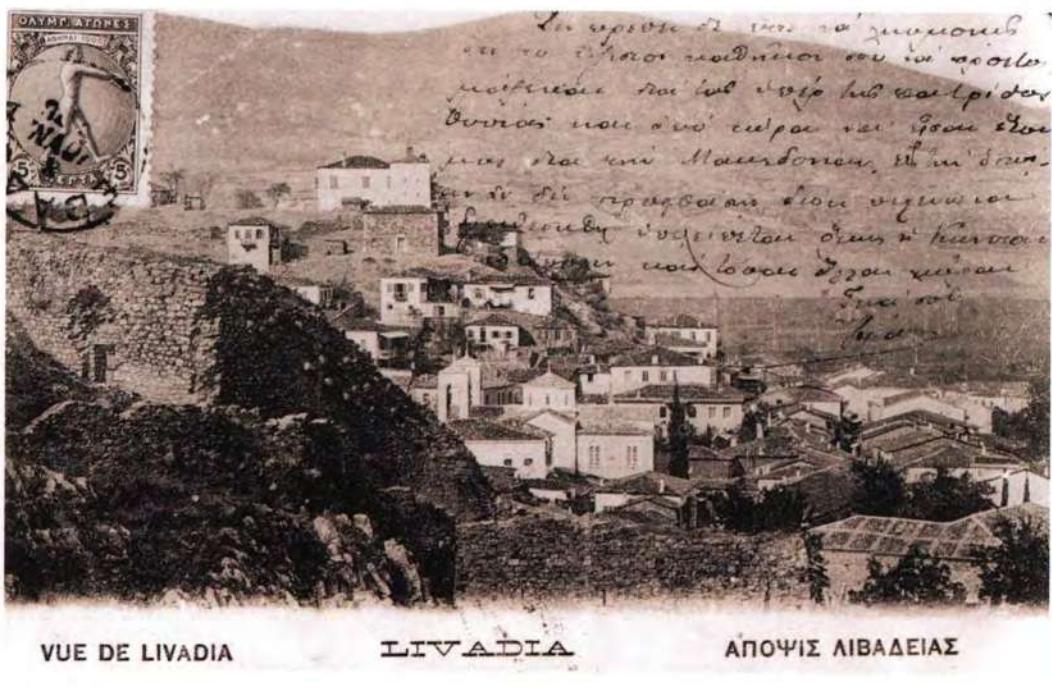

Άποψη της Κρύας το 1903. Τόπος «μπουγάδας» για τις Λιβαδίτισσες μέχρι τη δεκαετία του 1950. Τόπος έλξης για τον Έλληνα και ξένο επισκέπτη σήμερα.

Αρχείο ΓΕΡΜΑΝΙΚΟΝ ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΟΝ ΙΝΣΤΙΤΟΥΤΟΝ ΑΘΗΝΩΝ.

1903. Άποψη της πόλης από το Λυκοχώρι-συνοικία Ευαγγελίστριας.

ΚΑΡΤΠΟΣΤΑΛ 1905. Άποψη της πόλης από το Κάστρο.

Μία από τις πρώτες καρτ-ποστάλ της Λιβαδειάς.

Εκδότης Κ. Ευσταθίου εν Λεβάδεια.

Άποψη της πόλης από τη συνοικία Αγίου Βλασίου το 1909. Στο βάθος δεξιά διακρίνεται το ιστορικό εκκλησάκι της Αγίας Παρασκευής. Στο κέντρο δεσπόζει η εκκλησία του Οσίου Λουκά ενώ λίγο πιο κάτω η εκκλησία του Αγίου Γεωργίου.

Αρχείο ΓΕΡΜΑΝΙΚΟΝ ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΟΝ ΙΝΣΤΙΤΟΥΤΟΝ ΑΘΗΝΩΝ.

Άποψη της πόλης από την περιοχή της Όρας το 1909. Απέναντι το κάστρο χωρίς δέντρα, ενώ λίγο πιο κάτω ο Ιερός Ναός της Αγίας Άννης. Κάτω αριστερά διακρίνεται το γνωστό σε όλους αργότερα εξοχικό κέντρο «ΤΡΟΦΩΝΙΟΣ-ΠΗΓΑΙ»

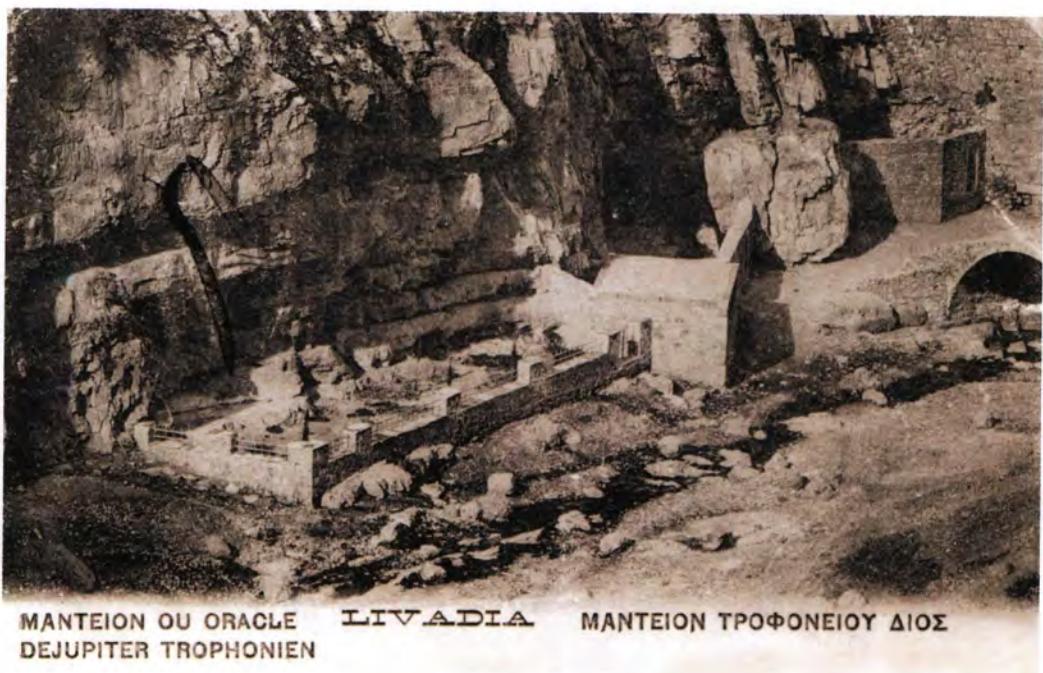
Αρχείο ΓΕΡΜΑΝΙΚΟΝ ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΟΝ ΙΝΣΤΙΤΟΥΤΟΝ ΑΘΗΝΩΝ.

SOURCES DE LITHÉ ET DE MNÉMOSYNE ΙΙΙΝΔΙΑ ΠΗΓΑΙ ΛΗΘΗΣ ΚΑΙ ΜΝΗΜΟΣΥΝΗΣ

ΚΑΡΤΠΟΣΤΑΛ 1905. Άποψη των πηγών της Κρύας κάτω από το Ξενία. Δεξιά, διακρίνεται το καφενείο «Ο ΤΡΟΦΩΝΙΟΣ».

Εκδότης K. Ευσταθίου εν Λεβάδεια.

MANTEION OU ORACLE ΙΙΙΝΔΙΑ ΜΑΝΤΕΙΟΝ ΤΡΟΦΟΝΕΙΟΥ ΔΙΟΣ
DEJUPITER TROPHONIEN

ΚΑΡΤΠΟΣΤΑΛ 1905. Στους ιερούς χώρους της Κρύας.

Δεξιά το γεφύρι των πηγών και κτίσματα του υδραγωγείου της πόλης.

Εκδότης K. Ευσταθίου εν Λεβάδεια.

Προετοιμασία προικιών στο Ζαγαρά. Δεκαετία 1900.

Γλέντι μετά από γάμο στο Ζαγαρά. Δεκαετία 1900.

Αρχείο Λουύλας Βασιληά.

ΕΜΠΟΡΙΚΟΝ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ
ΚΑΙ
ΧΡΩΜΑΤΟΠΩΛΕΙΟΝ
ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ Ε. ΠΑΝΟΥΡΓΙΑ

ΕΝ ΛΕΒΑΔΕΙΑ

Ἐπ. Λεβαδεία, ἥρ. 19 Ιανουαρίου 1909.

Στ. Αδελφοί Γ. Πεγρόσογχοι
Περιπέτεια

Εύσυνηστης ειρήναις επιταγής τρανίζη και διατάξης
εση την φρεχ. Γραμματική αριθ. {300} μέσα για την
ζήσεργυρόστατην πολιτείαν την περίοδο μεν. και
μεταπολεμικήν προήγουσαν μεν.

Πρό τηρούσση σαν γραφείο διαίτην παντοπορχωμάτων
είδαν διά μεταπολεμικήν προήγουσαν μεν και
ον την πολιτείαν την περίοδον

Πρότυπη Φ. Δ. ση.
Στ. Αδελφοί Πανούργιαν
Επικεφαλής

Λεβαδείας 28 Σεπτεμβρίου 1909

Στίχοι

Αδελφοί Πεγρόσογχοι

Πειραιάς

Την φυλινήν εσω τιχαρίστιο ἔχοντο παδάς νοι τὰ αίσωσαγέντα
μοι εμεινερέμοντας νοι συμφώνησαν τὸν παροχότον εσω σύσουλειαν ἔθετον
συνολογικούτων ἀσθενευμένων μέτο ποσόν αντέτο ενοιρεστικεῖτε
σαρωματῶν νοί μὲ συστόσιτε...

Πιαστό^η
Σπυρίδων

1909. Επιστολές εμπόρων της Λιβαδειάς.

ΕΜΠΟΡΙΚΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ

Η ΠΡΟΔΟΣ

ΕΝ ΛΕΒΑΔΕΙΑ.

ΕΝ ΛΕΒΑΔΕΙΑ ΤΗ

23 Μαΐου

1910

Αριθ 20

Προς

Τού Κύριου Πρεσβυτέρου Λεβαδείας.

Erkanos.

Λεβαδείαν την αριθμ 434 της 30^η Απριλίου ε.ε.
εγγράφω ότι πάντα στον πρώτο σταθμό που διέπει την
περιοχή μεταξύ των πόλεων Βέροιας και Καρδίτσας την
περιοχή που διέπει ο πρώτος σταθμός της γραμμής Καρδίτσας - Κα
ρδίτσας κατασκευασμένη την 1^η Απριλίου 1899 Β. Δ. Επαναρχίας της Επαναρχίας της Καρδίτσας
κατασκευασμένη την 1^η Απριλίου 1900 Β. Δ. Επαναρχίας της Επαναρχίας της Καρδίτσας
που διέπει την περιοχή της Καρδίτσας μεταξύ των πόλεων Καρδίτσας - Καρδίτσας
κατασκευασμένη την 1^η Απριλίου 1900 Β. Δ. Επαναρχίας της Επαναρχίας της Καρδίτσας
που διέπει την περιοχή της Καρδίτσας μεταξύ των πόλεων Καρδίτσας - Καρδίτσας
που διέπει την περιοχή της Καρδίτσας μεταξύ των πόλεων Καρδίτσας - Καρδίτσας
που διέπει την περιοχή της Καρδίτσας μεταξύ των πόλεων Καρδίτσας - Καρδίτσας
που διέπει την περιοχή της Καρδίτσας μεταξύ των πόλεων Καρδίτσας - Καρδίτσας

Λεβαδείαν

στην προβολή της Καρδίτσας.

Π. Ι. Μέρη

23/5/1910. Απαντητική επιστολή του Εμπορικού Συλλόγου.

(Εις απάντησιν του υπ' αριθμ. 434 της 30/4/1910 εγγράφου υμών...)

ΕΜΠΟΡΙΚΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ
Η ΠΡΟΔΟΣ
ΕΝ ΛΕΒΑΔΕΙΑ

ΕΝ ΛΕΒΑΔΕΙΑ ΤΗ 25 Φεβρουαρίου 1910

Αριθ. 19)

Στρόγγυλος Κύριος.

Πρωτ. Μησογένη γ' Ιω. Μάιων.

Άδεια.

Πριν ρομπονιδίες εις την εγγραφής ὅτι αρούριδη λέσχη
τοῦ Κοντραδικού τοῦ ιωαννίδη περιβόλου εἰς την Βουζείν γραμμάτων
ωρὶς έμφρόνας ωρίμαν πρός πατεσμονεούσιν εἰς Αγρινίουριδην ἔργον
τοῦ Κυριού οὐαλερίου.

Αναστήσομεν τοῖς παραπάνω λεύκης κ. κ. εἰδικῶν Γραμμάτων τοῦ ἀτελεός Ερευνητοῦ Κυρρού σύντομον γένεσιν μεταπειστήσομεν
ὅσως ενεργειαίμενη διάσηλη εἰς Εγγραφήν τοῦ γραμμάτων τοῦ Κοντραδικού
καιδόσον οἱ Ερευνητοῦ Κυρρού σύντομον γένεσιν μεταπειστήσομεν
οὐαλερίου γένεσιν θρησκευτικού οὐαλερίου, ιωαννίδην τοῖς παραπάνω
ενεργειαίς τοῦ Ερευνητοῦ, Βιοργκεστήν γένεσιν αἱ ειρονομένες
εἰς αριστολάρεαν οὐαλερίου μεταπειστήσομεν αὐτού την αγρινίουριδην. — γ'

Ο Πρόεδρος Στρόγγυλος Κύριος. Ο

Δ Κύριος

Αντιπρόεδρος.

Μ Μήτρα

Ο Ταχιές

Αριθμογράφος

Ο

Γραμματείας.

Πλήρης

Πατεσμ.

Οι Κύρρωνος

Δ Κύριος

Γ. Ηλιόπουλος

Πατεσμ.

Γ. Ηλιόπουλος

2512/1910. Επιστολή του Εμπορικού Συλλόγου Λιβαδειάς
προς τους Νικόλαο Μπουφίδη και Ιωάννη Λάππα.

Αριθ 27
of 4/1/1911

Τίτλος

Τού Εμπορικού Συλλόγου Λιβαδειάς.

Μνησημένος ως την αρχή μου αὐτούς
χρόνων και της συγκρήτου περιόδου μου, την περίοδο
της λαϊκορεοδοσίας οποίας και περιόδου, ως εργού της περιόδου, τα παρα-
νοματικά του Προσόφτες της Συγγρού των νικούτζων την την
της Κρατικής διοίκησης παραιτητή μου και διαλέγουσαν περι-
πετερίας μέροψης ως την μάχη του Συγγρού της αιώνας εγχρι-
στικής μου στην την για την ηγεσία της παρατητής.

Στη Λιβαδειά την 4 Γενναρίου 1911
Μετά μερικής λύπης και έποιησης

Σταύρου

4/1/1911. Επιστολή παραίτησης από την προεδρία του Εμπορικού Συλλόγου Λιβαδειάς η «Πρόοδος», του βιομήχανου Σπύρου Κ. Στράγκα. Τα επόμενα χρόνια δεκάδες άλλα μέλη του συλλόγου αποχωρούν και ιδρύουν νέους συλλόγους.

ΛΕΒΑΔΕΙΑ -

"Αποψις τοῦ μεσημβρινοῦ αἰκρου τῆς πολεως μετά τοῦ ποταμοῦ αύτῆς.

ΚΑΡΤΠΟΣΤΑΛ 1912. Άποψη της Έρκυνας στην περιοχή της Κρύας.

Αν δεν ήταν γραμμένο, ποιος θα την αναγνώριζε σήμερα;

ΛΕΒΑΔΕΙΑ - Κοιτη χειμάρρου - Πηγαι λόθης και μνημοσύνης - Ύπώρειαι δρους

Μαντείου Τρυφωνείας - Μέρος φρουρείου.

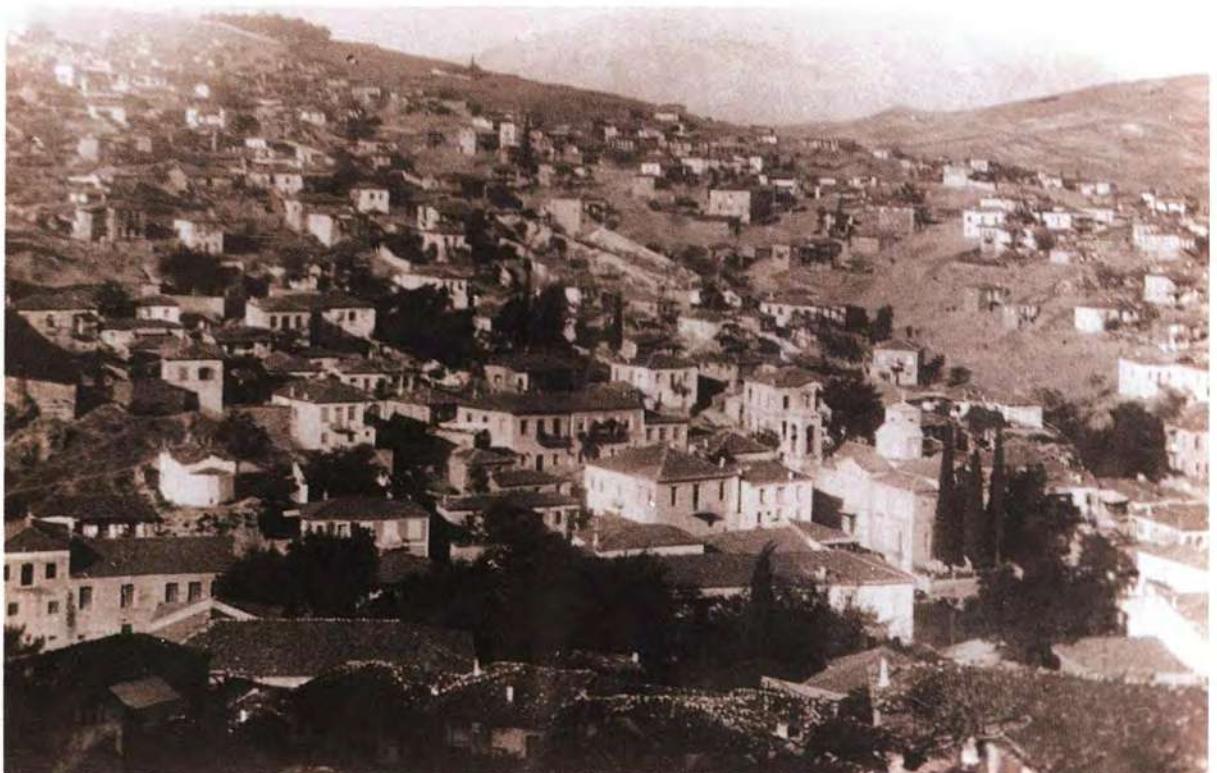

ΚΑΡΤΠΟΣΤΑΛ 1912. Άποψη της Κρύας και του Κάστρου.

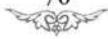

Άποψη της πόλης στη δεκαετία του 1910.

Άποψη της πόλης από το εκκλησάκι του Αγίου Αντωνίου στη δεκαετία του 1910.

Δεξιά διακρίνεται ο Μητροπολιτικός Ναός των Εισοδίων της Θεοτόκου
με τα τρία κυπαρίσσια.

Κ. ΣΚΟΥΦΑΔΗΣ & Ν. ΠΑΠΠΑΓΓΕΛΗΣ

(ΛΕΒΑΔΕΙΑ ΕΛΛΑΣ)

ΕΚΚΟΚΙΣΤΗΡΙΟΝ ΒΑΜΒΑΚΟΣ & ΒΑΜΒΑΚΟΣΠΟΡΟΥ

ΕΓΧΩΡΙΑ ΠΡΟΪΟΝΤΑ

ΠΡΟΜΗΘΕΙΑΙ - ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑΙ

Σε Λεβαδεία την 4η Δεκεμβρίου 1915

Σε Κύριος Κηδεμόνας της Εγχώριας Προσπέλατης

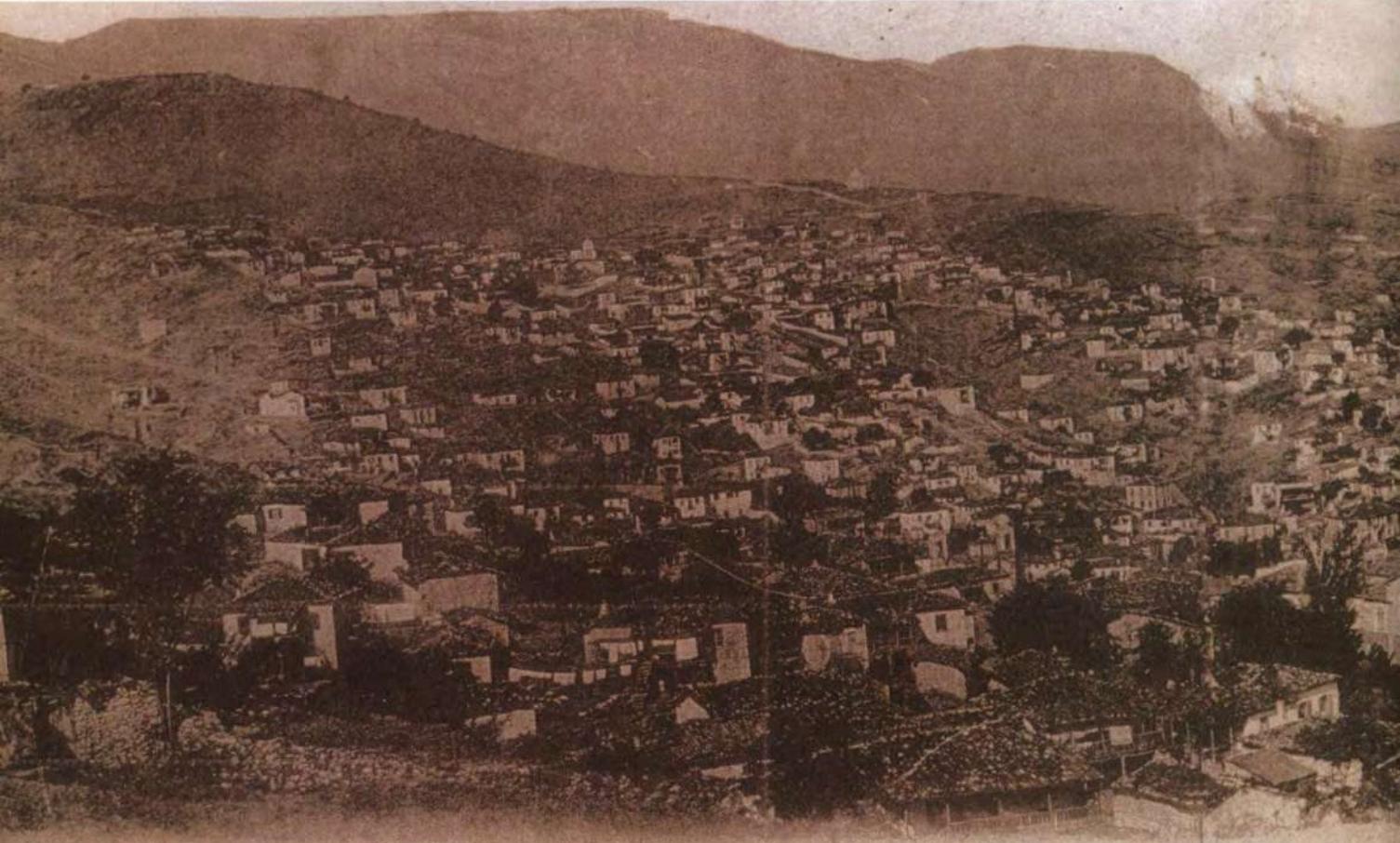
Πούνας

Αριθμ. 50 Βγ. καταβολής έτους	
Οικοπέδων 513 γρ. [Πινακίδα στη διανομή από την αγορά]	
ορός έργων 2.03 γρ. [Έργων πάνω από την αγορά για την επιτίμηση της αγοράς]	
επιτίμηση αγοράς από την αγορά έργων 104.28 δρ.	
Τιμή ρευστατικού 5000 -	
Συνολού	δρ. 5428.10

Επί ζητίσεως Ν. Μυά δρ. 5428 -
 (Έργων πινακίδας περιλαμβανομένης απόστασης.)
 Σ. Π. & Λ.
 Σε Λεβαδεία την 4η Δεκεμβρίου 1915

4/17 Δεκεμβρίου 1915. Τιμολόγιο του εκκοκιστήριου βάμβακος και βαμβακόσπορου των Κ. Σκουφάδη και Ν. Παππαγγελή στη Λιβαδειά. Ο υπογράφων χρησιμοποιεί το ιουλιανό ημερολόγιο (4) που ίσχυε τότε και ταυτόχρονα το γρηγοριανό (17), το οποίο καθιερώθηκε στην Ελλάδα το 1923.

ΠΑΝΟΡΑΜΑ ΛΕΒΑΔΕΙΑΣ

Grèce

ΚΑΡΤΠΟΣΤΑΛ Δεκαετία 1910. Πανοραμική άποψη της Λιβαδειάς από το Λυκοχώρι - συνοικία Ευαγγελίστριας.

Έκδοσις Γεωργίου Σώκου - Λεβάδεια.

Panorama de Lévadie

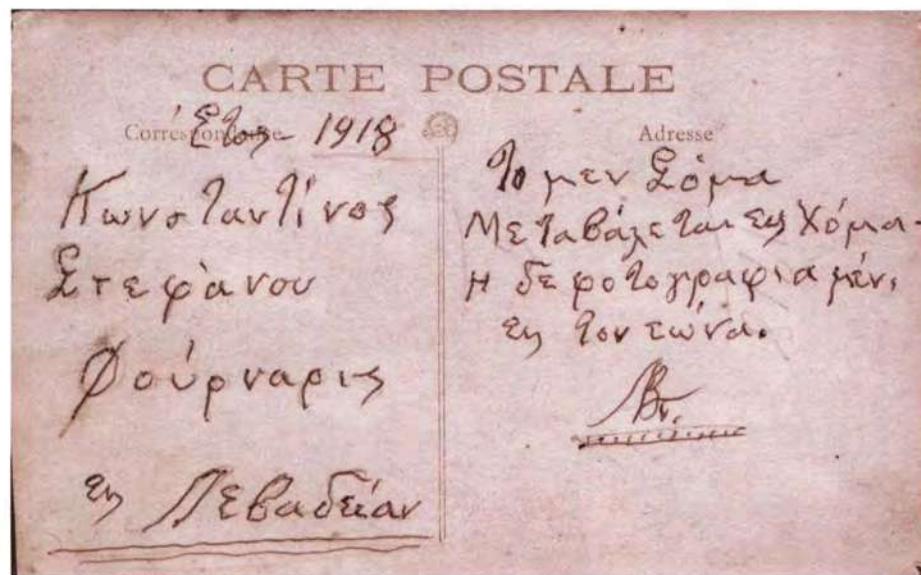
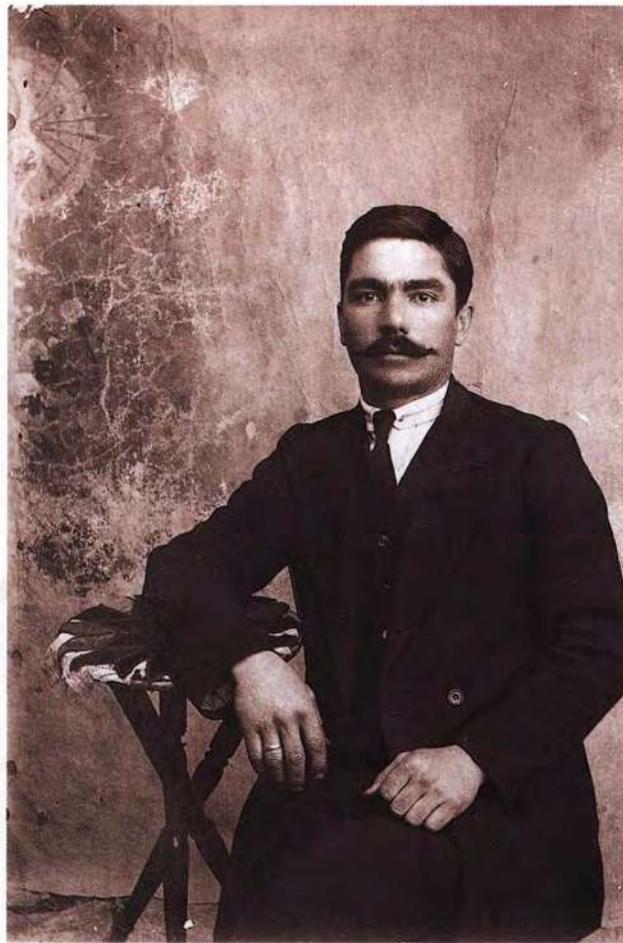

1918. Μέλη του Συλλόγου Εδωδιμοπωλών Λιβαδειάς στον Άγιο Αθανάσιο.

Δεκαετία 1910. Μαθητές έξω από το προαύλιο του Δημοτικού σχολείου στο Ζαγαρά.

Το μεν σώμα μεταβάλλεται εις χώμα, η δε φωτογραφία μένει εις τους αιώνες.

Κωνσταντίνος Στεφάνου, Λιβαδειά 1918.

Κωνσταντίνος Στεφάνου, Λιβαδειά 2008.

1920. Άποψη της Έρκυνας και του Κάστρου από την οδό Τσόγκα.

ΗΛΕΚΤΡΙΚΟΣ ΦΩΤΙΣΜΟΣ ΛΕΒΑΔΕΙΑΣ
ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΙΩ. ΜΕΓΑ

ΤΥΠΟΣ Α.

Ο υποφερινόμενος τεχνίτης δηλώ στις διά την έγκατάστασιν ηλεκτρικού φωτισμού ἐν τῷ Εθνικῷ τοῦ Παγκυπριανοῦ Κέντρου
 θὰ χρήσιμοποιηθῶσι κατά προσέγγισιν τὰ πάτωθι εἰδῆ:

Όρισμός εἰδῶν	άρ. σχ. διάμετρο	ΝΟΜΟΣ	Άξια Μεράδος		Όλων Ποσότητα		ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ
			Δρ.	Α.	Δρ.	Α.	
Σύρμα διπολικόν		Mέτ.					
" "		"					
" "		"					
Μονοπολικόν <i>Χίλιρο</i> 1/10		" 96	30	76 80			
" " <i>Μαύρο</i> 2/10		" 10	1.60	16 00			
Μονωτήρες Ρολέ, βίδες, τάκοι		Τερ.					
Μονωτήρες <i>Λευκίππειος</i> 1/10		" 65	50	32 -			
Πίπες πορσελάνης		"					
Γωνίας "		"					
Επιστόμια "		"					
Σωλήνες Μπέκμπαν		" 71	1	2	2		
Στηρίγματα Σωλήνων Μπέκμπαν		"					
Ένώσεις		"					
Πίνακα <i>Μαργαρίναν</i> ~		" 1	15	15			
Στηρίγματα πίνακος		" 3	50	150			
Κυκλομητοθλάστην <i>Μορογούινη</i> ~		" 8	2	16			
"		"					
Ασταλιστικά πώματα		" 8	1.20	9 60			
Διακόπτας <i>Τιράρχον Αμπέρ</i> 6		" 1	10	10			
" <i>Λευκίς</i> " 2		" 3	2.50	7.50			
Ροζέτ, διακοπτών		"					
Λυχνολαβές μ. δ.		"					
" α. δ.		" 5	2.20	11 =			
" <i>τοίχου Υδρίνια Ηρυπού</i>		" 2	3.20	7 -			
Στηρίγματα λυχνολαβών		" 4	75	3 -			
" σπιάδων <i>Γρίφεις</i>		" 4	2.50	10 00			
Ρευματοδόται		"					
Λανθάνη <i>Μαργαρίνη Σύλιρον Στρογγυλή Χάρυτο</i> 6		" 2	2.50	15			
" <i>Στρογγυλή Χάρυτο</i> " 25		"	-	-			
<i>Στρογγυλή Χάρυτο</i> =		"					
<i>Στρογγυλή Χάρυτο</i> =		"					
Δισκίδες ΔΤ 113 γρα		" 2	10	20			
" Παραδόσεις ή ανωθεύσεις 1107 -		" 2	8	Δεβαδίσεις 16 47 από την παραδόση 19			
Δεβαδίσεις της <i>Λευκίς</i> 1/10 2 x 50		" 2	5				
H. Διεγύνεις 1 x 16		" 5	5				
Συντελεστής Φορού 4 X 25 ή 2 X 16		" 367.40					

1920. Αντίγραφο λογαριασμού για την εγκατάσταση και παροχή πλεκτρικού φωτισμού σε εστιατόριο της πόλης από την πλεκτρική εταιρεία Νικόλαου Ι. Μέγα. Ο εξηλεκτρισμός της Λιβαδειάς ανήκε σε ιδιώτες μέχρι το 1954, έτος ίδρυσης της Δ.Ε.Η.

Την οιοργανωτικήν πελαγαρίδην ήγειρηνού
έπεισε την πλευρά της αύρια Λεβαδείαν
την πλευρά της Λεβαδείας.

Οι Λεβαδεία 3 Μαΐου 1921.

Τον έπεισεν να ιδωνείν τον Εργατικόν
την πλευρά την πλευρά της Λεβαδείας
η Κοινωνία Μήχαναν Λεβαδείας

Οι οιοργανωτικοί πελαγαρίδην τον γραμματικόν
την πλευρά την πλευρά της Λεβαδείας
η Λεβαδείας είναι 16.000 πληθυσμού 2.2.
η συντηρητική η θέση πληθυσμού της Λεβαδείας
τον έπεισεν τον ήγειρηνού πληθυσμού
πληθυσμού της Λεβαδείας πληθυσμού της Λεβαδείας
η την Β. Γενικότερον την πληθυσμού
η την πληθυσμού την πληθυσμού
(ήγειρηνού) ήγειρηνού πληθυσμού της Λεβαδείας
την πληθυσμού την πληθυσμού της Λεβαδείας
την πληθυσμού την πληθυσμού της Λεβαδείας
την πληθυσμού την πληθυσμού της Λεβαδείας

την πληθυσμού την πληθυσμού της Λεβαδείας
την πληθυσμού την πληθυσμού της Λεβαδείας
την πληθυσμού την πληθυσμού της Λεβαδείας

Γ. Π. Σταύρος Αθανασίου
Πλαζαράς Τ. Α. Μηχαναρά
Λεβαδείας

3/3/1921. Επιστολή διαμαρτυρίας από κατοίκους της πόλης λόγω υπερτίμησης
του ηλεκτρικού ρεύματος.

Αλεξανδρούπολις
Ακροτήτης Δεματσούρης
~~Ελληνικό Πανεπιστήμιο~~
Εγγ. Μυρένης 13
Αλεξανδρούπολις

Διεύθυνση Επαγγελματικής Καριέρας
Mr. Γεώργιος Σταύρου
Mr. V. Ντάνιελ
Επίκουρης Καθηγητής
Μαχαίρας Καριέρας
11. Σταύρου Λεωφόρος
Γεράκη Φυσαλίδης
Εγκ. Ράφτης
Επίκ. Καθηγητής
Επίκ. Καθηγητής
Ανατολικής Αστραπού
Ι. Καραϊσιώνης
Θερινός
Φραγκούλης
Καζαζή Θρακομακεδόνης
Mr. Καζαζής
Σερβοτσούλας

Γιά Καραϊσιώνης,
Παναγ. ή Βι. Καραϊσιώνης
Θερινός Θρακομακεδόνης
Καζαζή Θρακομακεδόνης
Γ. Καραϊσιώνης
Ιωάννης Τσιριώνης

Χεριάς

Μακεδονία
ανατολική Μακεδονία
Π. Β. Βασιλείου
200-791, ^{W. Parken}
Αλεξανδρούπολις
Ν. Καραϊσιώνης
Λ. Ταναρίδης
Γ. Α. Λαζαρίδης
Τιμ. Εργατική Μετανάστης
Θερινός
Χριστοφόρου Λεωφόρος
Αλεξανδρούπολης
Σ. Η. Καλαντού
Θ. Α. Καθαρίσιος
Δ. Καραϊσιώνης
Λ. Γεωργαράς
Αριθ. Λουστίκης
Σ. Η. Καλαντού
Θ. Α. Καθαρίσιος
Δ. Καραϊσιώνης
Λ. Γεωργαράς
Αλεξανδρούπολη Καραϊσιώνης
εργαστηριακή οικοδόμηση
Επαγγελματική
Υ. Ι. Γαλάζα
Αλεξανδρούπολη
Δημ. Γεωργ. Καραϊσιώνης
Αλεξανδρούπολη
Λαζ. Φατέρος

Δοκίμια,
Αετόπτερος αρκούδας
Παραπόδιον τη Μάγη
 Ελαφός
 Θ. Βεζέτης
 Αθωνία Καβάριος
 Σχ. Μεσογείου
 Ιωάννης Γεωργάκης
 Λαζαρός Χρήστος
 Μηνού Λ. Μηνού, Μ. Μ.
 Πα. Λαζαρίδης
 Χαροκόπειο Παρατάξη
 Αθηναϊκό Βιβλιοθεάτρο
 Αθηναϊκό θέατρο
 Τ. Αθροίσματος
 Αραιοκάστρο
 Διάτησης
 Γιώτας Η. γιώτα
 Σ. Η. γιώτα προσαρτούσας
 Ειρηνίκης
 Κρ. Βίκας
 Ο. ο. σ. π. π. π. π. π.
 Ελλαϊκός
 Α. Ελευσίνης
 Βατόπιος
 Γεωργ. Λαζαρίδης
 Ιωάννης Λαζαρίδης
 Κ. Λαζαρίδης
 Αντ. Λαζαρίδης
 Ιωάννης Λαζαρίδης
 Κ. Λαζαρίδης
 Λαζαρίδης
 Λαζαρίδης
 Λαζαρίδης

αλοντας Ραγωδούς
 Δασούς
 Κοροβικαράς
 Κ. Λαζαρίδης
 Δ. Λαζαρίδης
 Κ. Λαζαρίδης
 Λαζαρίδης
 Β. Λαζαρίδης
 Λαζαρίδης
 Κ. Λαζαρίδης Φλεστερά
 Λαζαρίδης
 Αντωνίου Καλαβαλή
 Ειρηνή Λαζαρίδης επαγγελματίας
 Λαζαρίδης
 Δασούς
 Λαζαρίδης, Χαλασσας
 Λαζαρίδης
 Ν. Λαζαρίδης
 Μ. Λαζαρίδης
 Λαζαρίδης ΙΙ
 Λαζαρίδης Επαγγελματίας
 Λ. Λαζαρίδης
 Λαζαρίδης Αγγελος
 Δημ. Καλίζης.
 Δ. Βεζέτης του
 Β. Βεζέτης
 Δ. Καρούζης Άκτηνη
 Δ. Λαζαρίδης Λεβαδείας

<u>Αγριαγάνη</u>	Mr. Μαργαρίτας Ρ
<u>Σενορά</u>	Λαζαρ. Λεοπόλδος
<u>Στράτης</u>	Ιωάνν. Γεωργανής
<u>Η. Πατσούνης</u>	Χαροβρούχας
<u>Σ. Πασαργαντζής</u>	επιμέλειας Δ. Λαζαρίδης
<u>Αντ. Αρισταρχίου</u>	Κ. Διακοπός
<u>Τριγώνος</u>	Εθνικερισιμός
<u>Ελληνικός</u>	Π. Βισσαρίου
<u>εγχειρίδιο</u>	Αριθμ. Κεφαλαιαρχία Αθηνών.
<u>Συλλασσός</u>	Τερψ- Κορεμενόδοχος
<u>Σ. Σ. Φραντζός</u>	Σωτήρ Πούλιος
<u>Α. Χ. Παναγιωτίδης</u>	Γ. Χαριτίνης
<u>Σ. Καραϊτζής</u>	Δ. Σαλαΐδης
<u>Β. Κανούσος</u>	Ι. Αναγνωρίζεις
<u>Α. Τσαγιανόπουλος</u>	Εντ. Σ. Δαριανός
<u>Σ. Φραντζός</u>	Γ. Ουσταχίδης
<u>Ειαρ γονιγιάνης</u>	Β. Καλλιεργίας
<u>Ι. Ιωάννης Σαράζης</u>	Γ. Κοναρής
<u>Ι. Ιωάννης Σαράζης</u>	Δ. Μάνιδης
<u>Ι. Ιωάννης Σαράζης</u>	Θ. Κανούσος
<u>Α. Παναγιώτης</u>	Β. Λ. Α' αντίρριον.
<u>Ι. Ιωάννης Σαράζης</u>	Ι. Εγκαταστάσεις
<u>Ι. Ιωάννης Σαράζης</u>	Ε. Γ. Σταύρου
<u>Ι. Ιωάννης Σαράζης</u>	Π. Δραγιές
<u>Ζητούντος οργανώσεως</u>	Εικόνες της πόλης γειτνιασμένης
<u>Α. Καραϊτζής</u>	Ζωή φωτιάς στην παραγωγή της
<u>Γ. Καραϊτζής</u>	Ζωή μητρικής ημέρας θεοτόκου
<u>Ι. Καραϊτζής</u>	Η. Ζαχαρίας
<u>Α. Καραϊτζής</u>	Ζ. Τερζίδης
<u>Ι. Καραϊτζής</u>	

ΘΕΣΜΟΙ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΠΟΛΙΤΙΚΗ · ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΚΑΙ ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

— ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ: ΓΕΩΡΓΙΟΣ Άθ. ΣΩΚΟΣ —

ΕΙΟΘΕΟΣ ΜΕΘ' ΗΜΩΝ ΟΥΔΕΙΣ ΚΑΘ' ΗΜΩΝ

"Οσος δήποτε πωντηθείς καὶ διὰ κατέβασιν οἱ πάτεροι τους χωριστανομάχοις Τευραχέρελοι εἶμεν τελείως πεπεισμένοι ὅτι δὲν ἡτού δυνατόν ποτὲ νὰ με τεθληθεῖσιν αὐτοὺς

"Οσον δήποτε καὶ διὰ προσεπέθουν νὰ ἐμποδίσουσι τὴν Ἑλληνικὴν σημαίαν νὰ κυριατίσῃ ἐπὶ τοῦ νυνὸς Τῆς Ταῦ Θεοῦ Συρίας, εἴχομεν πεποιθησεν ὅτι δὲν ἡτού δυνατόν νὰ καταρθώσωσιν αὐτοὺς.

"Εἴχομεν όμετοις πεπονθεῖσαν ὅτις ἐπὶ τῆς Δικαιούσανης τοῦ Θεοῦ τοῦ δικαιούσαντος πάντας ἀδικουμένων, οἵτους δήποτε με κρίσις καὶ ἁν εἰνται, καὶ διανοῦν ποτὲ μέγας καὶ ἀτρούς καὶ ἀκαταμάχητος ὃς ὁ ἀδικων.

"Εἴχομεν πεποιθησεν ἐπὶ τοῦ Θεοῦ, ὅτι πάντας τὸ δικαιούν εὐλογή, καὶ τὸ πεποιθήσας ήμῶν ἀδικεώθησεν.

Ιάκως ἔδην ὡς δικαιούσας ἡμᾶς θεοπλεύρες ἐν μέσῳ ήμαθεν.

"Ἔδην ὁ ὄποι τῆς θείας προπονέσπειται λαϊκοῖς ἔκδικητης καὶ τελερούς τὸν ἀδέκαντοφράγμων, τῶν ἀτεμάτων, τοῦ ἀπαπτρεσματοῦ, τῶν ληρωτῶν καὶ λοιπῶν ἀγνωστῶν τὸν ἀποτελεσμάτων ὡν οὐκ ἔπειτε εὖ καλος ὡς ἀπερρίθμητος, καὶ οὕτων εἰς αἰώνας τὸν ἔπειτας οὐ προκτλούσος τὴν φρέκην τοῦ ἀναγνώστου τὸν ἴστορέας.

"Ἔδην ὁ Επρομηθεύς καὶ πάλιν ἐλεύθερος, ἀπηλλαχμανός τῶν διεσπαζόντων τούς, καὶ ἔποιμος νὰ δηράσῃ ὑπὲρ τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς ἱνθρωπότητος.

Ἐδην ὡς θεοπλεύρες ἡμῶν κατατελησθεῖσας ὑπὲρ τῆς ἀγίαπης τοῦ ἡγούμενού τοῦ θεοῦ τοῦ οὐρανού τῶν συγματέων Του.

Οἱ δὲ πρὸ μεκροῦ πάντακοι μετέθεβλημένοι εἰς ὥστη, καὶ ἐν τοιεῦτη ἀφοιτούντης καὶ τυφλίτης, ὡς νὰ μὴ δινατεῖται νὰ ἔσωσται οὐρανούντων ἀπὸ τὸ ὄποιδεν οὐ φέλει τοῦ ἡγελησάντον νὰ ἐμποιήσουσιν αὐτούς ἀπὸ τοῦ νὰ πέσω τε. Ήτταὶ γεγονότης τῆς ἀκπληρωματικῆς τῶν ὄντεων τοῦ Ἑλληνισμοῦ ἐπληρηθεῖσαν.

Ἐλυκεῖται μάθημα καταλαμβάνεται τὸ θεοπλεύρεν.

Ἄει σύλλιγγες τοῦ θεοπλεύρου θεοπλεύρων καλούσσιν· Εἴμαστες νὰ εἰσέλθωμεν καὶ ἀπράπομεν τὴν Ἀνάστασιν εἰς τὴν Επανάστασιν τῶν πούλεων, μὲ τὸν πούλον τῆς ἀγάπης ἐγκλωπήσθησεν.

Ιάκως ὡς δικαιούσας ἔντας ἐξώσωμεν ἐκ τῆς Αγίας Συρίας τὸν Κόστος καὶ ἀναστηλωνούτες τὰς εἰκόνας ἡσ τόπους δεινῶς περιεύρουσιν τὸ βάρθυνθος, νὰ ψέλλωμεν μετὰ τοῦ Επαπτεύρου τὸ τό Χριστός τὸν ἀνέστη.

Επαπλύσιοι δικαιούσιν εἰσέλθουμεν εἰς τὴν Επανάστασιν τῶν πούλεων, καὶ ἐν τῷ ναῷ τῆς τοῦ Θεοῦ Συρίας νὰ στέψωμεν τὸν Μάρτυρα θεοπλέκα καὶ ἐν θρονούσωμεν. Βατόνιον εἰς τὸν Θρόνον τοῦ Επαπτεύρου λόγου, ἔνταλείως ἐπουλούθωμεν αἱ πληγαὶ κέτενες τόπους ἀδίκως κατηγόρησαν θύμην θύμην.

Ιάκως τεῦτα πάντα πλευρεύειν νὰ πράξωμεν ἵνα ουσιῶν σχεδὸν. Νικητὴς ὁ δίκαιος θεός οὐτας ἡγελησε. Νικητὴς ἐπὶ τῆς κεφαλῆς ἡμῶν τὸν ἔμπειρον καὶ θεοματόν περιττηλάτην, καὶ διερέσσεις καὶ τυφλώσις τούς ἐχρυσούς μας.

κ.

ΕΜΠΡΟΣ!

— Γαλάζια δρόματα σ' ἀγνωστον κόσμο με τούς μούσουν τεισθεφτα θάματα τὰ φύνα μάς ταράζουν!..

— Γέρνει στὰ κύντας η σούλις μας κυλώντας καὶ τη συντρίγματα γέλαν, τὰ γέλη σπάντας..

— Κρυφοκυττάζομε τοῦ κόσμου τὴν οικημάδι, καὶ δρνια, βελάζουμε σὲ τα μὰ προσινάδια...
— Ας εἰν' τὸ μήνυμα βραχνὸν καὶ ἀς εἰν' τὸ αίμα βουνόν, τὸ κίνημα σαλεύει δίχως θέματα!...

Φωτογραφίειον Ν. Γερυπονησιωτη

12/3/1921. Πρωτοσέλιδο της τοπικής εφημερίδας «ΘΕΣΜΟΙ».

Ιδιοκτήτης: Γεώργιος Άθ. Σώκος.

ΛΕΒΑΔΕΙΑ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗ

ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ ΚΑΙ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΩΝΣΤ. Α. ΦΑΡΜΑΚΗΣ

ΤΟ ΣΥΛΛΑΛΗΤΗΡΙΟΝ

Δέν είναι μόνον δικαίωμα αλλά και έπιμεμβλημάτη ίερά όποιοι πολίτες ενα σύντομότεροι τον δικαίωμα, καιά πατέρων δοσις ηδελεύτηραν νά άδικη ανίση.

Λαός δέ δοσις ηδελεύτηραν προφοράς εἰς τὴν καταπάτησην τοῦ δικαιού αὐτοῦ, δέν είναι αξιος νά δικαιοσύνη δχι μόνον λαός οικόπεδος, ἀλλά ούδε εἰς τούς γεγγανάς δοῦλος.

Άλλ' ἔκτος τῆς υποχρεώσεως ταύτης θέγει δ λαός και βάλληγεν πατέρων δικαιοσύνης, εξ ίσου, ιεράν και έπιμεμβλημάτην, και η υποχρέωσης αυτή είναι τὸ να μετεῖται τὰ έκαστοτε ζητήματα ἐπιτελέσκαια κατόπιν τὰ συνέδριτα και νά ζητηθεί τὰ δίκαια, και μόνον τὰ δίκαια, προσέκεν μήπως ἐνώ δικάσται πάλερ τοῦ δικαίου, αφτὸς οὗτος δίκαιε, διότι ἐγένετο περιπτώσει δ λαός δέν δέλει διαφέρει δχλον, δοσις ήλισθις και ἀπερισκέπτως ἀ·οινιδες δημαγωγος και έμπλαντες και δραγανον αθέων γίνεται, πρός πορευόμενον τῶν ἀθεμίτων παθῶν τῶν διαρθρών λαοπλάνων.

Έάν δέ τυχόν παρ' δλας τὰς προσπαθίας αὐτοῦ δπως ἀποφύγει τὴν πλάγην, δ λαός πλανητῆρ, έχει ιεράν και πάλιν όποιοι δικαιοσύνην ενδύν ως κατίδει τοῦτο νά ζητήσῃ τὴν ἀνόρθωσιν τῆς προσευκόμένης ἐπί τῆς πλάγης, διότις δικαιοσύνης της πλάγης, και τότε δὲν είναι δξιος τῆς δέσσων τον, διότι τὸ πλατανόθιν είναι ἀνδρόπινον, και μόνος ἀπλάνης ητος είναι δ Θεός, ἀλλά τὸ νά ἀθελούτηρη τις και νά ἐπιμένη εἰς τὴν πλάγην ἐν γράσει αδίης, είναι, θιον μόνον τῶν μοχληζῶν και

ἀχαρακτηρίσιων.

Ἐπειδή δὲ ἐπί τῆς προκειμένης όποιοσεως φρονοῦμεν διάσιος δικαιούμενος ήλισθη, διά τοῦ θέλομέν εκδέσου τὰς θέσεας μας δημοσίων ήνα διά τῆς συνηήσεως και εἰς τὸ ἐλάχιστον κέρδος.

Παρηλίδον δμας τὰ εύνηρά

χρονία, δ πόλεμος μιτέβαλε τὰ πρόγυματα, αἱ τιμαὶ τῶν διαρρόων εἰδὸν ἐπολλαπλασιάσθησαν,

τῆς δέ παραγονθῆς τοῦ ἡλεκτρισμοῦ νέκειον εἴδεσθαι τὸ θάρητον.

"Η διαιήσης τῶν ήλεκτρικῶν ἐγκαταστάσεων δέν κατέση πλέον προβίηματική ἀλλ' ἀδόντος, και τὸ κράτος μαρματοῦν νέκειον τῶν ήλεκτρικῶν ἐγκαταστάσεων ἐξέδωκε τὸ θάρητον 1356 τοῦ 1918 διάτηγμα δι' οὐ πρόσαρτο ή τιμὴ τοῦ ήλεκτρικοῦ ἔχοματος, κατόπιν ἐκθέσεως σύμβολίουν ἀποτελούμενον ἐκ Μηχανικῶν και Τριηματαρχῶν.

Οθιω δυνάμει τοῦ ἀντιπέρω τόμου ηδένδησαν ἐκποτε αἱ τιμαὶ τοῦ ήλεκτρικοῦ ἔχοματος πάντα τῶν πόλεων, και πρὸ τῶν πληρώνεντο τὸ Αργοστήλων δραχ. 3 τὸ χιλιόβαριον ἀπό 1,30, η Σδρος ἀπό 80 ιεπτά δραχ. 3, η Χαλκὶς ἀπό 1,20 δραχ. 2,90, αἱ Καλάμαι ἀπό 1,20 δραχ. 2,80, αἱ Λαδηναὶ ἀπό 0,60 δραχ. 2,40.

Και τὰς τιμὰς ταύτας, έπλανταμένω πληρώνεσσι πολλοῖς, δέν γνωρίζουμεν δέ ἄν σηματούν έχοντας αὐτήνδη και πάλιν. Τοῦ ἐπί Ν. Διαιάγματος ἐπίστον παρεχομένου εὐεργειήματος ήδένδησε τὰ γάμη χρήσιν και δ ἀνάλογος τοῦ ήλεκτροφορισμοῦ Λεβαδείας κ. Μέγας, διε εἶδε, οὺς τὰ έξοδα υποτείχουν κατά πολλὰς γιλιάδας τὰ έσοδα, αὐτοῖς, ἀλλά δέ, ἐπειράπη αὐτῷ, διά τὸ μέγα και ἀσυγχώρησιν

διά τῆς ἐπί λόγῳ συμβάσεως δ κ. Μέγας όποιοι δικαιούμενοι τὰ παπαρέζη τῷ δημιῳ ὁριμένους φανούς, ὁρισμένης ἐπίστος, και παῦθ' ὁρισμένας δρας, εἰς δὲ τοὺς ιδείνας ήλεκτρικὸν δέσμα καιτ' ἀποκοπήν και μόνον καιτ' ἀποκοπήν δπερ και πάντοτε παρηγέ.

Καιτοι δὲ ενδύν εξ ἀρχῆς

ήδεντα τὰ ζητήση αὐτῶν τῆς τιμῆς τοῦ παρεχομένου δεύματος, έχον δικαίωμα εξ αὐτῆς τῆς συμβάσεως, εν τούτοις δὲν ἐπρατε τοῦτο δρονέμενος και εἰς τὸ ἐλάχιστον κέρδος.

Παρηλίδον δμας τὰ εύνηρά

χρονία, δ πόλεμος μιτέβαλε τὰ πρόγυματα, αἱ τιμαὶ τῶν διαρρόων εἰδὸν ἐπολλαπλασιάσθησαν,

τῆς δέ παραγονθῆς τοῦ ήλεκτρισμοῦ νέκειον εἴδεσθαι τὸ θάρητον.

"Η διαιήσης τῶν ήλεκτρικῶν ἐγκαταστάσεων δέν κατέση πλέον προβίηματική ἀλλ' ἀδόντος, και τὸ κράτος μαρματοῦν νέκειον τῶν ήλεκτρικῶν ἐγκαταστάσεων ἐξέδωκε τὸ θάρητον 1356 τοῦ 1918 διάτηγμα δι' οὐ πρόσαρτο ή τιμὴ τοῦ ήλεκτρικοῦ ἔχοματος, κατόπιν ἐκθέσεως σύμβολίουν ἀποτελούμενον ἐκ Μηχανικῶν και Τριηματαρχῶν.

Οθιω δυνάμει τοῦ ἀντιπέρω τόμου ηδένδησαν ἐκποτε αἱ τιμαὶ τοῦ ήλεκτρικοῦ ἔχοματος πάντα τῶν πόλεων, και πρὸ τῶν πληρώνεντο τὸ Αργοστήλων δραχ. 3 τὸ χιλιόβαριον ἀπό 1,30, η Σδρος ἀπό 80 ιεπτά δραχ. 3, η Χαλκὶς ἀπό 1,20 δραχ. 2,90, αἱ Καλάμαι ἀπό 1,20 δραχ. 2,80, αἱ Λαδηναὶ ἀπό 0,60 δραχ. 2,40.

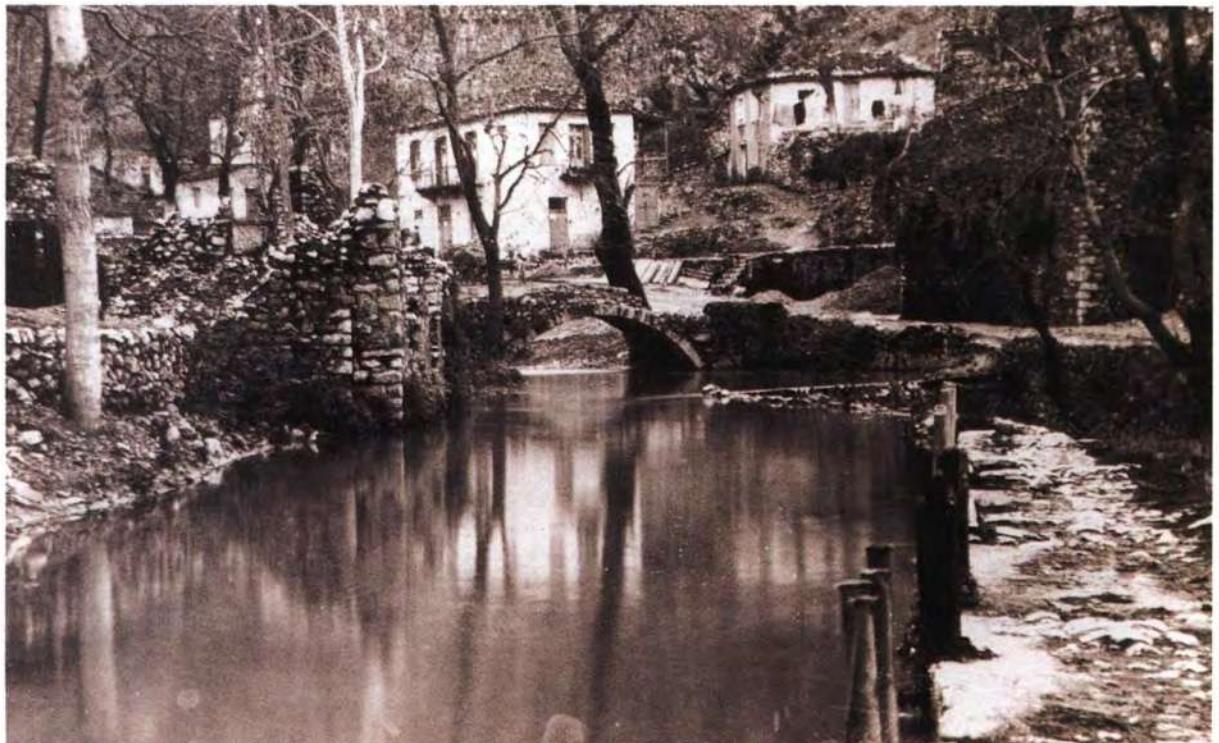
Και τὰς τιμὰς ταύτας, έπλανταμένω πληρώνεσσι πολλοῖς, δέν γνωρίζουμεν δέ ἄν σηματούν έχοντας αὐτήνδη και πάλιν. Τοῦ ἐπί Ν. Διαιάγματος ἐπίστον παρεχομένου εὐεργειήματος ήδένδησε τὰ γάμη χρήσιν και δ ἀνάλογος τοῦ ήλεκτροφορισμοῦ Λεβαδείας κ. Μέγας, διε εἶδε, ούς τὰ έξοδα υποτείχουν κατά πολλὰς γιλιάδας τὰ έσοδα, αὐτοῖς, ἀλλά δέ, ἐπειράπη αὐτῷ, διά τὸ μέγα και ἀσυγχώρησιν

19/3/1921. Πρωτοσέλιδο της τοπικής εφημερίδας «ΛΕΒΑΔΕΙΑ».

Ιδιοκτήτης και διευθυντής: Κων/νος Α. Φαρμάκης.

1923. Ο Γιάννης Τσόγκας και ο Κώστας Ραφτόπουλος έξω από το καφενείο του τελευταίου στην κεντρική πλατεία. Όρθιοι υπάλληλοι του καφενείου μεταξύ των οποίων και οι αδελφοί Κουτσονίκου.

Δεκαετία 1920. Δροσιές και καθρεφτίσματα στην Κρύα.

17/6/1923. Μέλη του Συλλόγου «Των εν Λεβαδείᾳ τεχνητών, Ο ΗΦΑΙΣΤΟΣ», στον Άγιο Αθανάσιο.

Δεκαετία 1920. Γλέντι στην κεντρική πλατεία.

Αριθ. 18.

Χειρόβολης Εύφερος την 31. Απριλίου 1923 μετώπι
θέσπιου ποδαρίου γρίφα σταυρούττα εποιεί έρια. (1923) υψηλά θεω.
Έγραψε γι' αριθ. 104. Η. Μ. Λαζαρίδης έρων. Καθ. Εργοδότρου. Καθ. Νοτούτατο,
και γενικήρχος της αρχής Κατανάγα, Στρατιώτικων: οι γραμμ. Καθ. Εργο-
ρίας Κατανάγα Καταστροφές, Καναρινάκιαντας πατούσας
λαβαδειάς, και οι ασθενείς. Μηνιακό Κατάτονο ήγειρε επίσης. Η ημέρα
διε τη Κατανάγα, Καθ. Κατανάγα Καταστροφές αντίστροφα στην Κατανάγα
γεμιών θεατρίου επειδή δει γοναγματικό αθέατο, μα τον παρατηθεί
δει, γενικος γνώστης επι τοπίου γαρνού. Καθ. Γενικος πατρός την Σεπτεμβρίου
την πρώτη. Την 28, Καναρινάκιαντας επι τοπίου γαρνού Καθ. Αναστασία.
τακτος πατρός της Καθ. Ηγ. Κατανάγα: επι την γένεση μητρός της Ελένης της
γενερούσας ζεύγος Κατανάγα πατούσαν επειδή και άλλοι εδιγισαν δει χρήση
30. Εθνικού. υπέρτατος Κατανάγας ή έρων Κ. Η. Μ. Λαζαρίδης γαρνούς
και πατούσαν διατάξεις Καθ. Κατανάγα πατούσαν επειδή πατούσαν
εδιγισαν δει, Καθ. Αναστασίαντας ιεράτης Κατανάγα πατούσαν πατούσαν.

Τοις έντονως περιβάλλοντας πατούσαν επειδή πατούσαν
Καθ. Κατανάγα πατούσαν επειδή πατούσαν πατούσαν. Ιανουάριος Α. Δ. Λαζαρίδης προφίλα-
της της Κατανάγας ή Γεωργίου Κατανάγα πατούσαν πατούσαν επειδή, αι-
γακεδειά δι' ιατούσαν πατούσαν πατούσαν επειδή πατούσαν επειδή

οι
διοίσαν.
Η. Γ. Λαζαρίδης
Π. Κατανάγα. (Ε. Σ.) Ε. Κατανάγα. διοίσαν
Οι Κατανάγας, Ε. Κατανάγα, διοίσαν
οι Κατανάγας, Ε. Κατανάγα, διοίσαν

Αριθμός από την Κατανάγα 10 Απριλίου 1923

31/10/1923. Πιστοποιητικό γάμου.

ΥΦΑΣΜΑΤΑ - ΨΙΛΙΚΑ
ΣΙΔΗΡΙΚΑ - ΥΑΛΙΚΑ
ΑΠΟΙΚΙΑΚΑ

ΛΟΥΚΑΣ Δ. ΤΣΟΛΑΚΟΣ

ΛΕΒΑΔΕΙΑ

Ἐν Λεβαδείᾳ τῇ 25 Φερίου. 1929

Κυριος 05. Νικόλαος Μήτσος. Δοῦναι

20.	Βαριεπιβάντ. χ. 90.	άρ. 1.800
	ζυγιδικας αρ.	<u>1800</u>
<i>Δ. Τσολάκος</i>		

ΕΙΔΗ ΑΠΟΙΚΙΑΚΩΝ
ΕΓΧΩΡΙΑ ΠΡΟΪΟΝΤΑ

ΚΩΝΣΤ. ΒΟΥΛΓΑΡΗΣ
ΛΕΒΑΔΕΙΑ

ΕΙΔΗ ΚΙΓΚΑΛΕΡΙΑΣ
ΣΙΔΗΡΙΚΑ
ΥΑΛΙΚΑ, ΕΜΑΓΙΕ

ΔΡΙΛΛΙΑ ΧΑΣΕΔΕΣ
ΑΛΑΤΖΑΔΕΣ ΝΗΜΑΤΑ
ΥΦΑΣΜΑΤΑ ΔΙΑΦΟΡΑ
ΨΙΛΙΚΑ
ΠΩΛΗΣΙΣ ΧΟΝΔΡΙΚΗ
ΚΑΙ ΔΙΑΝΙΚΗ

Ο ΚΥΡΙ

ΔΟΥΝΑΙ

Διὰ τὴν ἀξίαν τῶν κάτωθι αἰδον

	Ε Ι Δ Ο Σ	ΤΙΜΗ	ΔΡΑΧΜΑΣ	ΛΕΠΤ.
	Ἐδηνίδιον ασφέλιον Μήτσος Μήτσα δρομικά 15000 σύλια χιλιεύ δια λογαρραράρος διεργίας Σούσιον.			

Κ. Τσολάκος

ΥΠΟΔΗΜΑΤΟΠΟΙΕΙΟΝ

CORDONNERIE

ΑΝΔ. Δ. ΒΑΣΙΛΗΑ AND. D. VASILIA

-ΕΜ ΛΕΒΑΔΕΙΑ-

DANS LEVADIA (GRÈCE)

Ἐν Λεβαδείᾳ τῇ 24 Δικυρίου 1924
Ο Κύριος Νικόλαος Μήτσος ΔΟΥΝΑΙ

Di' ἀξίαν τῶν κάτωθι ἐμπορευμάτων

	τσιφίνια αργάς	55 00
	τσιφίνια αργάς	2250
	τσιφίνια πανούκια	5 00
		<u>725 00</u>

Δ. Τσολάκος

Τιμολόγια εμπόρων της Λιβαδειάς στη δεκαετία του 1920.

1925. Ο Γιάννης Κυλάφης και η σύζυγός του Ευθυμία.

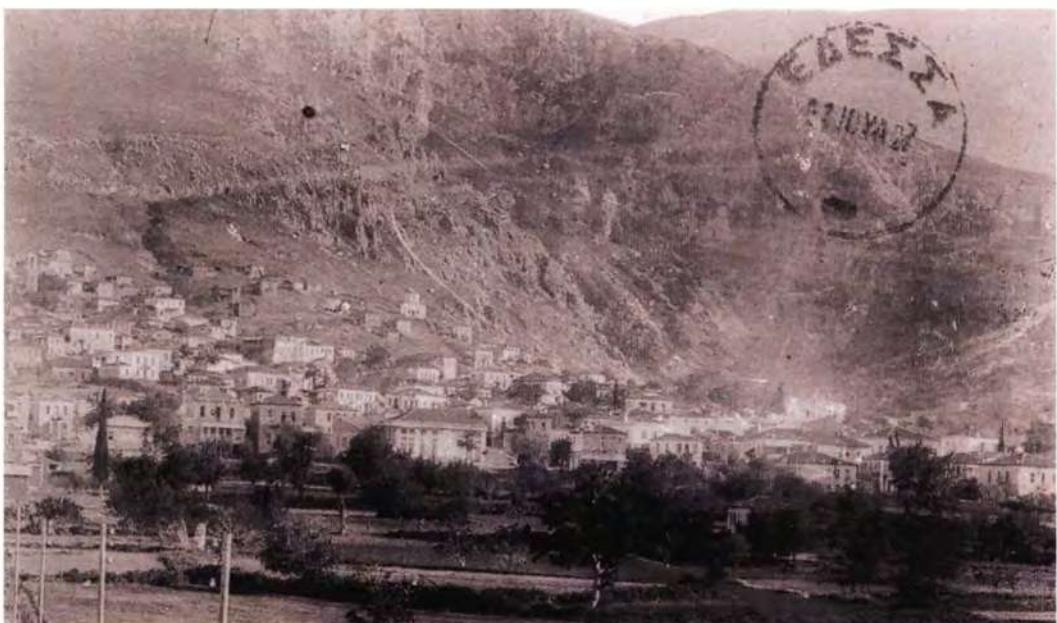
Δεκαετία 1920. Μέλη της Ομοσπονδίας προσφύγων «ΠΟΛΕΜΟΣ ΚΑΤΑ ΠΟΛΕΜΟΥ» έξω από τη Μπιρόπολη.

217/1925. Πιστοποιητικό με σφραγίδα «ΚΟΙΝΟΤΗΣ ΛΕΒΑΔΕΙΑΣ». Το 1912 βάσει του νόμου ΔΝΖ' ο δήμος Λεβαδέων καθώς και δεκάδες άλλοι δήμοι της χώρας καταργήθηκαν, και η Λιβαδειά έγινε κοινότητα μέχρι τα τέλη της δεκαετίας του 1920.

Δεκαετία 1920. Εκδρομείς στον Άγιο Αθανάσιο.

ΛΕΒΑΔΕΙΑ—Δεδαΐα ἀπογέω
Εκδόσις
ΛΕΒΑΔΙΑ (ΓΡΕΞ) ΔΙΟΙΚΗΤΕ ΛΑΣΠΕΣΤ ΒΟΥΡΔΟΥΚΗ & ΚΙΤΣΟΥ

ΚΑΡΤΠΟΣΤΑΛ 1925. Άποψη της πόλης από την οδό Θεσσαλονίκης.

Έκδοσις: Βουρδούκη και Κίτσου – Λεβάδεια.

1928. Μαθητές και μαθήτριες του 4ου Δημοτικού σχολείου στην Ταμπάχνα. Δάσκαλος ο ιερέας Χρήστος Παπακωνσταντίνου. Ο πληθυσμός της Λιβαδειάς τότε ήταν 12.585 κάτοικοι, άρρενες 7.171 θηλεις 5.414.

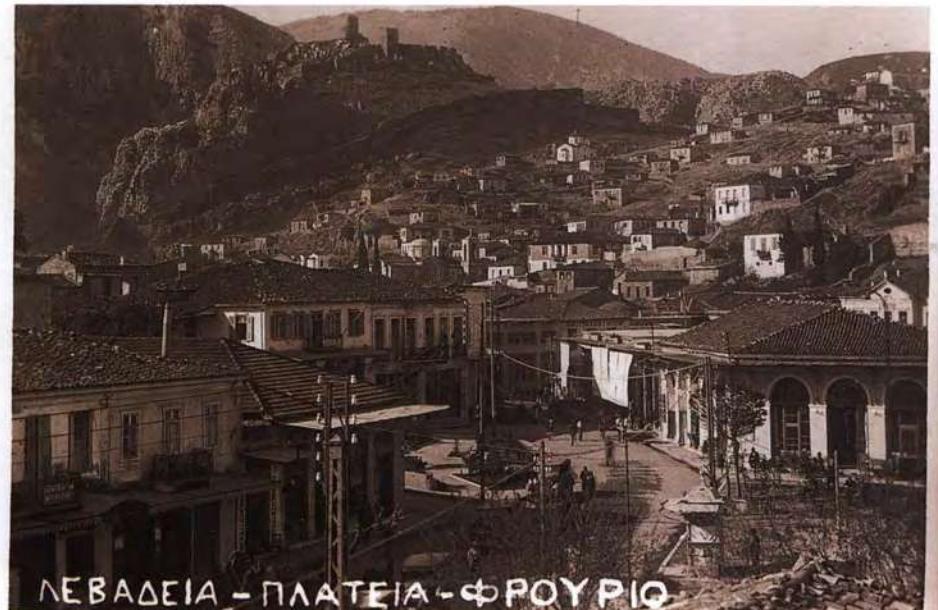

Μέλη της ιερατικής σχολής του έτους 1928. Διακρίνονται μεταξύ άλλων: ο Μητροπολίτης Συνέσιος, ο Πρωτοσύγκελος Ιεζεκιήλ Τσουκαλάς και ο Χρήστος Μοσχόπουλος (ιδρυτής).

Αρχείο Λουέλας Βασιληά.

29/8/1929. Η οικογένεια του Κωνσταντίνου Στεφάνου έξω από το φούρνο που διατηρούσε στην Ταμπάχνα.

ΚΑΡΤΠΟΣΤΑΛ 1925. Άποψη της κεντρικής πλατείας στα τέλη της δεκαετίας του 1920.

Αριθ: 1256

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

·Ω

ΔΗΜΑΡΧΟΣ ΛΕΒΑΔΕΩΝ

Πρός

Τόν κ. Νικόλαον Ιωάννου Μέγαν

·Εντασθε

Διά σχετικής γνωστοποιήσεως σας ύπογεγραμμένης παρά τον πληθεξου σίου σας Δικηγόρου Δουκᾶ Χέβα ός λέγεται ἐν αὐτῇ μᾶς εἰδοκοιετει διτι θά εἰσαγάγητε καὶ θά ἐπαναεξαγάγητε ἐκατό χιλιάδας δικάδας βάμ βακος ἀνικοκίστου.

Πλεοναστικῶς καὶ παρά πασαν ὑποχρεωσίν μας σας ύπομηνήσομεν τὰς σχετικά διατάξεις του Νόμου (Δεκτον 284 ιώδικος περὶ Δῆμων καὶ Κοινοτήτων) κατά τὰς διοικήσεις εἰσθε ὑπόχρεως δύν τῇ δηλώσει νά κατα βάλητε ἀνάλογον ἔγγυησιν ἥτις δέον νά εἶναι τουλάχιστον ίσοτιμος πρός τό ποσόν του φόρου ἥτοι δραχμάς ἑννέα χιλιάδας (9000) διά εκατόν χιλιάδας δικάδας ἀνικοκίστου βάμβακος, ἐπί πλέον δέ καὶ τὴν ὑποχρέωσίν σας διπλας ἐξαγάγητε τουτον αὐτούσιον ἀνευ τινός μετακινήσεως ἢ βιομηχανεύσιως ἢ καὶ μερικῆς κατακαλώσεως: Μή συμμορφού μενος μέτας διατάξεις του Νόμου θά υποχρεωθῆτε εἰς τὴν πληρωμήν του φόρου.—

·Ἐν Δεβαδένα τῇ 15 Νοεμβρίου 1929

·Ω

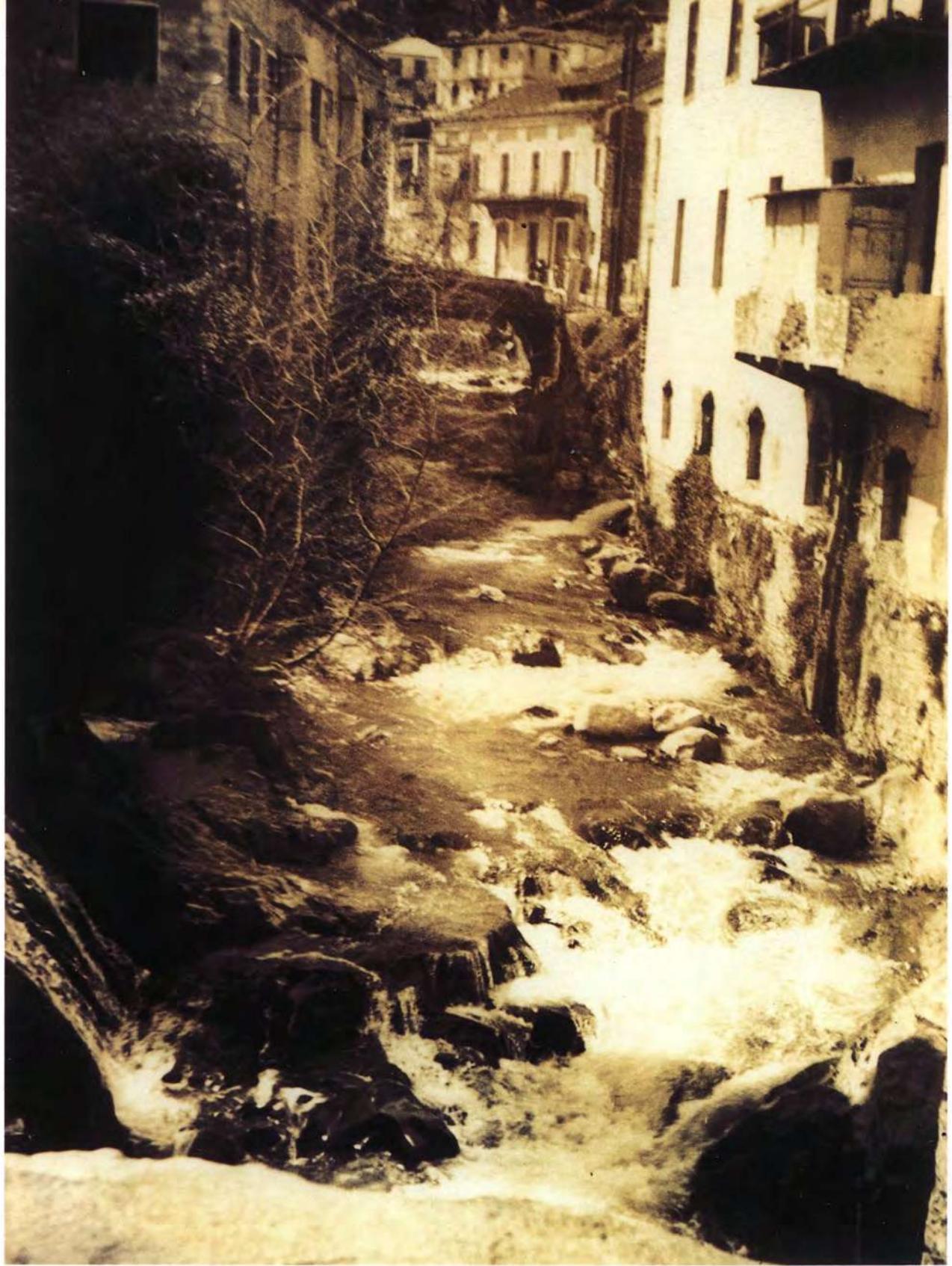
Δήμαρχος Δεβαδέων

15/11/1929. Επιστολή του Δημάρχου Λιβαδειάς Γιώργου Σπυρόπουλου.

1930. Ο μεγαλύτερος μεσαιωνικός πύργος του κάστρου που υψώνεται πάνω από τις πηγές. Τα νερά των δύο γειτονικών πηγών, μόλις έρχονται στην επιφάνεια, ενώνονται και σχηματίζουν το ορμητικό ποτάμι της Έρκυνας.

1931. Άποψη εργοστασίων της Κρύας στις όχθες της Έρκυνας. Ο «λευκός άνθρακας», όπως αποκαλούσαν τα νερά της Έρκυνας και το «χρυσάφι της βοιωτικής γης», δηλαδή το βαμβάκι, δεν έμειναν ανεκμετάλλευτα από το εμπορικό δαιμόνιο των Λιθαδιτών.

ΒΑΣΟΣ Α. ΣΠΥΡΙΔΩΝΟΣ
ΛΕΒΑΔΕΙΑ

VASSOS A. SPYRIDONOS
LEVADIA (GRÈCE)

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ : "ΣΠΥΡΙΔΩΝΟΣ" - ΛΕΒΑΔΕΙΑ

'Εν Λεβαδείᾳ, τῇ 15 Νοεμβρίου 1931.

Κύριον

Κ.Πετρόδην

'Οδός 'Οδυσσέως' Ανδρούστου Δριθ.7.-

Α Θ Η Ν Α Σ

Κύριε,

Περιήλθεν εἰς χεῖρας μου μία ἀγγελία σας, δι' ἧς προσφέρετε ἐγκαταστάσεις κινηματογράφων κ.λ.π.

"Έχω μίαν αἴθουσαν τῆς δοποίας αἱ διαστάσεις ἔχουσιν ὡς ἐξῆς. Μήκους 16 περίπου μέτρων, πλάτους 8 καὶ ὁφους 6,70/00.- Ή αἴθουσα ἔχει κατὰ τὰς τρεῖς αὐτῆς πλευρὰς γαλαρίαν κατάλληλον διὰ θεατάς.-

Εἰς τὴν αἴθουσαν αὐτὴν, ἥτις περιλαμβάνει περὶ τὰς 300 περίπου θεσις, θέλω νὰ ἐγκαταστήσω ἢ κινηματογράφον Τύπου F 4 ή ήλεκτρικὴν δρχήστραν Μόρριτσον ἐφωδιασμένην δι' ἀμπλιψικατέρ, μεγαφόνου κ.λ.π.

Σᾶς ἐρώτω. Σᾶς εἶναι εὔκολον νὰ ἔλθητε σεῖς ἐδῶ ή νὰ ἀποστέλλητε ἀντιπρόσωπόν σας εἰδικὸν διὰ νὰ ἔξετάσητε τὸ ζήτημα αὐτὸν ἐπιτοπίως καὶ ἐξ ίδιας ἀντιληφθεῖτε πῶς δύναται νὰ γείνη μία τοιαύτη ἐγκατάστασεις; "Αν σᾶς εἶναι εὔκολον, τότε, ἐπειδὴ ή αἴθουσα αὐτὴ ἀνακαινίζεται τῇ Κόη, δέον νὰ ἔκθησε δεον τὸ δύνατὸν τὸ ταχύτερον, τὸ ἀντίθετον δὲ μοι τὸ γνωρίζετε ἐγκαίρως ἵνα μὴ περιμένωγ ἐπὶ ματαίω.-

Τὸ ήλεκτρικὸν δεῦμα τῆς Ηόλεως μας εἶναι 220 βόλτη ευνεχές.-

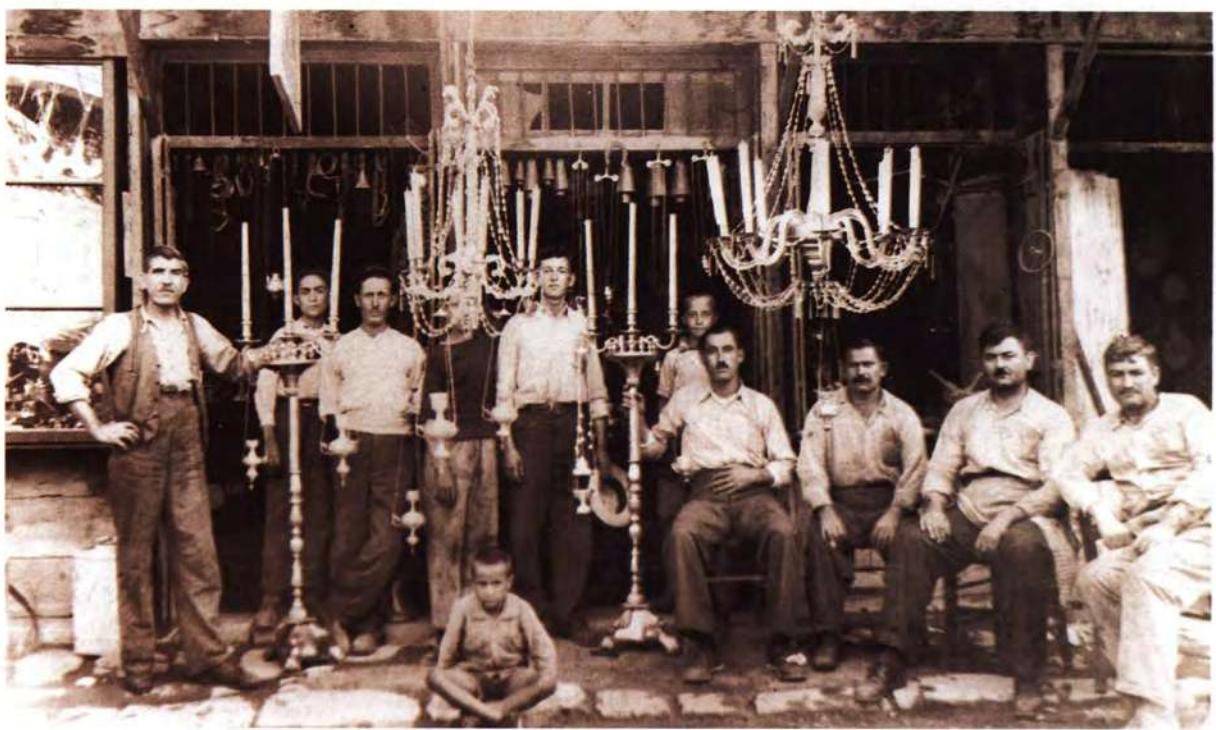
"Ἐν περιπτώσει καθ' ἓν θέλω εύρει τὰς προτάσεις σας ευμφερούσσας θέλω κλείσῃ ευμφωνίαν μεθ' ὅμιλον.-

Διατελῶ μεθ' ὑπολήφεως.-

15/11/1931. Επιστολή Β. Σπυρίδωνος μέσω της οποίας αναζητεί πληροφορίες για εγκατάσταση κινηματογράφου στην αίθουσα του «ΕΛΙΚΩΝ», στην κεντρική πλατεία.

Δεκαετία 1930. Πασχαλιάτικος λάκκος στην πλατεία Αθανάσιου Διάκου - Μπρόπολη.

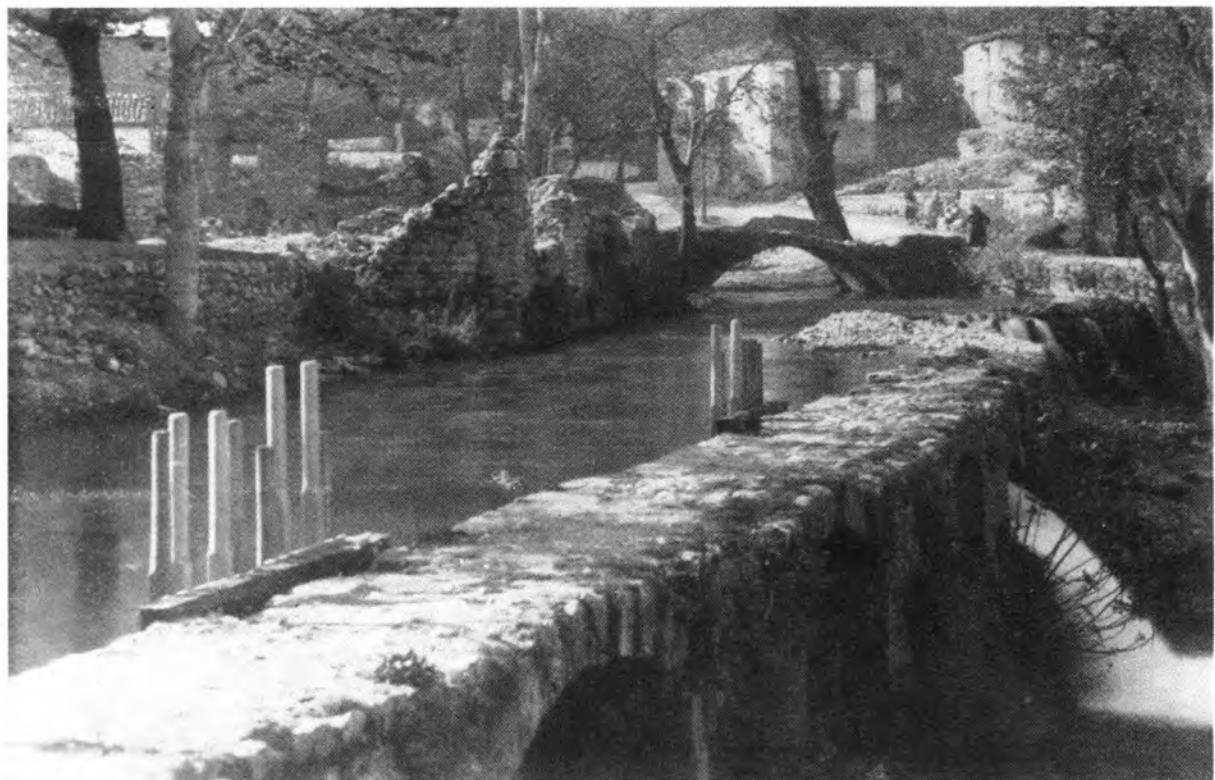
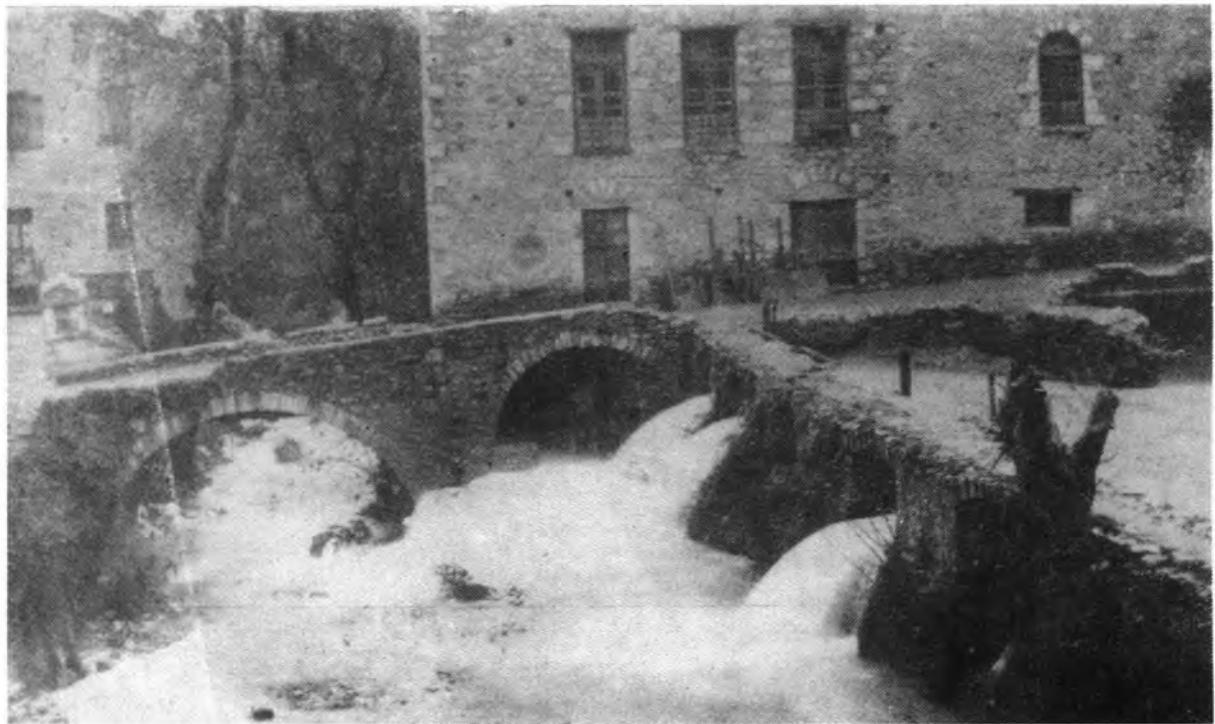

Δεκαετία 1930. Ορειχαλκουργείο στην Ταμπάχνα. Διακρίνονται οι: Θανάσης Παπαθανάσιου - ιδιοκτήτης, Δημήτρης Μπάλιος, ο πιτσιρικάς τότε Νεόκλης Γιαννάκης, Δημήτρης Λαδάς, Σωτήρης Κουρούμπαλης, Γιώργος Γολεμάτης, Μάρκος Ψωμάς.

ΚΑΡΤΠΟΣΤΑΛ. Η μαγευτική τοποθεσία της Κρύας στις αρχές της δεκαετίας του 1930.

Έκδοσις Κ. Στασινόπουλου - Λεβάδεια.

ΚΑΡΤΠΟΣΤΑΛ. Απόψεις συνοικιών της Λιβαδειάς στις αρχές της δεκαετίας του 1930.

Έκδοσις Κ. Στασινόπουλου - Λεβάδεια.

832 — ΛΕΒΑΔΕΙΑ — Η Κεντρική οδός και τα Δικαστήρια

Levadia — La rue centrale et les Tribunaux

*Nicoult
ATHENES*

ΚΑΡΤΠΟΣΤΑΛ. Δεκαετία 1930. Το υποκατάστημα της Αγροτικής Τράπεζας στην συμβολή των οδών Μπουφίδου και Γεωργαντά· αριστερά τα παλιά Δικαστήρια.

837 — ΛΕΒΑΔΕΙΑ — Τὸ ποτάμι καὶ οἱ βαμβακέρυκοι

Levadia — Le Fleuve et les moulins de coton

*Nicoult
ATHENES*

ΚΑΡΤΠΟΣΤΑΛ. Η ... Λεωφόρος Θεσσαλονίκης στις αρχές της δεκαετίας του 1930.
Στο βάθος δεξιά το κάστρο χωρίς την ύπαρξη δένδρων.

1.—ΛΕΒΑΔΕΙΑ.—Γενική άποψη

LIVADIA.—Vue générale

*Έκδοσις Χρ. Λάζου

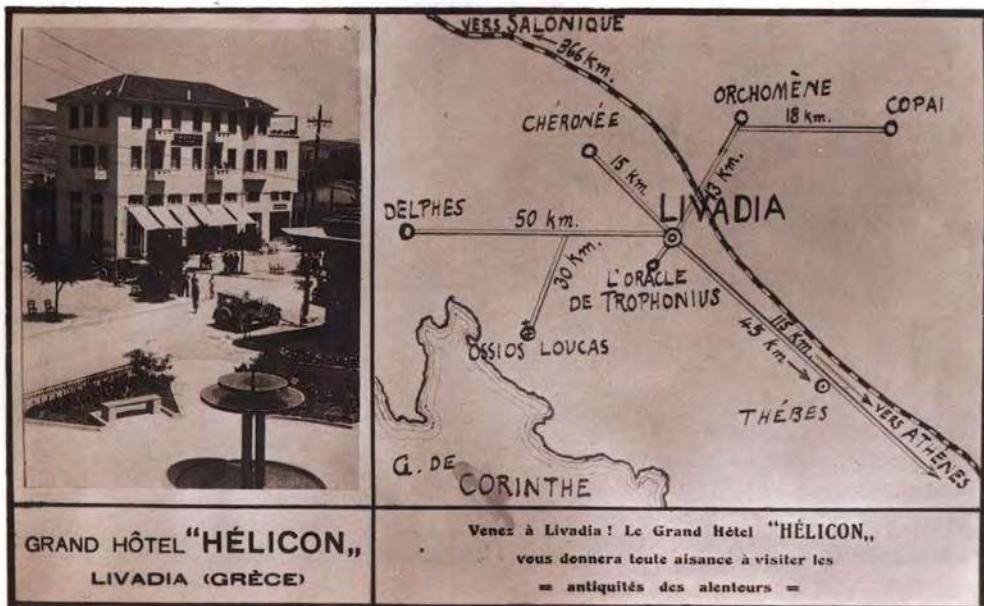
ΚΑΡΤΠΟΣΤΑΛ 1933. Γενική άποψη της πόλης.

Έκδοσις Χρήστου Λάζου – Λεβάδεια.

17/9/1933. Εκδρομείς στον Άγιο Αθανάσιο.

ΒΑΣΟΣ Α. ΣΠΥΡΙΔΩΝΟΣ
ΛΕΒΑΔΕΙΑ

VASSOS A. SPYRIDONOS
LEVADIA (GRÈCE)

ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟΝ "ΕΛΙΚΩΝ,"
HOTEL "HELICON.."

πέρδε τὰ Ταξειδιώτικά Γραψεται

Ι/κ.η.Αδελφον Γιεβλια, Πλατεία Συντάγματος, 2/κ.η.Αδελφον Μπόντ, δόδος Επτροπλευς Δριθ.3, 3/Αιμερικαν'Εξπρες Κομιταν' Ινν.Πλατεία Συντάγματος, 4/Διεθνες δόδος Σταδίου Δριθ.10, 5/Βλλάς, δόδος Πανεπιστημίου, 6/Εριης, δόδος Πανεπιστημίου 3 και 7/ Κοβη, Πλατεία Συντάγματος.-

ΑΘΗΝΑΣ

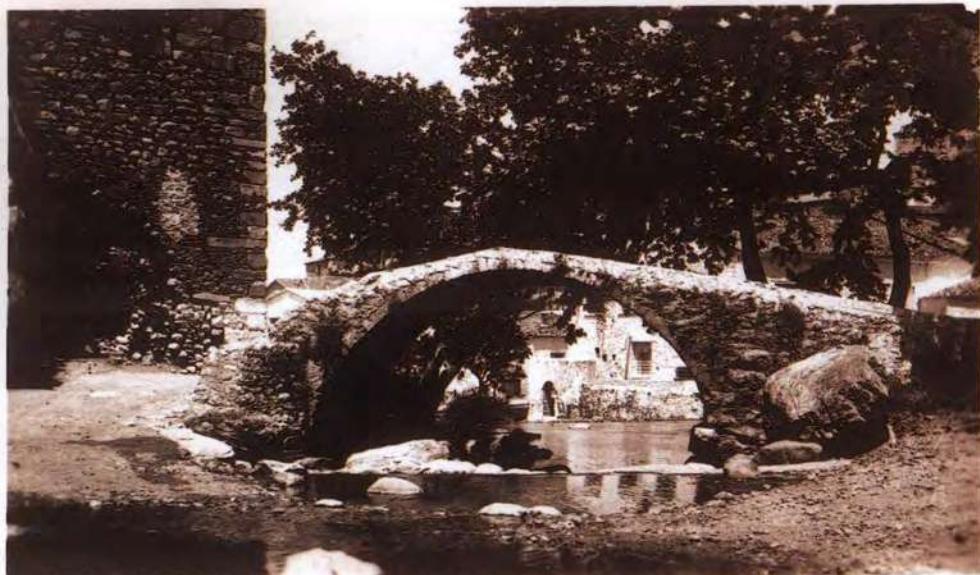
Κύριοι,

Χωριλεβοτως θδε αποστέλλω όμεν κατβασασιν έμφαλνουσαν τὰς χιλιομετριαδας αποστέσεις και τδ ἀντέτιμον αδτῶν εἰς δραχμας ΛΕΒΑΔΕΙΑΣ - ΗΕΡΙΧΩΝ μὲ νέας τιμας ήλατταμένας, δις πατέρωσε νὰ ἐπιτύχῃ παρὰ τῇ ἐνταῦθα ἔταιρα αδτοιν ιητων πρὸς χρήσιν τῆς ἀειστίου πελατείας σας.-

Προκειμένου διὰ τὰς μεταρράσεις εἰς δελφονς μέσω τῆς Πόλεως μας, αἱ τιμαι αδται εἶναι ἀπολυτως λογιαν, λαμπρανομένου οὐδ' ὅφει διτι ὁ Ταξειδιώτης Έχει νὰ δψειησῃ τὴν δωτάνην τῆς διὰ του ζ/δρμου διεδρομῆς ἀπὸ τῆς Λεβαδειας εἰς Μερδλλον και τάνδεταιν.-

Σας

19/3/1934. Επιστολή και διαφημηστικό δελτάριο του ξενοδοχείου «ΕΛΙΚΩΝ», ιδιοκτησίας Β. Σπυρίδωνος. Μία αξιόλογη ξενοδοχειακή μονάδα η οποία λειπούργησε από το 1931 μέχρι τις αρχές της δεκαετίας του 1990. Σήμερα στεγάζει τις υπηρεσίες του Δήμου Λεβαδέων.

1155-7. ΛΕΒΑΔΕΙΑ. Η γέφυρα των Πηγῶν

LIVADIA. Le pont des Sources

ΚΑΡΤΠΟΣΤΑΛ. Δεκαετία 1930. Το γεφύρι των πηγών στην Κρύα.

1159-11. ΛΕΒΑΔΕΙΑ. Είς τὰς Πηγὰς

LEVADIA. Aux Sources

ΚΑΡΤΠΟΣΤΑΛ. Δεκαετία 1930. Το εκκλησάκι των Αγίων Αναργύρων.

1163-15. ΛΕΒΑΔΕΙΑ. Τὸ Φρούριον

LIVADIA. La forteresse

ΚΑΡΤΠΟΣΤΑΛ. Δεκαετία 1930. Άποψη του Κάστρου.

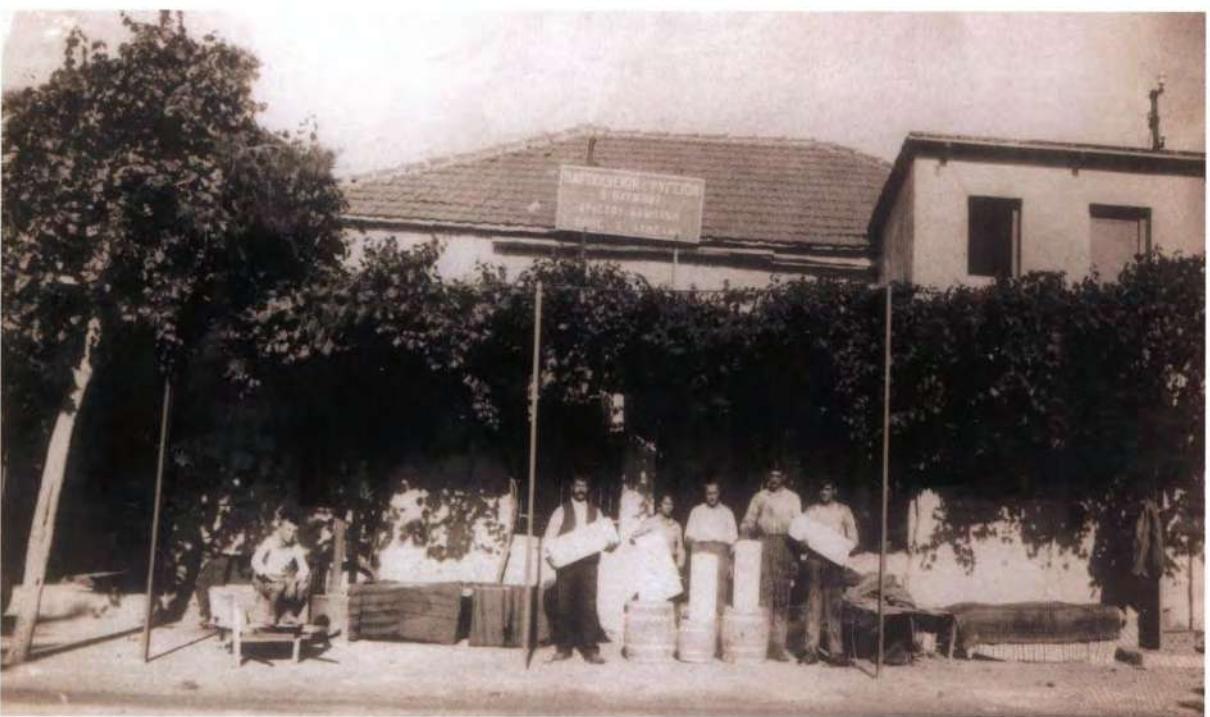
835 — ΛΕΒΑΔΕΙΑ — Γενική άποψη

Levadia — Vue générale

ΚΑΡΤΠΟΣΤΑΛ. Δεκαετία 1930. Το παγοποιείο ... στην ερημιά. Στο βάθος δεξιά δεσπόζει το 1ο Γυμνάσιο. Θεμελιώθηκε το 1932 από τον Ελευθέριο Βενιζέλο και εγκαινιάστηκε το 1935 από το Γεώργιο Παπανδρέου.

1935. Μέλη του Αγροτικού Συνεταιρισμού «Η Αδελφοσύνη»
στο πάρκο του Λάμπρου Κατσώνη.

1935. Παγοποιείον και ψυγείον «Ο ΟΛΥΜΠΟΣ» στην οδό Θεσσαλονίκης. Διακρίνονται οι: Χρήστος Αλμπάνης - ιδιοκτήτης, Ζωή Αλμπάνη, Δήμος Κουφοδήμος και οι αδελφοί Ζούλφου. Το κτίριο κατεδαφίστηκε το 1998.

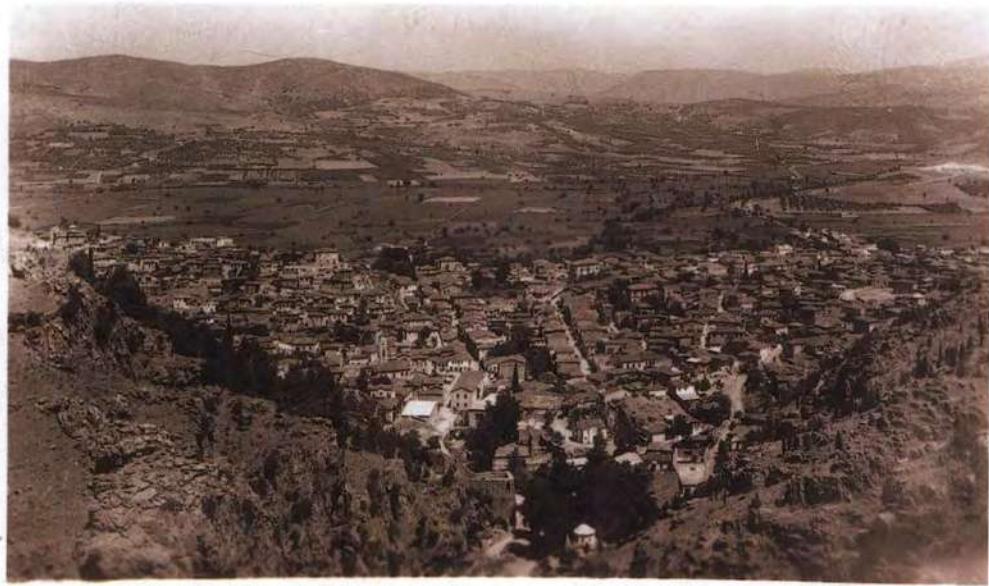
Δεκαετία 1930. Το εμπορικό του Νίκου Γαλατσάνου στη Στρατηγού Ιωάννου.

1935. Έμποροι της Ταμπάχνας επιδεικνύουν την πραμάτεια τους.

ΚΑΡΤΠΟΣΤΑΛ. Δεκαετία 1930. Άποψη της πόλης από το Λυκοχώρι -
Συνοικία Ευαγγελίστριας.

ΚΑΡΤΠΟΣΤΑΛ. Δεκαετία 1930. Άποψη της πόλης από την Ιερουσαλήμ.

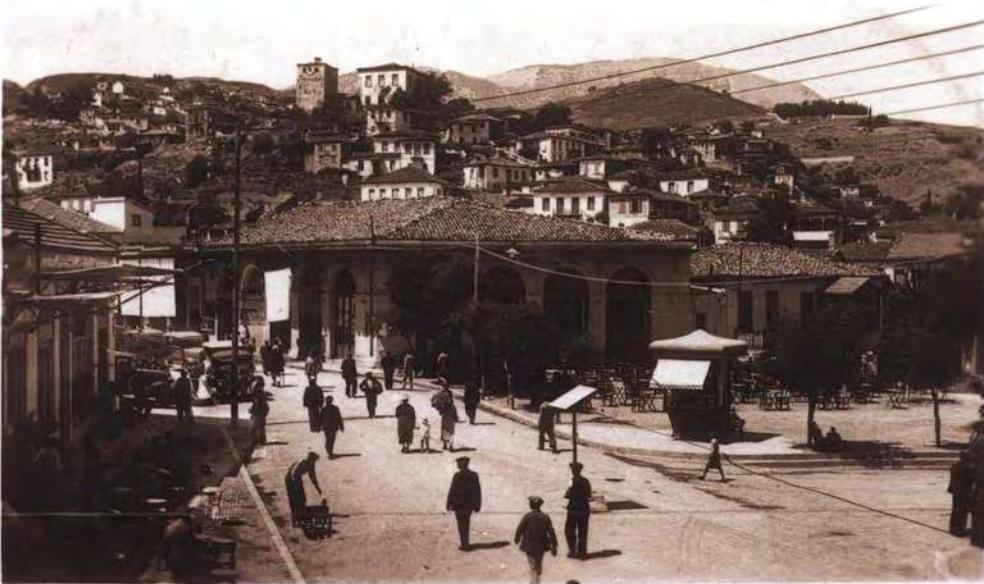

1158-10. ΛΕΒΑΔΕΙΑ. Πλατεία Βασιλέως Γεωργίου Α'.

LIVADIA. Place du Roi Georges Ier

ΚΑΡΤΠΟΣΤΑΛ. Απόψεις της κεντρικής πλατείας στη δεκαετία του 1930.

1153-5. ΛΕΒΑΔΕΙΑ. Πλατεία Βασιλέως Γεωργίου Α'

LIVADIA. Place du Roi Georges Ier

Ο Μητροπολιτικός Ναός των Εισοδίων της Θεοτόκου
στα τέλη της δεκαετίας του 1930.

Στη θέση ακριβώς του μητροπολιτικού ναού υπήρχε, μέχρι το 1855, το μικρό τζαμί του Σταροπάζαρου, το οποίο μετά το 1828 «μετεποιήθη εις εκκλησίαν το κατ' αρχάς εις ταύτην την θέσιν». Τον ίδιο χρόνο (20/11/1855) οι κάτοικοι της περιοχής βάζουν το θεμέλιο λίθο του ναού, ενώ η έναρξη λειτουργίας του πρέπει να έγινε στα τέλη της δεκαετίας του 1850.

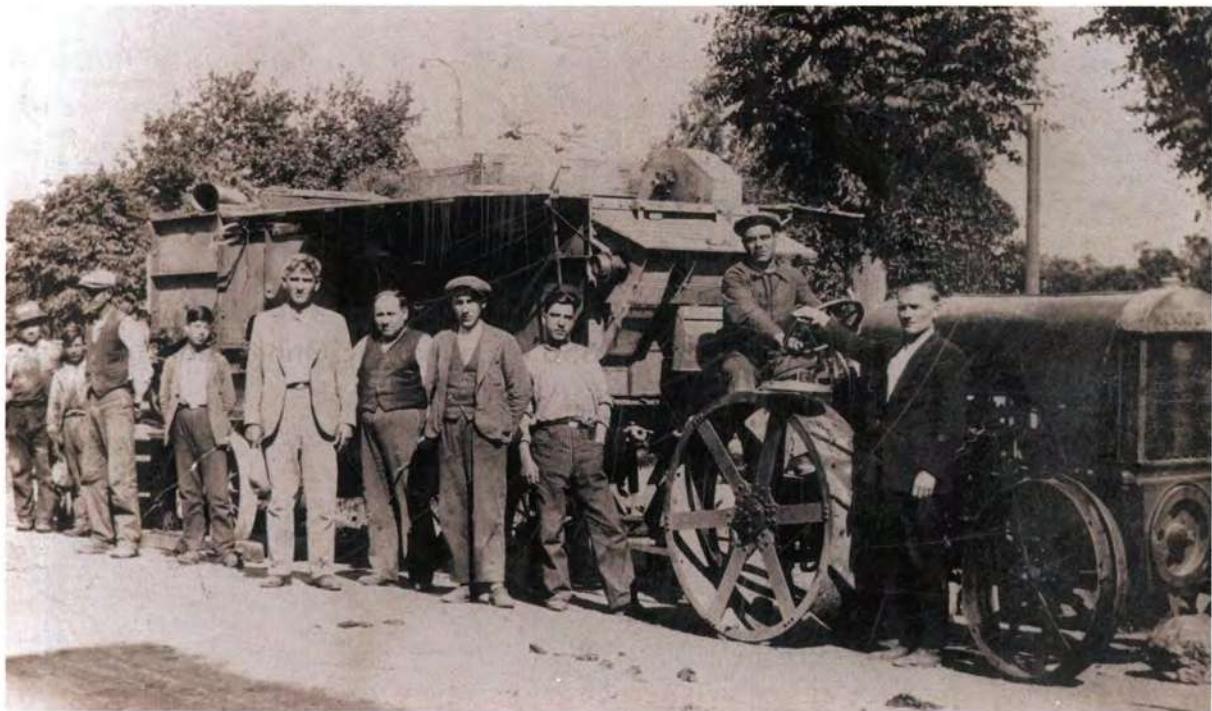
Το κτίριο είχε προϋπολογισθεί ότι θα στοιχίσει 50.000 δραχμές, ενώ οι ενορίτες είχαν συγκεντρώσει το ποσόν των 25.000 δραχμών. Σε αίτημα προς τον Όθωνα, που υποβάλλουν στις 9 Ιανουαρίου 1856 ο Επίσκοπος Θηβών και Λεβαδείας Αθράμιος Αναγνώστου, ο Αντιπρόεδρος της Βουλής Φίλων Φίλωνος και ο πρών Βουλευτής Αντώνης Γεωργαντάς ζητούν να χορηγήσει βοήθεια αποπεράτωσης του ναού. Μετά από καθυστέρηση 16 μηνών, τα ανάκτορα ζητούν πληροφορίες για το αίτημα από τον επί των Εκκλησιαστικών Υπουργό Χ. Χριστόπουλο.

Το 1918 ο Θεόδωρος Λαζαρής θα αναλάβει τα σχέδια και την εκτέλεση αγιογραφιών του ναού, με κυριότερο έργο τον Παντοκράτορα. Τον ίδιο χρόνο πιθανόν να έγιναν διάφορες επισκευές μεταξύ των οπίων και η εξωτερική ανακατασκευή του τρούλου. Το 1960 γίνεται προέκταση στο δυτικό τμήμα του κτιρίου και παίρνει τη σημερινή του μορφή.

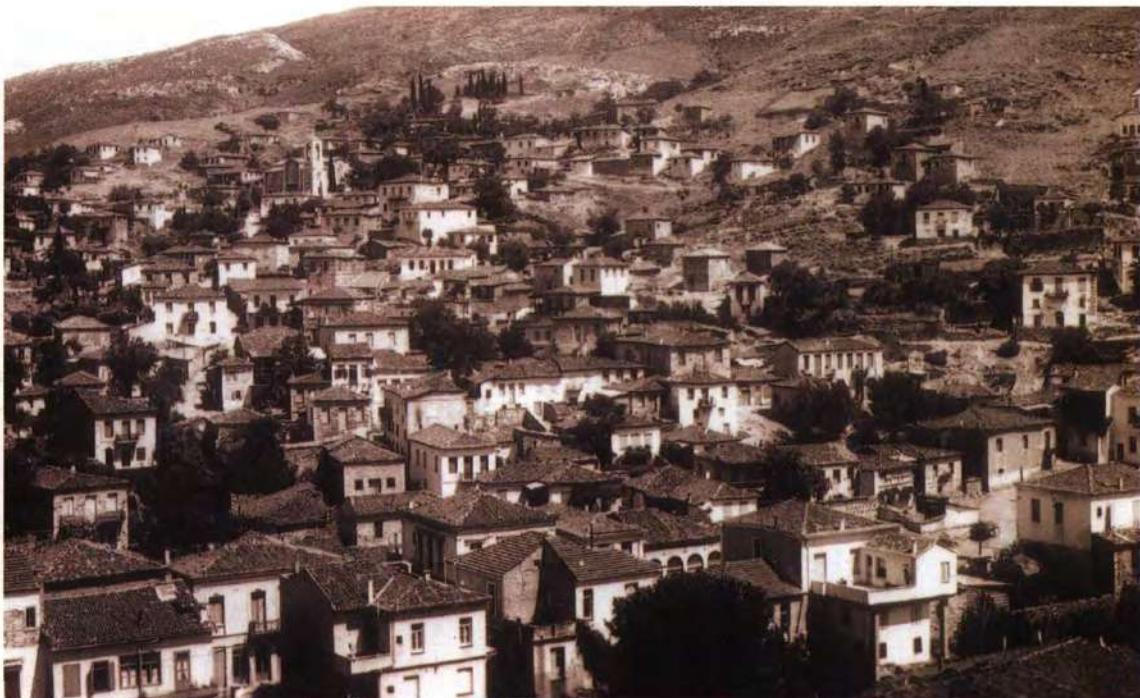
1936. Ο Νίκος Ψαρόμυαλος στο εργαστήριο απόσταξης οινοπνεύματος που διατηρούσε πάνω από την οδό Βενιζέλου.

1937. Αγόριτες με αλωνιστική μηχανή της εποχής (Πατόζα).

1937. Προσωπικό των εργοστασίων της Κρύας κάτω από γεφύρι.

Άποψη της πόλης παρμένη από την περιοχή της Όρας.
Στο βάθος διακρίνεται η εκκλησία της Ευαγγελίστριας. Δεκαετία 1930.

Δεκαετία 1930. Άποψη της οδού Καλλιαγκάκη.

2/10/1937. Ήρεμη ψυχαγωγία από τη Φιλαρμονική στην κεντρική πλατεία.

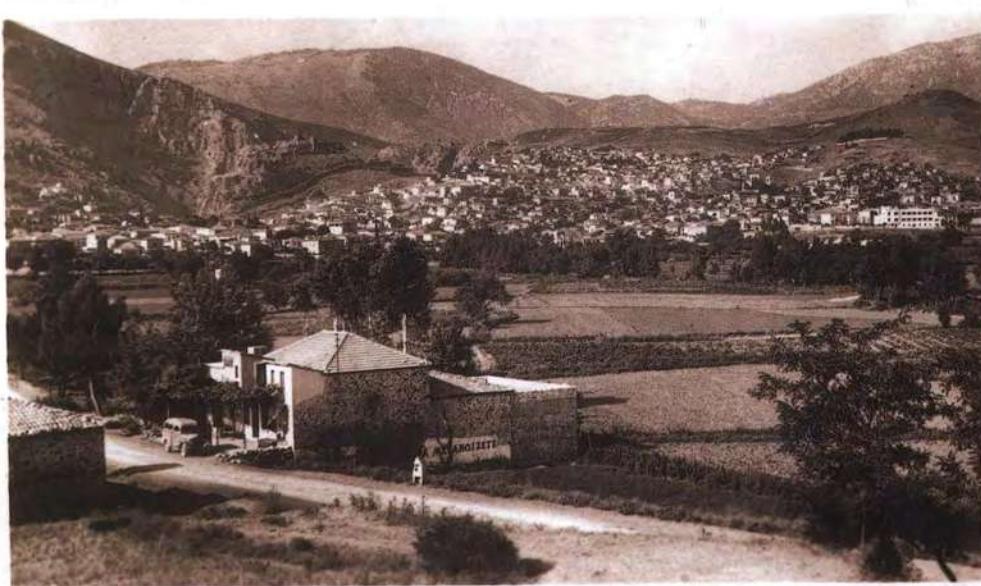
Δεκαετία 1930. Γυμνασιόπαιδες ντυμένοι με φουστανέλλες στο προαύλιο του 1ου Γυμνασίου.

1937. Μαθητές του 2ου Δημοτικού σχολείου ποζάρουν έξω από την Μπρόπολη. Το 2ο Δημοτικό στεγαζόταν τότε στην πλατεία Αθανάσιου Διάκου, στο σπίτι του Λιναρδούτσου.

1938. Ο τυπογράφος Χρήστος Λάζος με φίλους στους καταρράκτες της Κρύας.

1151-3. ΛΕΒΑΔΕΙΑ. Γενική άποψη

LIVADIA. Vue générale

ΚΑΡΤΠΟΣΤΑΛ. Το παγοποιείο στα τέλη της δεκαετίας του 1930.

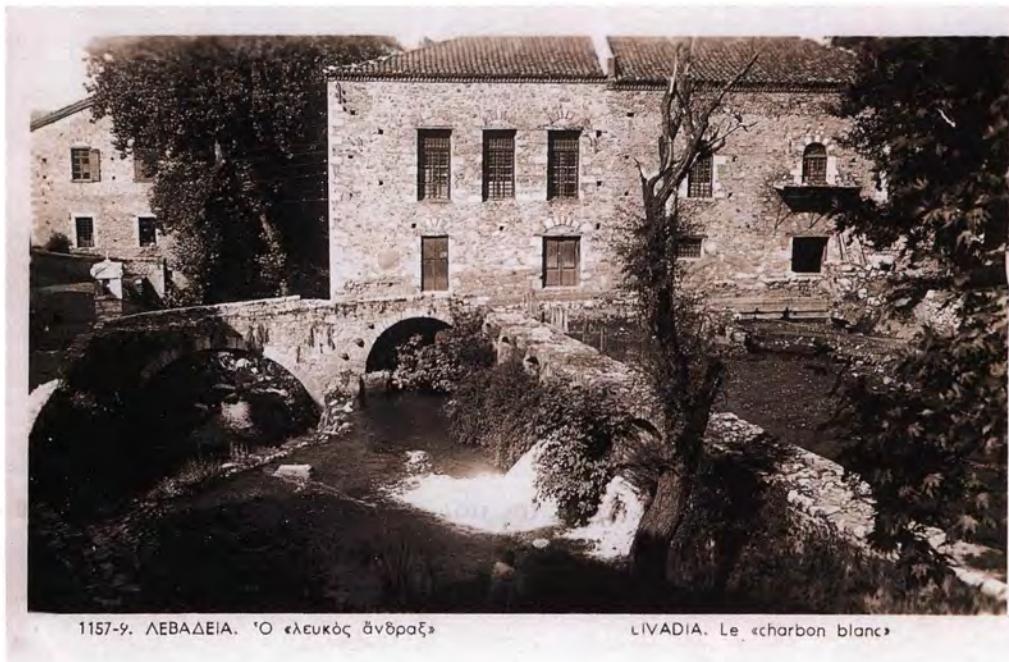
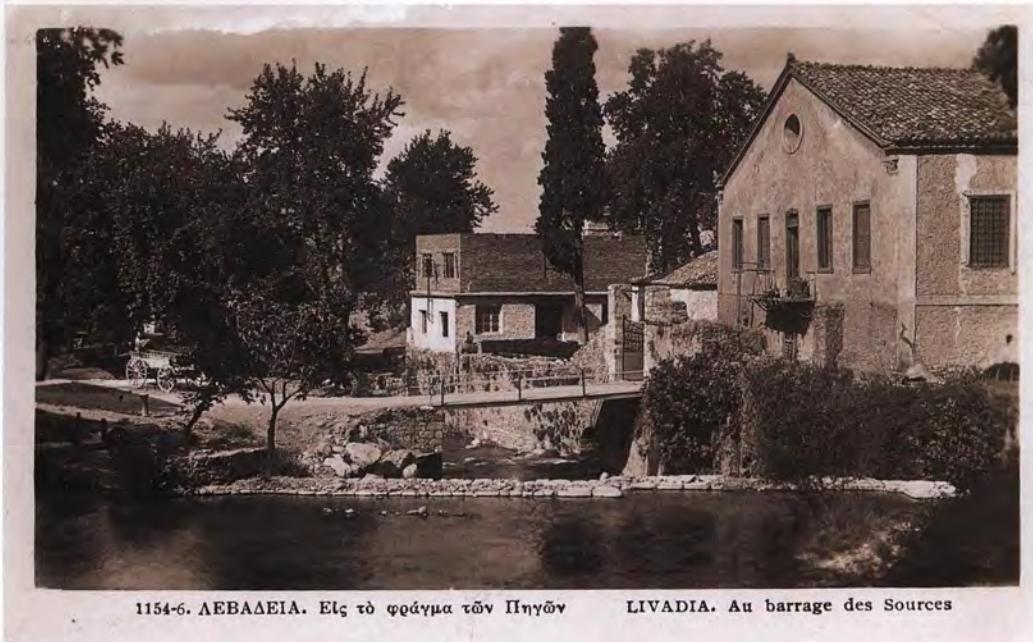
1939. Η οδός Στρατηγού Ιωάννου σημαιοστολισμένη. Διακρίνονται ο Μητροπολίτης Συνέσιος, ο Δήμαρχος Ανδρέας Καζάζης και ο Λουκάς Γουργιώτης.

4/8/1939. Εορταστικές εκδηλώσεις της Εθνικής Οργάνωσης Νεολαίας
επί Ιωάννη Μεταξά.

Πάνω: Πλατεία Αθανάσιου Διάκου.
Κάτω: Κεντρική πλατεία.

ΚΑΡΤΠΟΣΤΑΛ. Δεκαετία 1930. Απόψεις εργοστασίων της Κρύας. Προπολεμικά υπήρχαν στην Κρύα 5 νηματουργεία και 12 εκκοκιστήρια, τα οποία έπαψαν να λειτουργούν στη δεκαετία του 1960, όταν ο Ε.Ο.Τ. απαλλοτρίωσε την περιοχή και κατεδάφισε τα περισσότερα.

Το 1940 λειπουργούν στη Λιθαδειά δέκα πέντε εκκοκιστήρια βάμβακος, πέντε νηματουργεία και δύο υφαντήρια. Τα εκκοκιστήρια λειπουργούσαν για ένα οκτάμηνο το χρόνο με βάση άδεια που τους παρείχε ο Οργανισμός Βάμβακος και η οποία ανανεωνόταν κάθε χρόνο. Η απόδοσή τους δεν είναι καθόλου ικανοποιητική, με αποτέλεσμα το 1/3 της τοπικής παραγωγής να μεταφέρεται αναγκαστικά για εκκοκισμό στον Πειραιά. Ο πόλεμος, η γερμανική κατοχή και ο εμφύλιος δημιουργούν τεράστια προβλήματα, τα οποία επιδρούν αρνητικά στην εξέλιξη της Λιθαδεικής βιομηχανίας.

Η παλιά πόλη με το πολύπλοκο σχέδιο, ειδικότερα, η περιοχή της Κρύας, είναι πλέον ακατάλληλες για σύγχρονη βιομηχανική ανάπτυξη. Ο περιορισμένος γεωγραφικά χώρος που υπήρχαν τα περισσότερα εργοστάσια, η ανάπτυξη της πόλης, καθώς και οι τεράστιες δυσκολίες, όσον αφορά την πρόσβαση με σύγχρονα μεταφορικά μέσα (κάτι που ισχύει και σήμερα), επιδρούν και αυτά αρνητικά.

Οι παραδοσιακές υδροκίνητες βιομηχανίες της Έρκυνας αρχίζουν σιγά-σιγά να σθύνουν μεταπολεμικά και τη δεκαετία του 1960 σταματά οριστικά η λειπουργία τους, με εξαίρεση το Μύλο του Ακριδόπουλου τη δεκαετία του 1980.

Αναπόφευκτο και μάλιστα αναγκαίο το κλείσιμο των εργοστασίων της Έρκυνας. Αναγκαίο, όπως και το κλείσιμο των σφαγείων σε κεντρικό σημείο της πόλης τη δεκαετία του 1970, όπως και η απομάκρυνση του Κ.Τ.Ε.Λ. από την κεντρική πλατεία πρόσφατα.

Αναγκαία και η λογική της διαφύλαξης της πολιτιστικής μας κληρονομιάς, την οποία, δυστυχώς, στερούνται τοπικοί και κρατικοί φορείς την εποχή εκείνη, με αποτέλεσμα τα περισσότερα λιθόκτιστα εργοστάσια να κατεδαφίστονται και να μετατραπούν σε γκαζόν. Προφτικός και καθησυχαστικός ο στίχος του Γ. Άννινου:

Όμορφη πούσαι Λιθαδειά, στη ρεματιά χωμένη
Αρχοντοπούλα από γενιά παλιά και πονεμένη ...
Τι κι' αν τα δάκτυλίδια σου, σου τάχουνε παρμένα; ...
τα δάκτυλά σου απόμειναν, τα κοντυλογραμμένα ...

Φυσικά, η καλλιέργεια και η επεξεργασία του βαμβακιού δε σταμάτησαν. Σύγχρονες βιομηχανικές μονάδες, στα προάστια της πόλης, συνεχίζουν την παράδοση και το βαμβάκι αποτελεί και σήμερα το κυριότερο βιομηχανικό φυτό.

31/3/1941. Δελτάριο με σφραγίδα «ΥΠΗΡΕΣΙΑ ΛΟΓΟΚΡΙΣΙΑΣ ΛΕΒΑΔΕΙΑΣ».

1943. Ο Τυπογράφος Χρήστος Λάζος με εγγέλεζο στρατιώτη έξω από το εστιατόριο του Θανάση Τρύφωνα στην κεντρική πλατεία.

15/10/1994. Ομιλία των αρχών της πόλης στο πάρκο του Λάμπρου Κατσώνη. Η ανατίναξη της γέφυρας στην Πλαδίστρα, από τους Γερμανούς, ήταν το πρώτο χαρμόσυνο μήνυμα της λευτεριάς για την πόλη μας.

Αρχείο Ελευθερίου Τσόγκα.

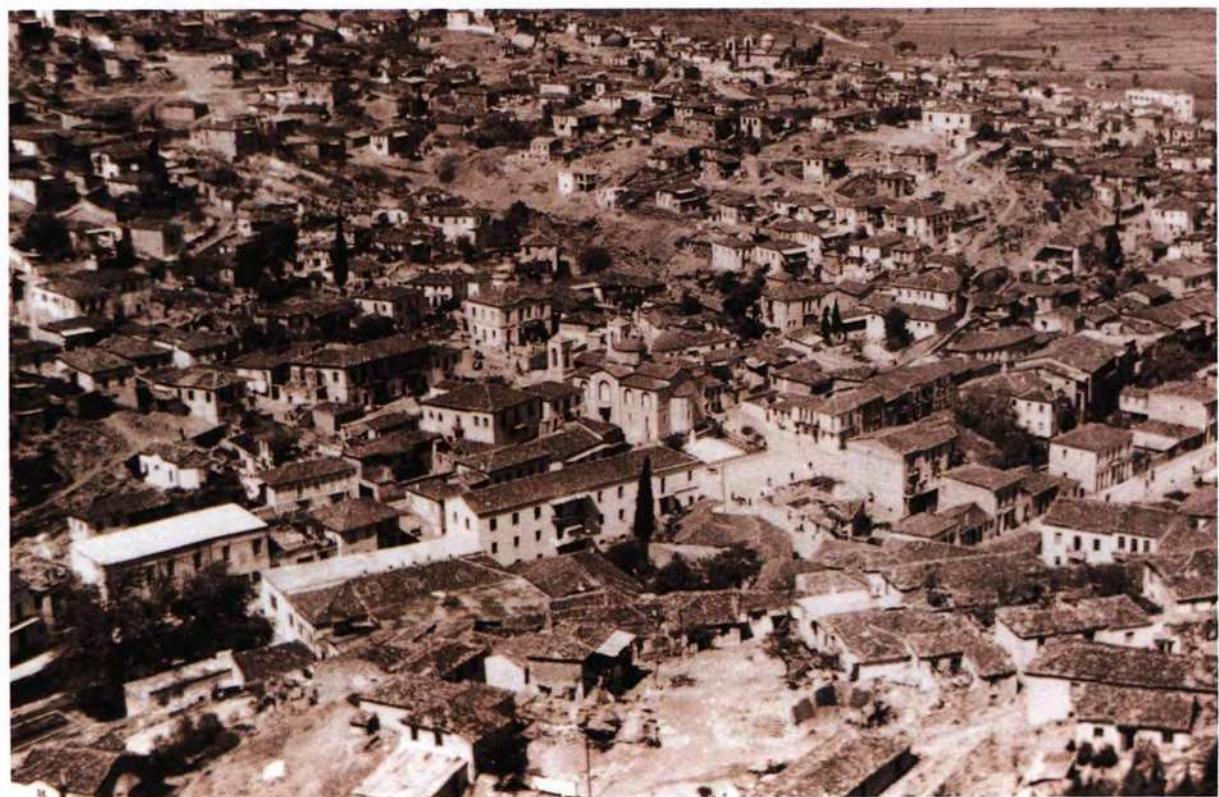

16/10/1944. Συγκέντρωση Αντιστασιακών Οργανώσεων και λαού στην πλατεία Αθανάσιου Διάκου - Μπρόπολη.

Αρχείο Ελευθερίου Τσόγκα.

Η οδός Τσόγκα χιονισμένη στη δεκαετία του 1940.

Δεκαετία 1940. Άποψη της πόλης και των εργοστασίων της Έρκυνας.

Δεκαετία 1940. Το καφενείο του Παντέλου στην Κρύα.

Στάση αναψυχής με «υποβρύχιο» και λεμονάδα.

Δεκαετία 1940. Διανομή πάγου με σούστα στην οδό Στρατηγού Ιωάννου.

Αεροφωτογραφία της Λιβαδειάς και των γύρω περιοχών το 1945. Αριστερά διακρίνεται ο συνοικισμός του Αγίου Μελετίου, τόπος εξοχής τότε για τους Λιβαδίτες.

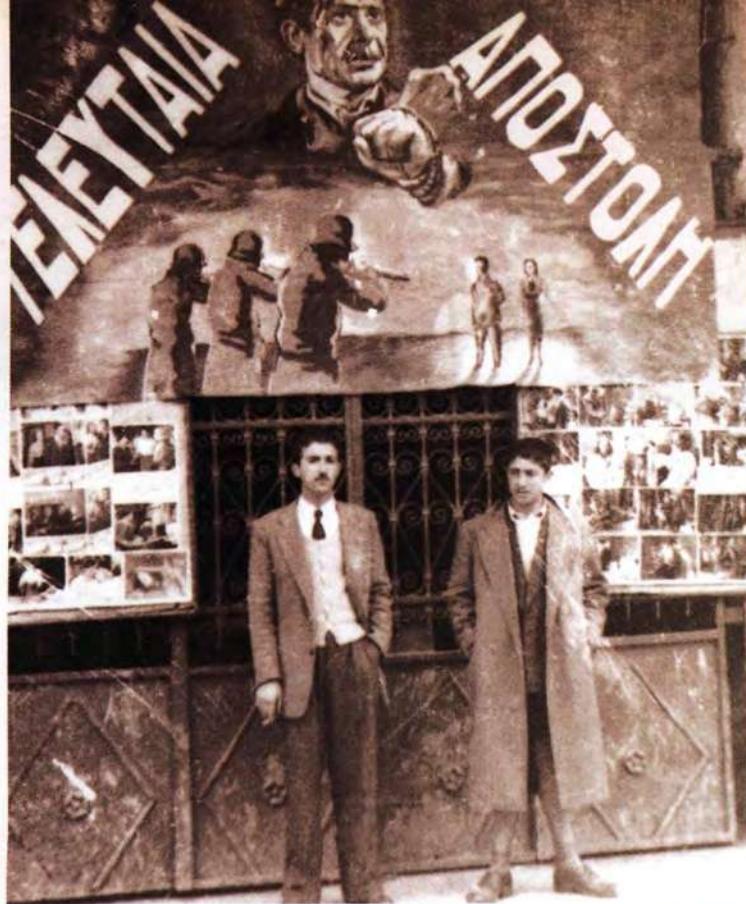
Η αεροφωτογραφία προέρχεται από το αρχείο της Γ.Υ.Σ.
Ο αριθμός και η ημερομηνία της παρούσας έγκρισης (Φ. 171.56/3/40567/Σ. 151/22
Ιαν. 2002/ΓΕΣ/2ο Ε.Γ./3).

Κεντρική πλατεία. Εν αναμονή του βασιλιά Παύλου στα τέλη της δεκαετίας του 1940.

Αρχείο Νίκου Πολίτη.

1947. Ο Σπύρος Καθάριος με τον αδελφό του Τάκη
έξω από τον κινηματογράφο «Αρμονία».

Δεκαετία 1940. Η Φιλαρμονική στην πλατεία Λάμπρου Κατσώνη. Στο βάθος διακρίνεται το μαρμαράδικο του Μιχάλη Λέκκα και το επιπλοποιείο του Παναγιώτη Μαράλιου.

Απόφεις της κεντρικής πλατείας και του Ξενοδοχείου «ΕΛΙΚΩΝ» στη δεκαετία του 1940. Το κτίριο κτίσθηκε το 1915 και αρχικά λειπούργησε ως καφενείο και κινηματογράφος «ΠΑΝΘΕΟΝ» από το Νίκο Κόκινο. Στα τέλη της δεκαετίας του 1920 κτίσθηκαν δύο επιπλέον όροφοι και η Λιβαδειά απόχτησε μία αξιόλογη ξενοδοχειακή μονάδα με την επωνυμία «ΕΛΙΚΩΝ».

13/4/1947. Πασχαλιάτικος λάκκος στη συνοικία του Αγίου Γεωργίου – Κάδη.

Δεκαετία 1940. Πασχαλιάτικος λάκκος στην οδό Καραγιαννοπούλου πάνω από την πλατεία Λάμπρου Κατσών.

† Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ
ΘΗΒΩΝ ΚΑΙ ΛΕΒΑΔΕΙΑΣ

ΕΝ ΛΕΒΑΔΕΙΑΙ ΤΗΣ 23 Δεκεμβρίου 1947.

'ΑΓΙΩΤΙΜΟΝ Κύριον

Θεόδωρον Λαζαρῆν Ἐπιστήμονα Ζωγράφον

Ἄδρας Καφτατζένλου ἀριθ. 17.

'Αθήνας.

'Αγαπητέ μοι ἐν Κυρίῳ,

Ἐδόχμενος ἀπὸ βάθους χαρδίας, ὅπως διέλθητε τὰς ἀγίας
ἡμέσιας τῶν Χοιτούγεννων μετά τῆς ἀξιοτίμου συζύγου Σας ἐν πάσῃ χαρῇ
καὶ πνευματικῇ ἀναλλιώσει, γνωρίζω ὎μην τάκτονθα.

Ο μεταστάς πρότοιμήνου βιωμήχανος Σπυρίδων Στράγκας,
ἀφῆκεν ἐντολὴν τῷ ἀνεψιῷ αὐτῷ κ. Εθενικῷ Στράγκα, ὅπως διαθέσῃ ἐν ἀρ-
κετῶν ποσέν διά τὴν ἁστερικήν οἰχικήν ἐπισκευήν καὶ ἀνακαίντοιν τοῦ
Μητροπολιτικοῦ Ναοῦ Λεβαδείας.

"Οθεν προσεγόμεθα νά παρακαλέσωμεν Ὅμης Θεομῶν, ὅπως, εθαρ-
σταύμενοι, διπομοσίητε νά πεταγθῆτε ἔως εἰς Λεβαδείαν δι' ἐρέδων ἐνω-
εῖται τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ, ἵνα ἐπιτοπίως κατατετίσητε καὶ καθιδηγήσητε ἡ-
μᾶς ὄποισυ εἶδος ἀποταλῆς ναὶ ἐπιβαλλομένη ἐργασίᾳ δέον νά γένηται,
εἰς ὅλοκληρού τὴν ἁστερικήν ἐπιφάνειαν τοῦ Ἱ. Ναοῦ εἰς τρόπον ὃσ-
τε νά καταστῇ αὕτη ἱκανή διά τὴν μετέπειτα ἀγιογράφουσιν εὐτῆς. Ἡ πα-
νεύσια ήταν τυγχάνει ἀπαραίτητος διά νά ὀδηγήσητε προσερικῶς καὶ ἐπο-
πτικῶς τοὺς τεχνίτας τί θέλετε νά ποδέσουν διά νά ἀποκτήσωμεν τοίχους
καταλιήλους καὶ ἀσφαλεῖς διά τὴν Ζωγράφουσιν τοῦ Ναοῦ.

"Αγαμένοντες ὑμᾶς, εἰ δινατέν ουντόμως, διότι ἐπὶ τῷ βέσει
τοῦ συντεχθησομένου προϋπολογισμοῦ διατάνης θά καταβληθῆ ἡμῖν τό ιλτρό
διερηθέν χρῆμα, καὶ εὐχόμενοι τὸν νέον χρόνον 1948, νά διέλθητε ἐν ἡ-
νείᾳ ψυχῆς καὶ σώματος καὶ χερᾶς πολλῆς, διατελοῦμεν

Μετ' ἐγκαρδίων πρός Κύριον εύχων.

23/12/1947. Επιστολή του Μητροπολίτη Θηβών και Λεβαδείας Πολύκαρπου
προς το μεγάλο καλλιτέχνη της πόλης μας Θεόδωρο Λαζαρῆ.

18/6/1948. Ο ταξιτζής Σταύρος Γεωργαντάς (Πατερούλης) με φίλους του στην κεντρική πλατεία. Απέναντι από δεξιά το εμπορικό του Κώστα Αθηναίου, η είσοδος της ταβέρνας «Η Ταράτσα» του Σπύρου Λιανού και το παντοπωλείο του Ανδρέα Ανδρεούλη.

Άποψη της κεντρικής πλατείας στα τέλη της δεκαετίας του 1940. Αριστερά το καφενείο του Κώστα Ραφτόπουλου και το σπίτι του Γιάννη Παπαλαμπρόπουλου.

Το Πάρκο του Λάμπρου Κατσώνη στα τέλη της δεκαετίας του 1940.

28/10/1949. Πρόσκοποι παρελαύνουν στην κεντρική πλατεία.

Αρχείο Ελευθερίου Τσόγκα.

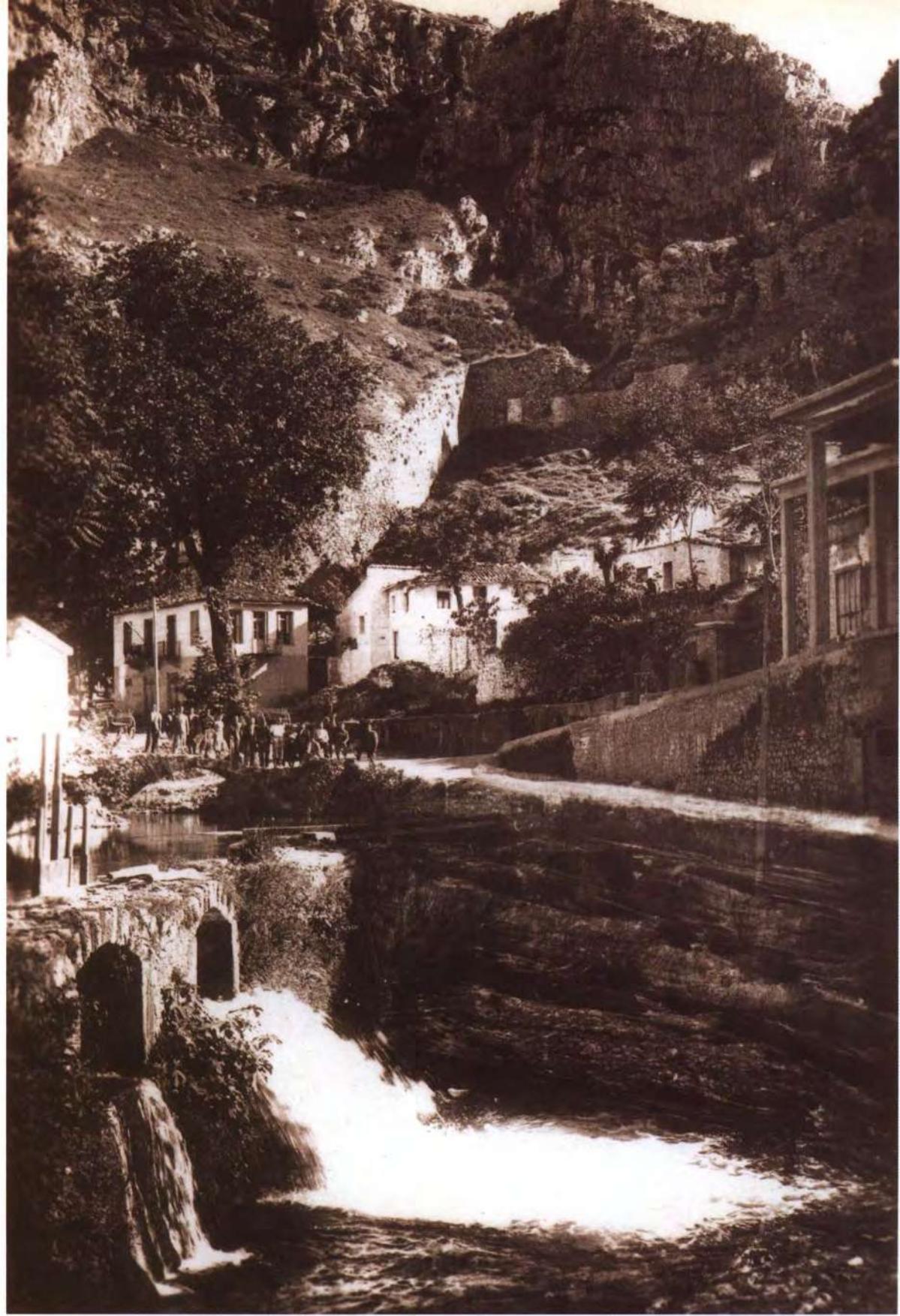

Δεκαετία 1940. Πλατεία Δημητρίου Μαγιάκου - Ταμπάχνα. Παρουσίαση σπαρτικών μυχανών από το σιδηρουργείο του Νίκου Κυριαζή. Δεξιά το μπακάλικο του Τάσου Αγραφιώτη και το οινομαγειρείο των αδελφών Θηβαίου.

1949. Περιφορά της εικόνας της Παναγίας στην οδό Γεωργαντά - περιοχή Ταμπάχνας.

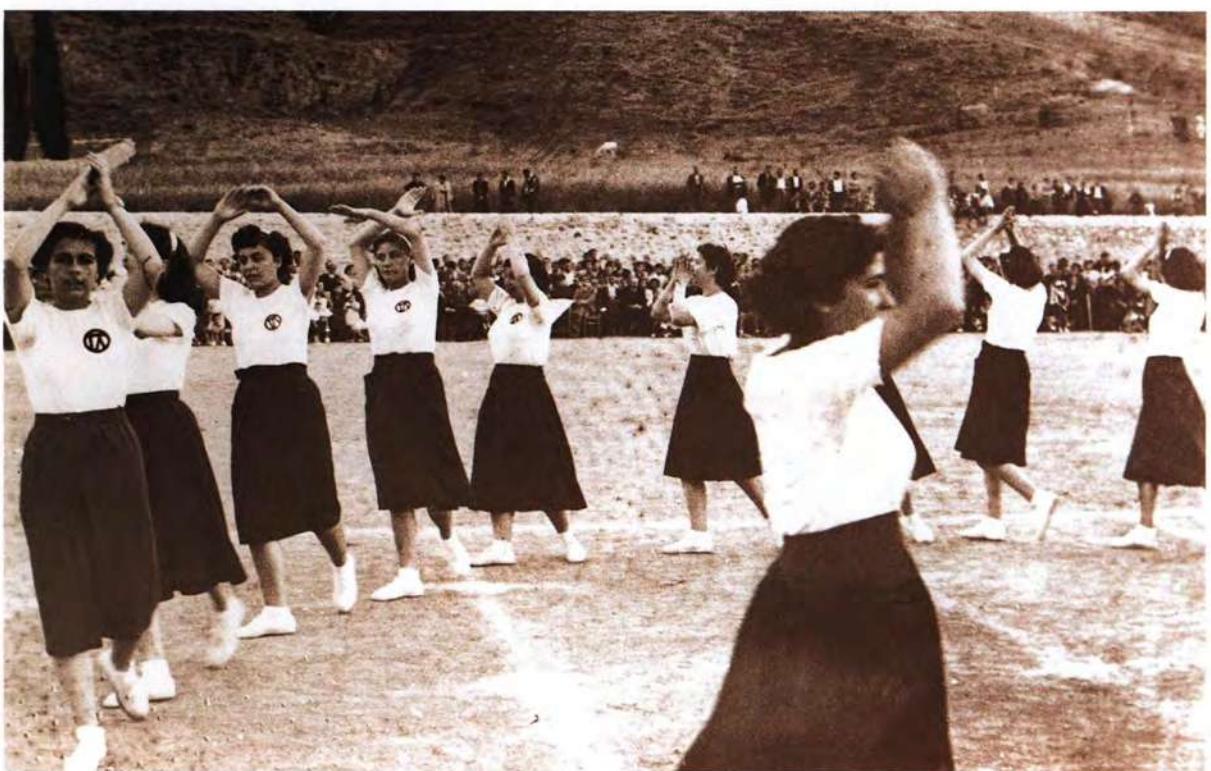
Άποψη της Κρύας στα τέλη της δεκαετίας του 1940. Στο βάθος το εξοχικό κέντρο «ΤΡΟΦΩΝΙΟΣ - ΠΗΓΑΙ» των αδελφών Δημήτρη και Λουκά Πανουργιά.

Προσκοπίνες έξω από το 1ο Γυμνάσιο στα τέλη της δεκαετίας του 1940.

Αρχείο Μίνας Δημητρακοπούλου-Χωραΐτου.

21/5/1950. Γυμναστικές επιδείξεις Θηλέων στο γήπεδο.

12/2/1950. Προεκλογική συγκέντρωση στην κεντρική πλατεία.

1950. Υποψήφιος εκφωνεί πολιτικό λόγο στο ουζερί του Λουκά Ντούσα.

0147-1. ΛΕΒΑΔΕΙΑ. Μερική άποψη και πλατεία Κατσώνη
LEVADIA. Vue partielle et la place Catsoni "Έκδοσις Ι. & Π. Ρούσου - Λεβάδεια

ΚΑΡΤΠΟΣΤΑΛ 1951. Το Πάρκο του Λάμπρου Κατσώνη - Ζάππειο. Στο βάθος αριστερά το ρολόι χωρίς το μηχανισμό του, (δωρεά Τάσου Θωμόπουλου). Χτύπησε για πρώτη φορά την άνοιξη του 1954. Το κτίσμα είναι δωρεά των αδελφών Τάκη και Νίκου Χριστόπουλου.

Έκδοσις: Ι. κ. Π. Ρούσου - Λεβάδεια.

1952. Υποδοχή του Βασιλιά Παύλου στο λόφο της Κοϊτσανόραχης, όπου κατέθεσε το θεμέλιο λίθο των φυλακών (στρατώνες Πυροβολικού, Κρατικό Νοσοκομείο σήμερα).

Δημήτριος Παπασπύρου (1902-1987).

Αρχείο Ιωάννη Λοιδώρη.

Ο βουλευτής Βοιωτίας, Λιβαδίτης δικηγόρος, Δημήτριος Παπασπύρου υπήρξε ο πρωταγωνιστής των μεγάλων αγώνων για την απαλλοτρίωση της Κωπαΐδας. Με Β.Δ. στις 23 Αυγούστου 1953 επικυρώθηκε σύμβαση του Ελληνικού Κράτους με την αγγλική εταιρεία να εξαγοράσει το κράτος, για ένα εκατομμύριο οχτακόσιες χιλιάδες στερλίνες, όλη την περιουσία της Εταιρείας που υπήρχε στην Κωπαΐδα. Τον ίδιο χρόνο με Ν.Δ. 2643/1953 «περί παραχωρήσεως προς αποκατάστασιν καλλιεργητών των γαιών του Κωπαϊδικού πεδίου» μοιράστηκε σε 1.500 οικογένειες από τα γύρω χωριά.

29/5/1952. Γυμναστικές επιδείξεις στο γήπεδο.

2134-26. ΛΕΒΑΔΕΙΑ. Η κεντρική δδός

LEVADIA. La rue centrale

ΚΑΡΤΠΟΣΤΑΛ. Δεκαετία 1950. Το υποκατάστημα της Αγροτικής Τράπεζας στη συμβολή των οδών Μπουφίδου και Γεωργαντά (σήμερα Simon's).

2135-27. ΛΕΒΑΔΕΙΑ. Παρά τάς πηγάς Ήρκύνης

LEVADIA. Aux sources de Herkyna

ΚΑΡΤΠΟΣΤΑΛ. Δεκαετία 1950. Άποψη των πηγών της Κρύας κάτω από το Ξενία. Διακρίνεται ο Μύλος του Ακριδόπουλου. Συνεδριακό κέντρο σήμερα.

Έκδοσις: Αφοί Βέργου - Λεβάδεια.

Προσκέδιο Αγιογράφησης του Θεόδωρου Λαζαρή για το ναό των Εισοδίων της Θεοτόκου Μπρόπολη. Το προσκέδιο έγινε το Μάιο του 1950 και εγκρίθηκε από το τότε αρμόδιο υπουργείο. Η Αγιογράφηση έγινε το 1953 στο ιερό του ναού, όπου υπάρχει και σήμερα.

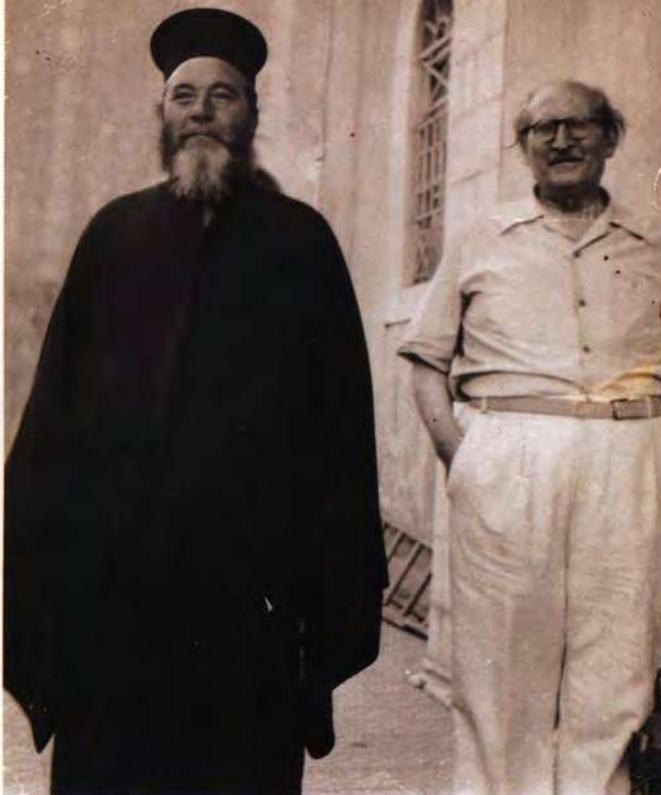
Παραδοσιακό κτίσμα στις όχθες της Έρκυνας. Πλατεία Αθανασίου Διάκου. Δεκαετία 1950.

Το Πάρκο του Λάμπρου Κατσώνη σπις αρχές της δεκαετίας του 1950.

1954. Στιγμιότυπο από τη θεμελίωση του Ιερού Ναού Αγίου Φανουρίου.

Ο Παπαβασιλης μαζί με τον Θεόδωρο Λαζαρή έξω από την Μητρόπολη στις αρχές της δεκαετίας του 1950.

1954. Συγκέντρωση Κρεοπωλών της πόλης στο εκκλησάκι των Αγίων Ταξιαρχών. Διακρίνονται μεταξύ άλλων οι: Γιάννης Κυλάφης, Κώστας Γιαννακόπουλος, Γιώργος Καψώνας, Μιχάλης Νερουτσόπουλος, Δημήτρης Τόλιας, Σωτήρης Γεωργίου, Ταξιάρχης Γιαννακόπουλος, Νίκος Κριεμάδης, Μανώλης Νικολούλιας, Δημήτρης Κυλάφης και ο πιτσιρικάς τότε Γιώργος Γιαννακόπουλος.

2136-28. ΛΕΒΑΔΕΙΑ "Αποψίς ἀπὸ Ἱερουσαλήμ

LIVADIA. Une vue prise de Jérusalem

ΚΑΡΤΠΟΣΤΑΛ. Δεκαετία 1950. Άποψη της πόλης από το εκκλησάκι της Ζωοδόχου Πηγής - Ιερουσαλήμ.

2131-23. ΛΕΒΑΔΕΙΑ. "Αποψίς πρὸς πηγὰς Ἐρκύνης καὶ Λαφύστιον

LEVADIA. Une vue vers les sources de Hérkyna et Laphystion

ΚΑΡΤΠΟΣΤΑΛ. Άποψη της πόλης και του Κάστρου στη δεκαετία του 1950.

ΚΑΡΤΠΟΣΤΑΛ 1955. Άποψη της πόλης και του Κάστρου.

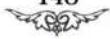
ΚΑΡΤΠΟΣΤΑΛ 1955. Το εκκλησάκι των Αγίων Αναργύρων στην Κρύα.

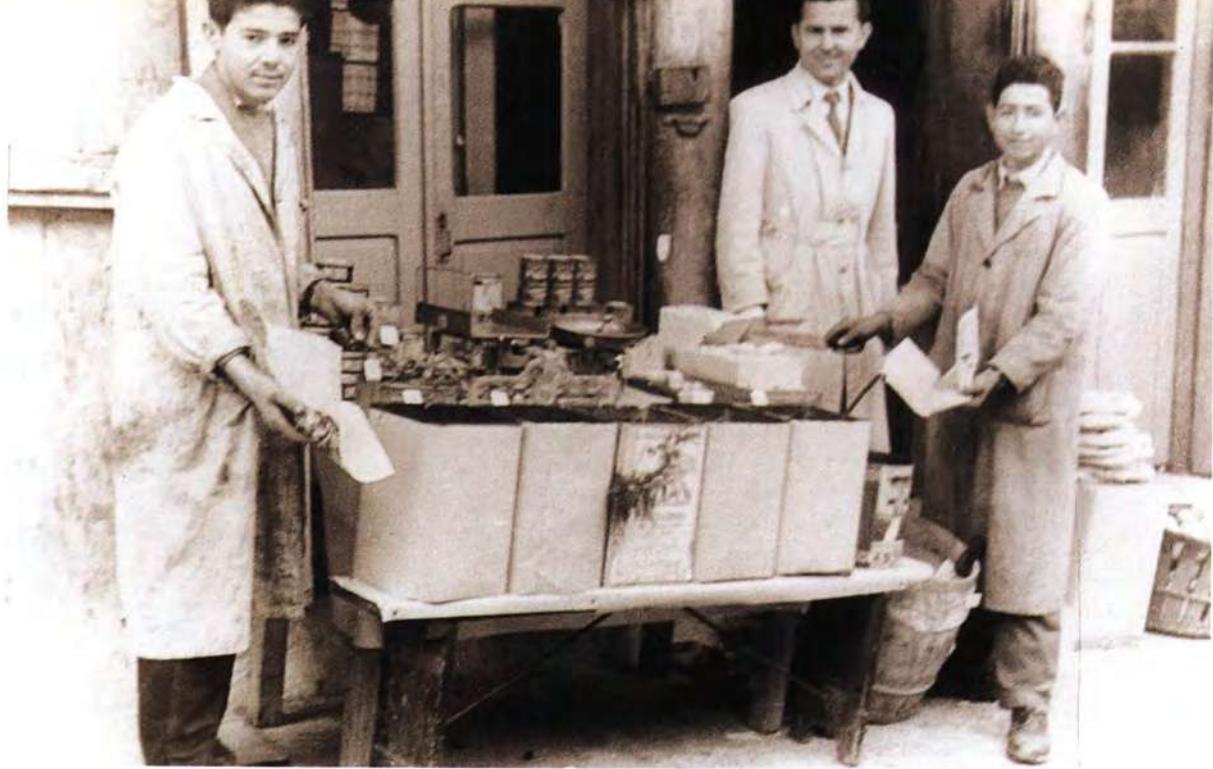

ΚΑΡΤΠΟΣΤΑΛ 1955. Η γαλανόλευκη κυματίζει στο εκκλησάκι της Ζωοδόχου Πηγής.

1956. Καλοκαιρινό στιγμιότυπο στο σιδηροδρομικό σταθμό της Λιβαδειάς.

Δεκαετία 1950. Ο Άγγελος Γολεμάτης εξω από το μπακάλικο που διατηρούσε με τον αδελφό του Τάκη στην Ταμπάχνα.

2130-22. ΛΕΒΑΔΕΙΑ. Στήν πλατεταν Λάμπρου Κατσώνη LEVADIA. A la place Lampros Katsonis

ΚΑΡΤΠΟΣΤΑΛ. Το Πάρκο του Λάμπρου Κατσώνη στη δεκαετία του 1950.

Έκδοσις: Αφοί Βέργου - Λεβάδεια.

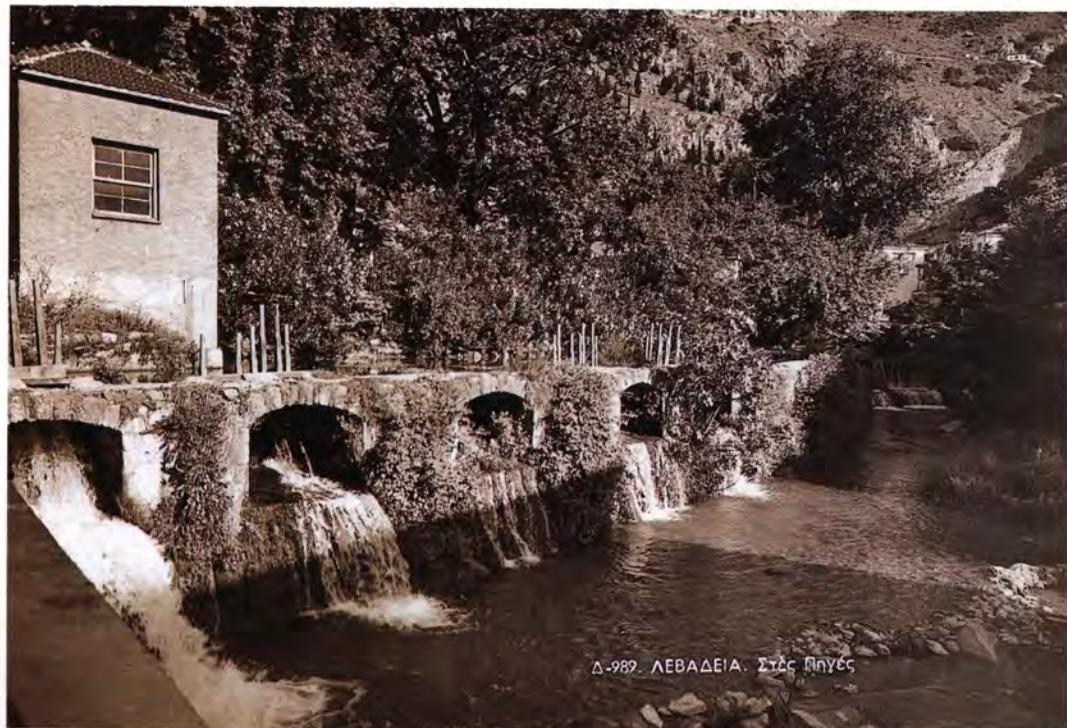
Η ποδοσφαιρική ομάδα της «Παλλεθαδειακής» στη δεκαετία του 1950. Όρθιοι από αριστερά: Ελπίδας Περγαντόπουλος, Κώστας Παπαδημητρίου, Παναγιώτης Βλάχος, Λουκάς Αργυρίου. Δημήτρης Τσάμης, Κώστας Πατσαλιάς, Κώστας Αργυρίου. Γονατιστοί από αριστερά: Γρηγόρης Λαμπρόπουλος, Χαράλαμπος Μπουλμπασάς, Δημήτρης Καγιάς, Σπύρος Παπακωνσταντίνου, Μάκης Μακρής.

Η περιοχή Άγιοι Θεόδωροι και το γήπεδο της πόλης, στη δεκαετία του 1950.

2/6/1957. Το «νησάκι» της Κρύας κάτω από το σημερινό Ξενία.

ΚΑΡΤΠΟΣΤΑΛ. Δεκαετία 1950. Οι υδατοφράκτες της Έρκυνας.

Έκδοσις: Αφών Δ. Ρούσου - Λεβάδεια.

16/11/1958. Υποδοχή του Βασιλιά Παύλου και της Πριγκίπισσας Ειρήνης στο πάρκο του Λάμπρου Κατσώνη. Διακρίνονται μεταξύ άλλων ο βουλευτής Κωνσταντίνος Κορόζος, ο Υφυπουργός συγκοινωνιών Θεμιστοκλής Κονίσας και ο Δήμαρχος της πόλης Λουκάς Νίκαινας.

1958. Άποψη της Τεχνικής Σχολής επί της οδού Δελφών. Λειτούργησε το 1959.

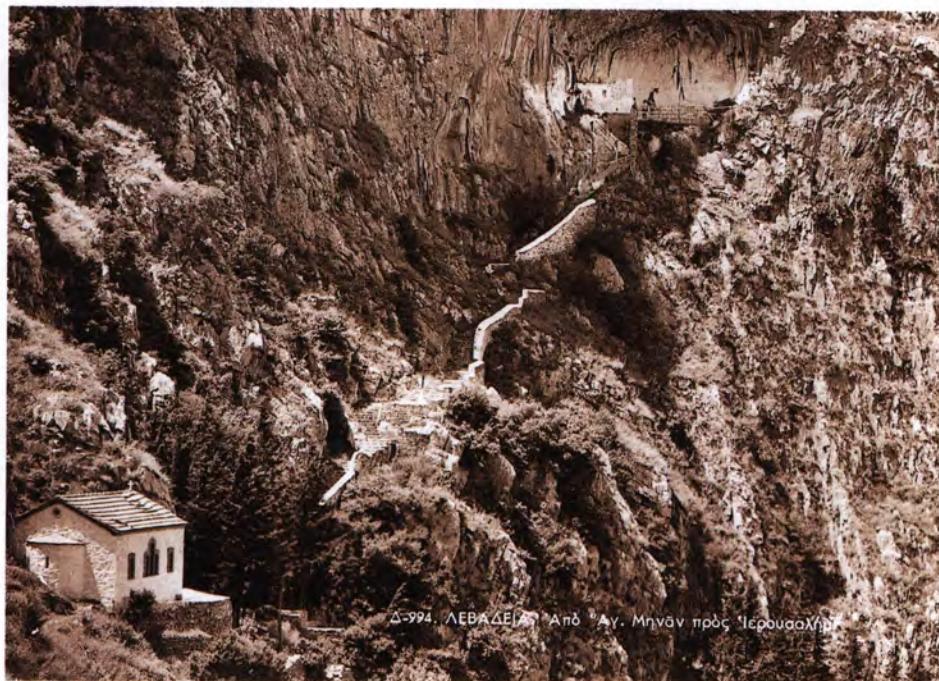

1958. Η είσοδος του κινηματογράφου «Αρμονία» και μία από τις υπέροχες γιγαντοαφίσες που ζωγράφιζε ο Γιάννης Δημητριάδης. Λειπούργησε στις αρχές της δεκαετίας του 1930 και έκλεισε το 1987.

Δεκαετία 1950. Πιτσιρικάδες κάτω από το γεφύρι της Κρύας.

ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑ: ΒΟΥΛΑ ΠΑΠΑΪΩΑΝΝΟΥ. Αρχείο: Μουσείο Μπενάκη.

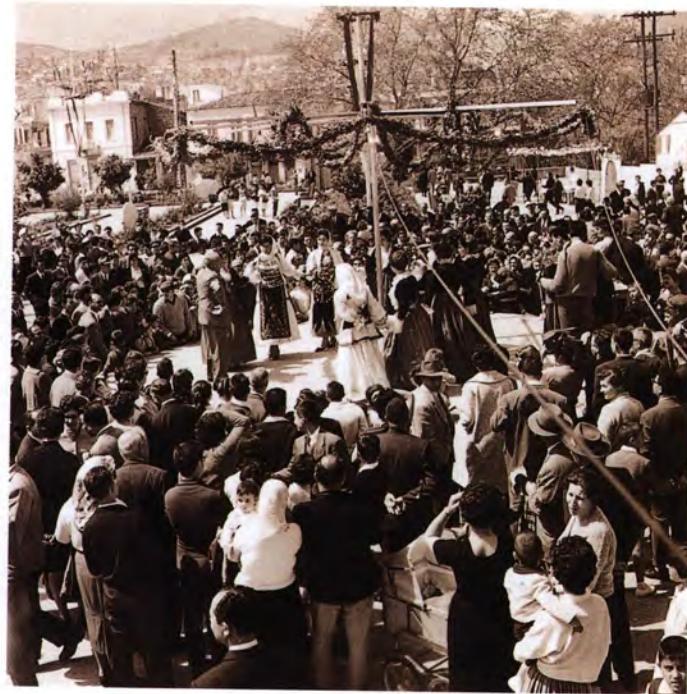
ΚΑΡΤΠΟΣΤΑΛ. Δεκαετία 1950. Ο Άγιος Μηνάς και η Ιερουσαλήμ.

Αρχείο Αντώνη Κόντου.

Αεροφωτογραφίες της Λιβαδειάς στα τέλη της δεκαετίας του 1950. Η ονοματοθεσία των πλατειών, οδών, καθώς και η αρίθμηση των σπιτιών έγινε στις 25/11/1960 κατόπιν της απόφασης 312 του Δημοτικού Συμβουλίου Λεβαδέων.

1961. Εορταστικές εκδηλώσεις του Πάσχα στο πάρκο του Λάμπρου Κατσώνη (Ζάππειο) επί δημαρχίας Ιωάννη Ανδρεαδάκη.

Την πατροπαράδοτη αυτή πασχαλινή εκδήλωση, αξιοποίησε για τη ντόπια και διεθνή τουριστική προβολή της πόλης ο Δήμος Λεβαδέων, από το Πάσχα του 1961, με την έξοχη δράση του Δήμαρχου Ιωάννη Ανδρεαδάκη. Έτσι καθιερώθηκε με κάθε επιτυχία το «Λιβαδίτικο Πάσχα» συγκεντρώνοντας κάθε χρόνο χιλιάδες επισκέπτες απ' όλη την Ελλάδα μέχρι των ημερών μας.

Άποψη της πόλης το Πάσχα του 1961, στη συμβολή των οδών Ν. Μπουφίδη,
Αντ. Γεωργαντά και Ι. Ανδρεαδάκη.

1961. Πλατεία Λουκά Μέγα.

1961. Οδός Πεσόντων Μαχητών.

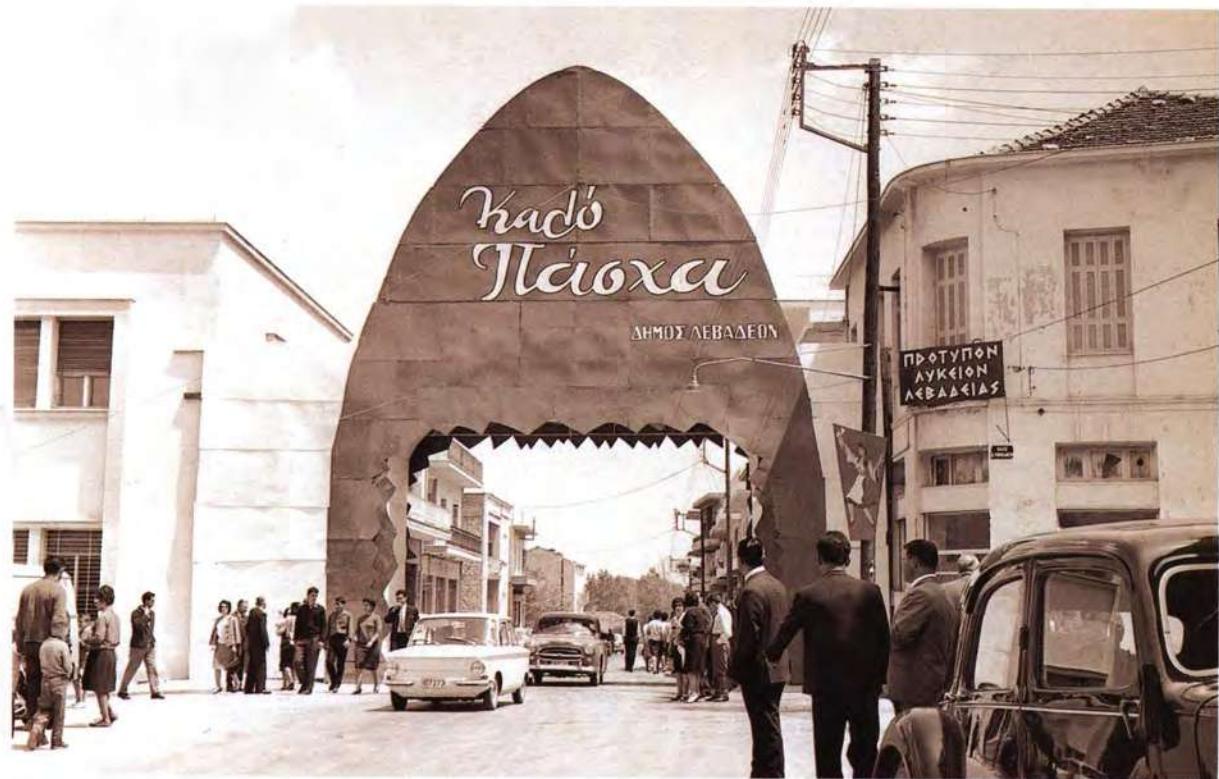

1961. Σημερινή πλατεία Εθνικής Αντίστασης.

30/12/1960. Προεκλογική συγκέντρωση του Κωνσταντίνου Καραμανλή στην κεντρική πλατεία, πριν την κατεδάφιση των κτιρίων. Διακρίνονται από αριστερά: Ξενοδοχείο «ΑΒΕΡΩΦ», Κουρείο Αφών Θηβαίου ή «ΝΕΟΤΗΣ», Ταβέρνα Γιώργου Σουγιά, Οινομαγειρείο Κώστα Σταμουλά, Ξενοδοχείο «ΠΑΡΝΑΣΣΟΣ», Εστιατόριο Χρήστου Χαιρόπουλου, Ουζερί Μιχάλη Ψιλόπουλου, Οικία Νίκου Ψαρόμυαλου, Καφέ-μπαρ Λουκά Λιανού, Κουρείο Αφών Μαχαιρίτσα, Σπιλβωτήριο Αφών Σκλάβου. Η κατεδάφιση των κτιρίων έγινε τον Ιούλιο του 1970 επί δημαρχίας Δημήτριου Παπαϊωάννου.

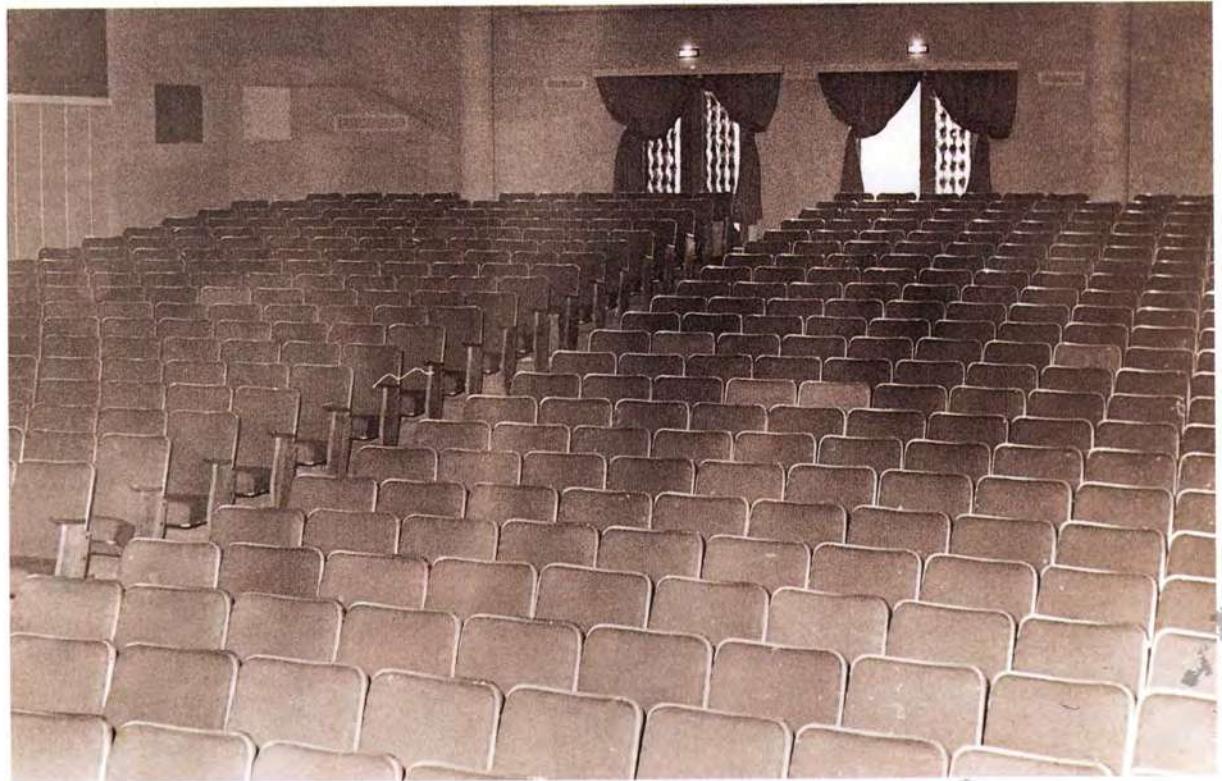
1964. Η Πασχαλιάτικη αψίδα του Δήμου Λεβαδέων.

1964. Χορευτικά συγκροτήματα στο πάρκο του Λάμπρου Κατσώνη.

1964. Ο κινηματογράφος «Πάλλας» στην οδό Φίλωνος, ιδιοκτησία Πόπης και Θανάση Καθάριου. Εγκαινιάστηκε στις 12/11/1964, ενώ το 1991 έκλεισε και μετατράπηκε σε σούπερ μάρκετ.

Αρχείο Πόπης και Θανάση Καθάριου.

1964. Κινηματογράφος «Πάλλας», προβολή έργου «ΜΠΙΕΝ ΧΟΥΡ».

ΣΙΝΕ ΠΑΛΛΑΣ Λεβάδεια - Τηλ. 94.50	ΣΙΝΕ ΠΑΛΛΑΣ Λεβάδεια - Τηλ. 94.50
№ 03737	№ 03737
Δικ. θεάτρου 3.32 Φόρος δημοσ. 1.23 Φιλαρμονική 0.45 Αφορολόγ. 0.50 5.50	Δικ. θεάτρου 3.32 Φόρος δημοσ. 1.23 Φιλαρμονική 0.45 Αφορολόγ. 0.50 5.50

Αρχείο Πόπης και Θανάση Καθάριου.

Δεκαετία 1960. Δεσποινίδες της εποχής στο καφεζαχαροπλαστείο «Ελικών».

1965. Υποδοχή του Βασιλιά Κωνσταντίνου και της Βασίλισσας Άννας στην κεντρική πλατεία. Διακρίνονται μεταξύ άλλων ο βουλευτής Δημήτριος Παπασπύρου και ο Δήμαρχος της πόλης Ιωάννης Ανδρεαδάκης.

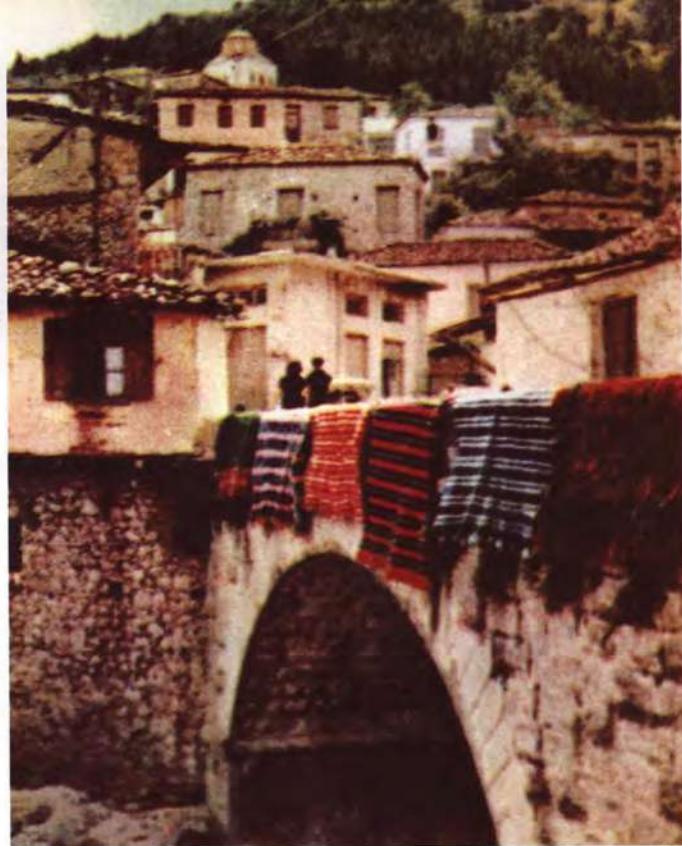

1965. Πασχαλιάτικος λάκκος στην Τεχνική Σχολή.

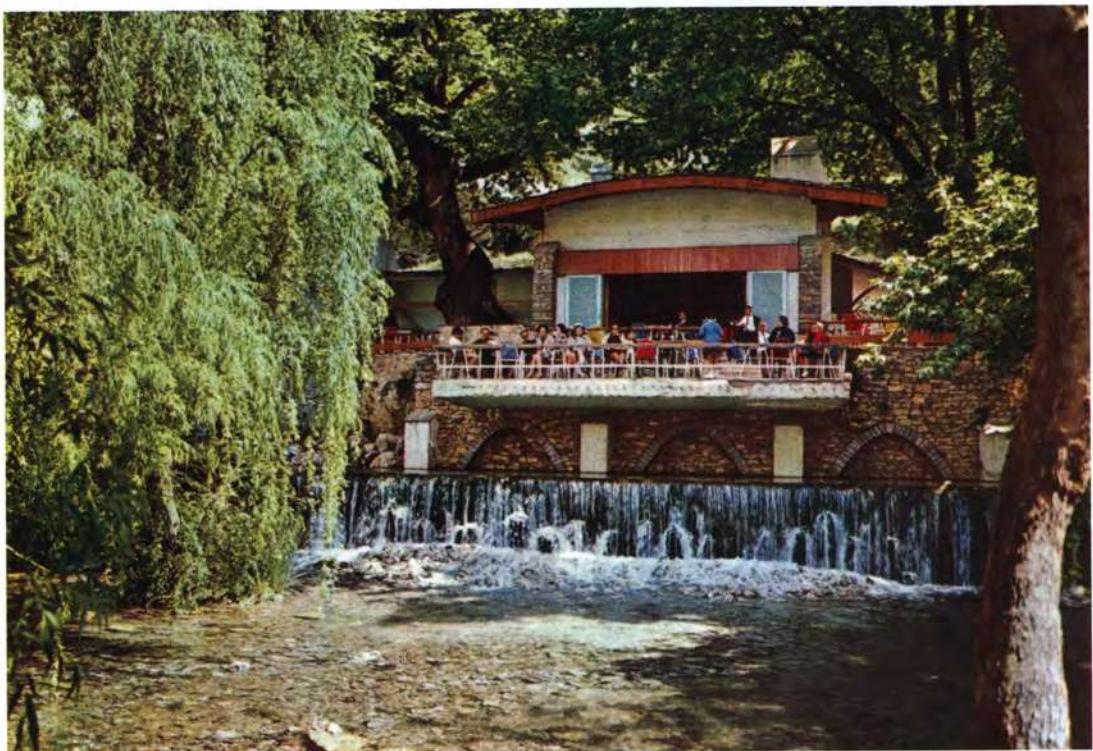

Κεντρική πλατεία. Πρόσκοποι σε περιφορά εικόνας της Παναγίας στις 21/11/1965.

Γέφυρα στην πλατεία Αθανασίου Διάκου. Δεκαετία 1960.

ΚΑΡΤΠΟΣΤΑΛ. Δεκαετία 1960. Το τουριστικό περίπτερο «ΞΕΝΙΑ» κάτω από τα αιωνόβια πλατάνια της Κρύας. Κτίστηκε το 1962.

ΚΑΡΤΠΟΣΤΑΛ. Απόψεις της περιοχής των πηγών της Έρκυνας με το τοξωτό γεφύρι και τον ανατολικό πύργο του Κάστρου στη δεκαετία του 1960.

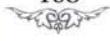

ΚΑΡΤΠΟΣΤΑΛ. Ο ναός των Εισοδίων της Θεοτόκου και το μνημείο του Άγνωστου Στρατιώτη στη δεκαετία του 1960. Η αρχική θέση του μνημείου ήταν στην πλατεία του Λάμπρου Κατσώνη· εδώ μεταφέρθηκε στα τέλη της δεκαετίας του 1930.

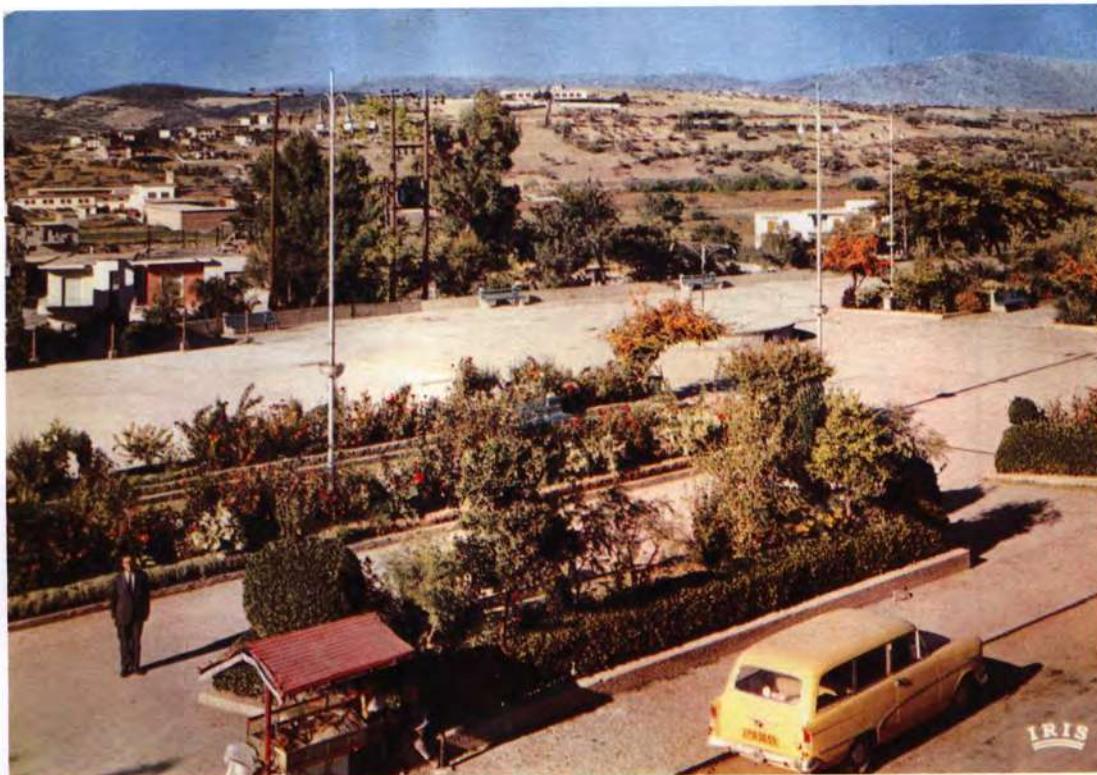

ΚΑΡΤΠΟΣΤΑΛ. Άποψη της πόλης στη δεκαετία του 1960.

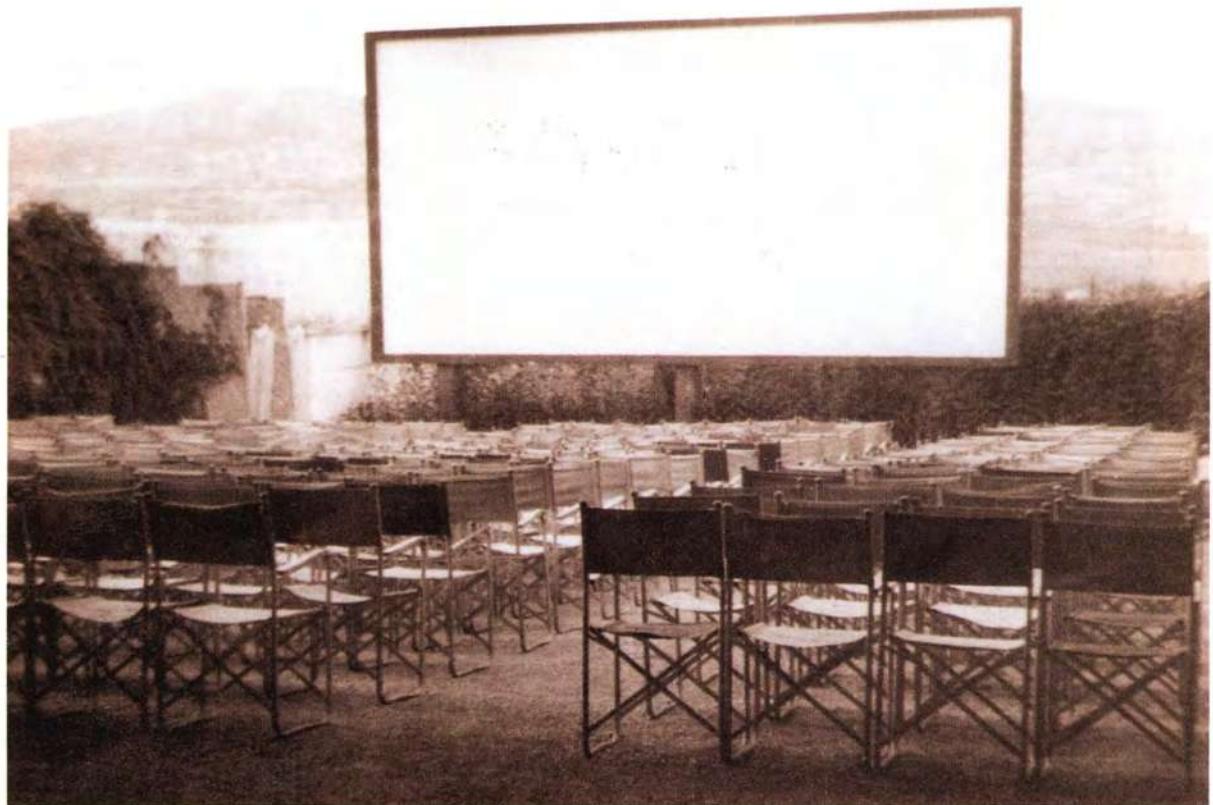

ΚΑΡΤΠΟΣΤΑΛ. Το Πάρκο του Λάμπρου Κατσώνη στη δεκαετία του 1960.

Ο θερινός κινηματογράφος «ΕΡΚΥΝΑ» στην οδό Πεσόντων Μαχητών τέλη δεκαετίας του 1960. Λειτούργησε το 1959 από τους αδελφούς Δημόγλου, ενώ το 1966 μισθώθηκε στους Λευτέρη Τσόγκα και Δήμοτρα Μέλλιου. Έκλεισε στις αρχές της δεκαετίας του 1970.

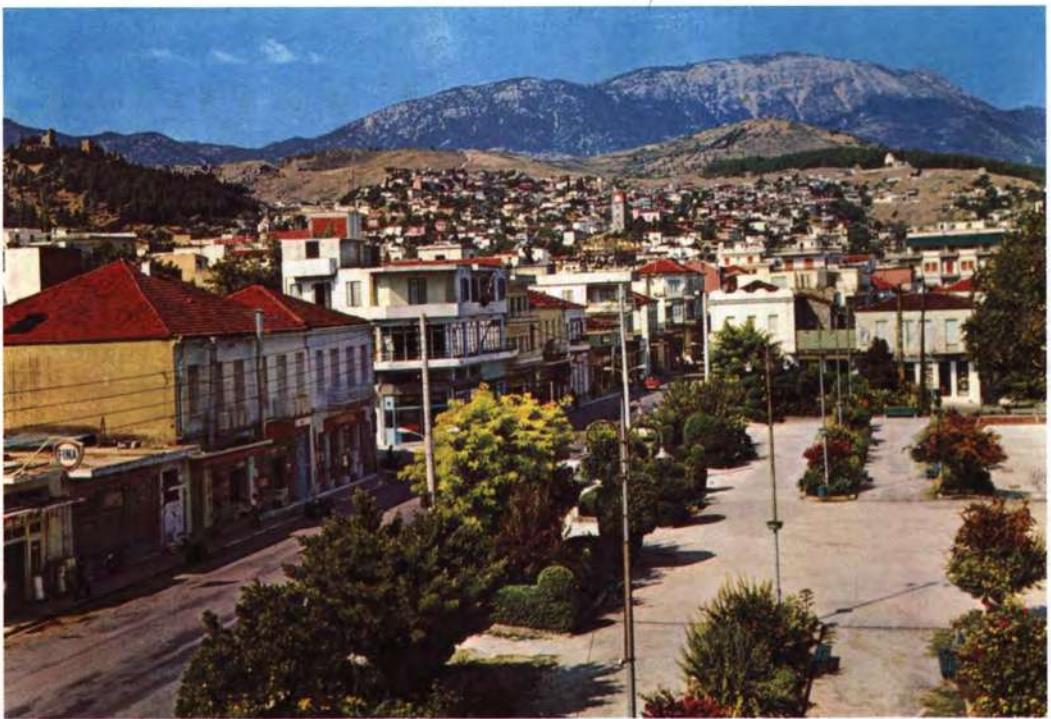
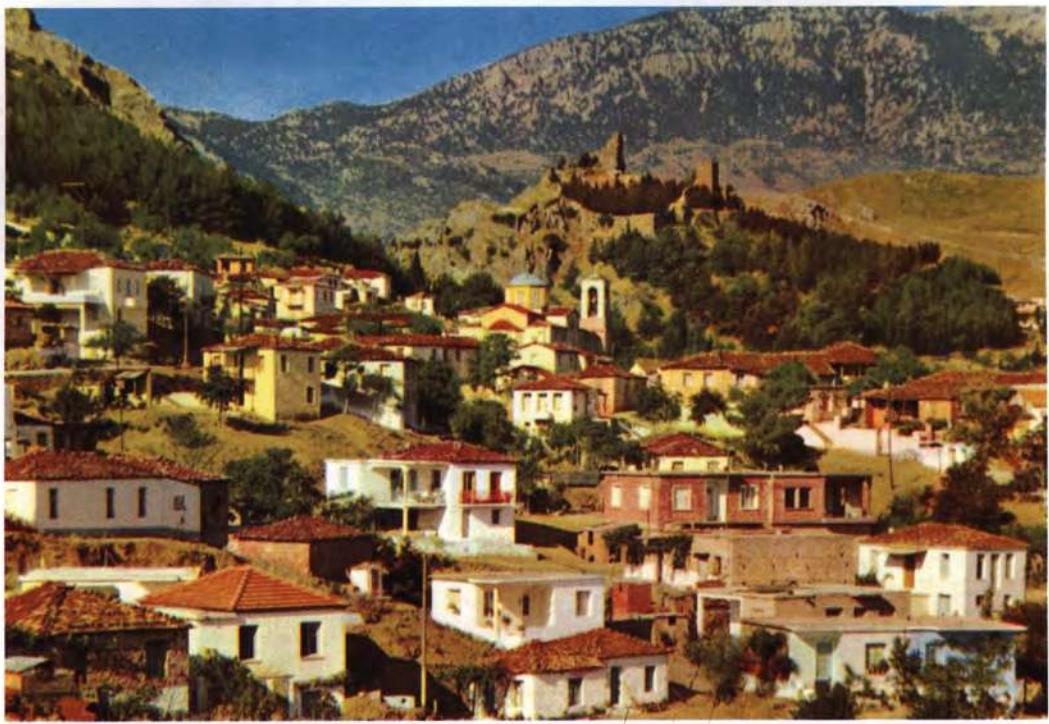
21 Νοεμβρίου 1971. Λιτάνευσις της εικόνας των Εισοδίων της Θεοτόκου - πολιούχου Λιβαδειάς. Στο κέντρο της πομπής ο Πρωτοσύγκελος τότε (1967-1978) Ιερώνυμος, Μητροπολίτης Θοβών και Λεβαδείας αργότερα (1981-2007), Αρχιεπίσκοπος Αθηνών και πάσης Ελλάδος σήμερα.

Προαύλιο Μητροπολιτικού Ναού Λιβαδειάς. Διακρίνονται ο Μητροπολίτης Θοβών και Λεβαδείας κ.κ. Νικόδημος, ο Πρωτοσύγκελος κ. Ιερώνυμος, και ο Πρωτοπρεσβύτερος Βασίλειος Πανουργιάς.

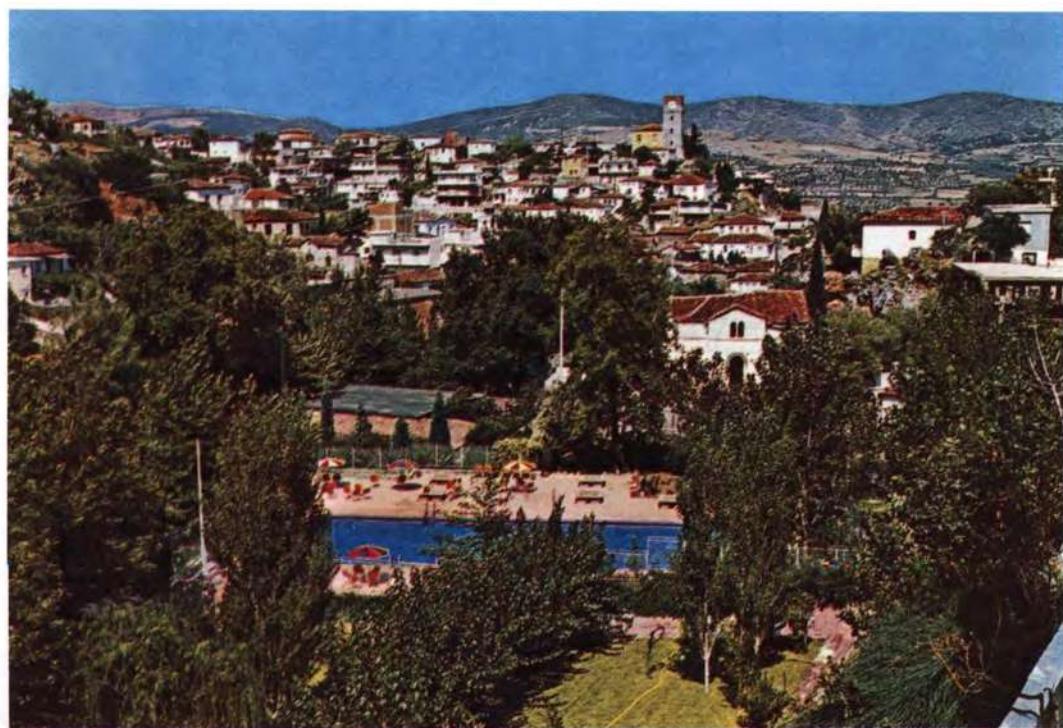
Αρχείο Ιεράς Μητροπόλεως Θοβών και Λεβαδείας.

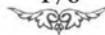
ΚΑΡΤΠΟΣΤΑΛ. Απόψεις της Λιβαδειάς στη δεκαετία του 1970.

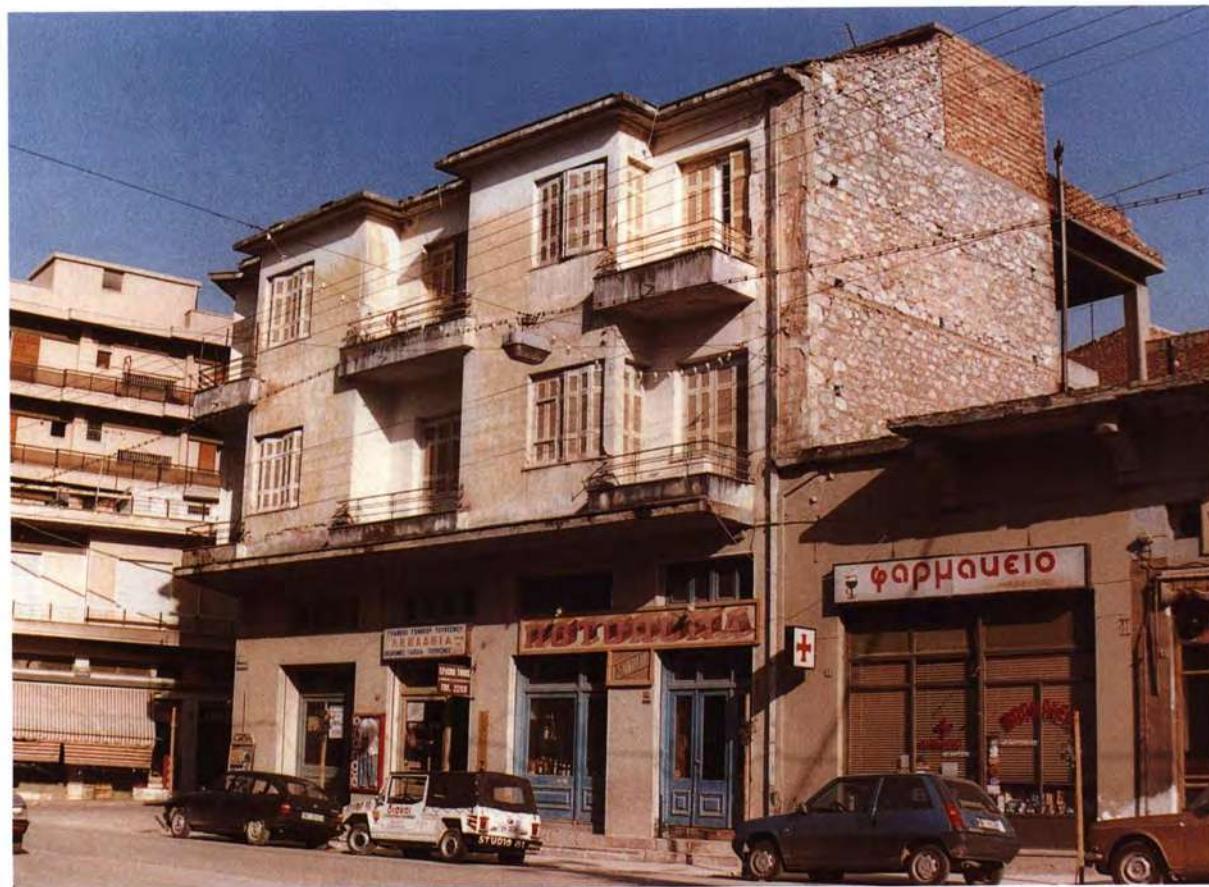

Μνήμες Λιβαδειάς της δεκαετίας του 1980.

νοσταλγία

θλίψη

ελπίδα

Φωτογραφία και συναισθήματα.

Οι Δήμαρχοι της πόλης

1845-1929: Διετέλεσαν δήμαρχοι οι: Δημήτριος Νάκος, Φίλων Φίλωνος, Αναστάσιος Κουτσοπέταλος, Νικόλαος Ευριπαίος, Γεώργιος Χαραλαμπίδης, Χαράλαμπος Κουτσοπέταλος, Νικόλαος Μπουφίδης, Γ. Λουκίδης, Νικόλαος Πανουργιάς, Δημήτριος Μαγιάκος, Ιωάννης Γριπούνησιώτης, Γεώργιος Κορόζος, Ευστάθιος Πανουργιάς, Γεώργιος Παπασπύρου και Δημήτριος Δάλκας.

1/9/1929-1/4/1935: Γεώργιος Β. Σπυρόπουλος.

2/4/1935-27/6/1935: Βασιλειος Α. Κοϊτσάνος.

28/6/1935-10/9/1936: Θεόδωρος Ροζανίτης.

11/9/1936-11/2/1938: Γεώργιος Β. Σπυρόπουλος.

12/2/1938-21/9/1941: Ανδρέας Αθ. Καζάνης.

22/9/1941-29/3/1943: Κωνσταντίνος Λ. Δρόσος.

30/3/1943-6/10/1943: Λάμπρος Γ. Μπαρμπάτσος.

7/10/1943-10/5/1944: Βασιλειος Α. Κοϊτσάνος.

11/5/1944-26/6/1945: Ευάγγελος Νησιώτης.

27/6/1945-20/6/1946: Αντώνιος Αθ. Σουλτάνης.

21/6/1946-22/10/1946: Δημήτριος Λ. Δημητρίου.

23/10/1946-5/8/1950: Ματθαίος Αν. Βέργος.

6/8/1950-26/1/1951: Διονύσιος Γ. Θεοτικός.

27/1/1951-8/6/1951: Γεώργιος Κυριακόπουλος.

9/6/1951-22/1/1955: Κωνσταντίνος Λεων. Δρόσος.

23/1/1955-30/5/1959: Λουκάς Αθ. Νίκαινας.

31/5/1959-13/6/1959: Κωνσταντίνος Λ. Δρόσος.

16/6/1959-6/6/1967: Ιωάννης Ν. Ανδρεαδάκης.

7/6/1967-20/9/1967: Άννα Γ. Καλογήρου.

21/9/1967-24/4/1974: Δημήτριος Παπαϊωάννου.

25/4/1974-3/6/1974: Θεοφάνης Γουργιώτης.

4/6/1974-22/9/1974: Σπυρίδων Βούτσας.

23/9/1974-30/5/1975: Αλκιβιάδης Δανιήλ.

1/6/1975-20/12/1976: Ιωάννης Ν. Ανδρεδάκης.

21/12/1976-4/1/1977: Παναγιώτης Μακρής.

5/1/1977-31/12/1978: Ευθύμιος Μουρίκης.

1/1/1979-31/12/1982: Λουκάς Κ. Ζητουνιάτης.

1/1/1983-31/12/1986: Ιωάννης Ν. Περγαντάς.

1/1/1987-31/12/1990: Ιωάννης Ν. Περγαντάς.

1/1/1991-31/12/1994: Χρήστος Κ. Παλαιολόγος.

1/1/1995-31/12/1998: Χρήστος Κ. Παλαιολόγος.

1/1/1999-31/12/2002: Χρήστος Κ. Παλαιολόγος.

1/1/2003-31/12/2006: Αριστείδης Κ. Ρούσαρης.

1/1/2007-σήμερα: Δημήτριος Ι. Τσιφής.

Συλλογή ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΚΕΝΤΡΙΚΗΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ ΛΕΒΑΔΕΙΑΣ

ISBN 978-960-98285-0-5

Συλλογή ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΚΕΝΤΡΙΚΗΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ ΛΕΒΑΔΕΙΑΣ